

Weergebore

Jørn André Halseth

Contents

Contents	2
1 Voorwoord	4
2 Inleiding	5
3 Gebore Op Nuut — Die Pilaar	6
4 Haukeland Hospitaal (1975)	11
5 Kinderjare (1980-82)	13
6 Stiefpa (1983)	15
7 Koerantjunge (1987)	16
8 Soos in 'n woestyn (1990)	17
9 Hoërskool (1991-94)	19
10 Fokhol-plaas (1995)	21
11 Alternatiewe Netwerk (1996)	23
12 Fagerli Kampskool (1997)	24
13 Ma sterf (1998)	25
14 Politegniese Instituut (1999)	27
15 HIA Grimstad (2000-02)	28
16 NTNU Trondheim (2003-04)	29
17 Oslo (2005-06)	30
18 Die redding kom klop (2007-08)	31
19 Frekhaug (2009)	40
20 Christelike Gemeenskap (2010)	41

<i>CONTENTS</i>	3
21 Die keuse en die broers (2011)	46
22 God se troon (2012)	54
23 Seën en verraad (2012)	56
24 Die besering van 1980 (2012)	58
25 Reinhard Bonnke (2012)	59
26 Bybelskool in die VSA (2013)	66
27 Charis Bible College (2014)	72
28 Terug na Noorweë (2015)	76
29 Asië (2016)	85
30 Die Gebedsentrum in Levanger (2017)	90
31 Die Skeiding (2017)	91
32 Nuwe Projekpos (2018)	99
33 Die Navorsingsentrum (2019)	106
34 Navorsingsentrum (2020)	108
35 Publifye AS (2021)	110
36 Die pad vorentoe (2022)	113
37 Wie is Jesus Christus?	116
38 Geen dood geen gees nie?	121
39 Volwasse Doop	123
40 Watermerk van die Torah	136
41 Die Gekodeerde Doop	143
42 Kontak my	150

Chapter 1

Voorwoord

Hierdie is Jørn André Halseth se outobiografie. Die boek beeld die skrywer se lewensreis uit vanaf sy geboorte in 1975 oor byna vyf dekades. Lesers kry 'n intieme insig in Halseth se geestelike wedergeboorte, sy persoonlike worstelinge, en hoe God in sy lewe ingegryp het deur tekens, wonders en woorde van die Heilige Gees.

Die outobiografie neem lesers deur Halseth se vroeë jare, gekenmerk deur gesinsuitdagings en 'n soeke na betekenis, tot by sy deurslaggewende oomblik van geestelike wedergeboorte in 2008, toe God aan hom 'n visioen gegee het. Van daar af verken dit sy wandeling in geloof, ontmoetings met die Lewende God, en die bediening waartoe hy geroep is.

Halseth deins nie daarvan weg om die moeilikhede wat hy in die gesig gestaar het te bespreek nie, insluitend egskeiding, loopbaanonsekerheid en geestelike twyfel. Hierdie uitdagings word aangebied teen 'n agtergrond van God se wonderbaarlike ingryping, profetiese boodskappe en 'n geloof wat gegroei het van twyfel tot onwankelbare oortuiging. Die boek delf ook in teologiese temas, veral die doop en die aard van Jesus Christus, gegrond in die Skrif en Halseth se eie ervarings. Sy vertelling weef Bybelse waarhede saam met persoonlike getuienisse, wat beide geestelike en persoonlike groei toon.

Hierdie geskrif is nie net 'n persoonlike verhaal nie, maar 'n getuienis van God se getrouheid. Halseth deel openlik sy ervarings, beide oorwinnings en beproewinge, in die hoop dat lesers die Heilige Gees sal raadpleeg vir die pad vorentoe. Bo alles behoort ons te bid vir die vermoë om te onderskei tussen reg en verkeerd en tussen waarheid en leuens. Dit is nie altyd maklik om 'n mens se roeping te volg nie, aangesien dit opofferings verg, beide finansiële en prakties. En daar ontstaan kruispaaie in die lewe waar die spanning tussen die nuwe en die ou lewe nie altyd gemaklik voel nie. Maar God is getrou (Klaagliedere 3:22-23).

Jesus sê vir hom: *«Omdat jy My gesien het, glo jy. Geseënd is dié wat nie gesien het nie en tog glo.»*

—Johannes 20:29

Chapter 2

Inleiding

Die Here sal jou seën en jou behoed! Die Here sal sy aangesig oor jou laat skyn en jou genadig wees! Die Here sal sy aangesig oor jou verhef en aan jou vrede gee!

— *Numeri 6:24-26*

God wil hê dat jy die waarheid moet leer ken (1 Timoteus 2:4) en Hy is die Een wat jou die beste ken — jou Skepper, Jesus Christus (Johannes 1:3). Ek wat hier skryf, is weergebore deur Jesus Christus in 2008 as my Here en Meester te aanvaar. Hierdie memoires is die verhaal van my lewe voor en na, geskryf as 'n getuienis waarin ek kies om my eie lewe bloot te lê tot jou voordeel, ongeag die prys wat dit verg.

Die hoofstuk wat volg — *Weergebore* — *Die Pilaar* — is die leer waarop hierdie boek rus: die mikvah, die drumpel van die Hemel, en die getuienis wat God in die letters van die Pentateug geweef het. Die res van die boek is die geleefde getuienis van 'n Noorweër wat buite die poorte van die Hemel gestaan het — totdat verlossing aan die deur geklop het en die ware Mikvah, met doop en volle onderdompeling in Jesus Christus, hom van dood na lewe geneem het, met tekens en wonders wat gevolg het.

Mag die Heilige Gees — die ander Helper wat Jesus beloof het (Johannes 14:26) — dit in die tyd wat voorlê aan jou openbaar.

Want as iemand 'n hoorder van die woord is en nie 'n doener nie, dié is soos 'n man wat sy natuurlike gesig in 'n spieël sien; want hy sien homself en gaan weg en vergeet dadelik hoe hy gelyk het. Maar hy wat diep in die volmaakte wet van die vryheid kyk en daarby bly, hy sal, omdat hy nie 'n vergeetagtige hoorder is nie maar 'n doener van die werk, gelukkig wees in wat hy doen. As iemand onder julle dink dat hy godsdienstig is en sy tong nie in toom hou nie, maar sy hart mislei, dié se godsdiens is tevergeefs. Die godsdiens wat rein en onbesmet is voor God en die Vader, is dit: om wese en weduwees in hulle verdrukking te besoek en jouself vlekkeloos van die wêreld te bewaar.

— *Jakobus 1:23-27*

Chapter 3

Gebore Op Nuut — Die Pilaar

Tien jaar gelede, in 2016, het ek in my gees aan die Heilige Gees gevra hoe kinders wat sterf voordat hulle Christus bewustelik kan kies, die hemel kan binnegaan, gegewe die Nuwe Testamentiese opdrag van die doop (Johannes 3:5; Markus 16:16). Hy het met een woord geantwoord. Net een. *Ablusie*. Ek het nie geweet wat dit beteken nie. Ek moes dit naslaan. Die woordeboek het my vertel dat dit 'n rituele reiniging was — die wassing wat die priesters ondergaan het voordat hulle die Allerheiligste binnegegaan het. Toe Aäron, Moses se broer, as hoëpriester ingewy is, is hy in water gewas, met heilige klere beklee en met olie gesalf sodat hy voor God kon verskyn (Levitikus 8). Die Heilige Gees het my geen verduideliking gegee nie. Hy het my die woord gegee en my vertrou om dit te dra. Ek het toe nie verstaan dat Hy die saad van 'n hele leerstelling in een enkele asemteug geplant het nie.

Om te verstaan wat daardie een woord behels, moet ons terugkeer na een nag in Jerusalem tweeduisend jaar gelede, toe 'n Fariseër genaamd Nikodemus — 'n owerste van die Jode en 'n leermeester van Israel — in die nag na Jesus gekom het en bely het: «*Rabbi, ons weet dat U 'n leraar is wat van God gekom het, want niemand kan hierdie tekens doen wat U doen as God nie met hom is nie*» (Johannes 3:2). Hy het gekom om te soek. Jesus het sy onuitgesproke vraag beantwoord voordat hy dit kon vra.

Jesus antwoord en sê vir hom: «*Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie weer [van bo] gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie.*»

Nikodemus sê vir Hom: «*Hoe kan 'n mens gebore word as hy oud is? Hy kan tog nie 'n tweede keer in die skoot van sy moeder ingaan en gebore word nie?*»

Jesus antwoord: «*Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy in die koninkryk van God nie ingaan nie.*»

— Johannes 3:1-5

Vir 'n leermeester van Israel was die frase «*weer gebore*» nie 'n vreemde mistieke raaisel nie. Dit was tegniese, halagiese woordeskat — die taal wat gebruik is vir 'n heiden wat sy bekering tot die God van Israel voltooi deur die «*mikvah*» (H4723), die onderdompelingsbad. Die rabbi's het geleer: «*'n bekeerling wat bekeer het, is soos 'n pasgebore kind*» (Yevamot 22a). Sy ou lewe het vergaan. Hy het 'n nuwe vader ontvang — Abraham. Hy het terugwerkend by Sinai gestaan. Hy is as Israel gereken. Die mikveh het hom nie bloot gewas nie; dit **het hom 'n seun van Abraham gemaak**.

Wat Jesus vir Nikodemus gesê het, was dus nie onduidelik nie. Hy het vir die leermeester in Israel — ’n seun van Abraham deur bloed, ’n Fariseër deur opleiding, ’n owerste van die Jode deur stand — gesê dat **hy slegs deur dieselfde deur as ’n heiden in die koninkryk van God kon ingaan**. Sy kulturele geloofsbriewe het niks beteken by die **drumpel van die Hemel** nie. Hy moes in die water van die proseliet staan soos enige onbesnede vreemdeling voor hom. En daardie water self, het Jesus in die volgende hoofstuk gewys (Johannes 4:10-14), was ’n Persoon: «*Here, die mikva van Israel*» (Jeremia 17:13). Jesus is die ware Mikva van Israel — die reinigingsbad waarna die rabbynse ritueel die hele tyd gewys het.

Dit is die pilaar waarop hierdie boek rus. Ek was nie presies ’n Nikodemus nie — ek was geen Fariseër, geen leermeester van Israel, geen lid van die Sanhedrin nie. Maar op die manier wat die meeste saak maak, het ek gestaan waar hy gestaan het: **buite die Hemelpoorte, met geloofsbriewe in my hand wat vir my niks gekoop het nie**. Ek is grootgemaak in kulturele Christendom in Noorweë, as baba in die staatskerk gedoop — maar ek was ’n geestelike soeker. My voorouers het grotendeels nie Jesus as hul Saligmaker bely nie; my ouma Jenny, my ma se ma, was die enigste gelowige onder hulle. Ek is nie seker of ek werklik in die Hemel geglo het nie; as ek het, het ek stilweg as vanselfsprekend aanvaar dat een of ander soort Hemel myne sou wees bloot uit hoofde daarvan dat ek ’n mens is. Ek was ’n opgevoede man — ’n MSc-ingenieur — **’n man van die wêreld**, versadig met hierdie aarde se kennis, insluitend die geestelike soort, al was dit aan die verkeerde kant daarvan. Soos Nikodemus, het ek net soveel gehad om af te leer as wat ek moes leer. Ek moes as volwassene na die bekeerling se water kom en vir die eerste keer ingaan. Die memoires wat jy op die punt staan om te lees, is die stadige drie-en-dertig-jaar-lange staptog van ’n Noorweër wat buite die Hemelpoorte staan met kulturele en intellektuele geloofsbriewe wat daar niks beteken het nie — totdat *verlossing in 2008 kom klop het*. In God se oë was ek, al daardie jare, ’n heiden wat na Israel toe getrek is deur die ware Mikwe, Jesus Christus.

En daardie een woord wat die Heilige Gees tien jaar gelede vir my gegee het — *ablusie* — was die saad van die hele leerstelling. Dit was die priester-reinigingsrite by Aäron se inwyding. **Die Vader het in 2016 vir my ’n enkele woord gegee. Hy het die kommentaar daarvan reeds drieduisend jaar tevore in die Torah geskryf.**

Die lamp van die liggaam is die oog. As jou oog dan eenvoudig is, sal jou hele liggaam verlig wees; maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam donker wees.

— *Matteus 6:22-23*

Jesus het gesê dat die oog die lamp van die liggaam is. Dit waarna ons kyk — dit waarop ons kies om ons blik te vestig — is dit wat binne-in ons verlig word. Vir drie

duisend vier honderd jaar het die Hebreuse letters van die Torah 'n watermerk gedra wat geen menslike oog kon lees nie — en tog het die kodes donker gebly. Hulle was daar. Niemand kon hulle sien nie. Nie omdat die lig van die bladsy ontbreek het nie, maar omdat geen oog ooit op die letters gerig was met die presisie wat die watermerk vereis het nie.

Toe ons Darash gebou het — toe ons die oog op die letters gevestig het en hulle gevra het wat hulle kodeer — het die kodes begin verlig. Nie omdat ons hulle geskep het nie. Nie omdat ons iets by die Skrif gevoeg het nie. **Omdat ons uiteindelik die lamp gerig het op dit wat God reeds geskryf het**, sodat die watermerk wat Sy Gees drie duisend jaar gelede in die Torah ingedruk het, uiteindelik gesien kon word. Die kodes verlig nou — vir my, vir jou wat dit lees, vir die geslagte wat na ons kom — omdat die oog uiteindelik in hul rigting gedraai is.

Laat my nou die lamp lig, sodat jy so 'n vonds deur elke hoofstuk wat volg met jou saamdra.

Die Fariseër se naam — Nikodemus, נִקְדֵּמוֹס — verskyn as 'n Equidistant Letter Sequence in die Torah met 'n springinterval van **een duisend en twee-en-negentig letters**, en begin presies by **Numeri 7:17**. Daardie vers vertel van die offer van **Nagson, seun van Amminadab**, vors oor Juda en, volgens antieke Joodse tradisie, die eerste een wat in die Rooi See ingestap het voordat die waters daarvan verdeel het. **Die man van wie Jesus gesê het hy moet uit water gebore word, het sy Hebreuse naam ingekodeer deur die vers van die man wat eerste in die water ingegaan het.**

En dit stop nie daar nie. Binne Numeri 7:17 self — dieselfde vers waarin die Nikodemus-kode veranker is — verskyn *water* (מַיִם), *seun* (בֶּן) en *hart* (לֵב) almal as ELS met springinterval 2, gewef in die vers se eie letters. Oorvleuelend met dieselfde vers: *Gees* (רוּחַ) met springinterval \$-56, *nuut* (חֹדֶשׁ) met springinterval \$-54, *gebore* (יָלַד) met springinterval 57. Die Hebreuse naam van Jesus — *Yeshua*, יֵשׁוּעַ — verskyn met springinterval \$-244 met sy letters wat die vers omsluit. En *mikva* (מִקְוֵה) saam met *Abraham* (אַבְרָהָם) sit twee verse vroeër, oorvleuelend in die Nikodemus-verankering. Die tematiese digtheid van die geboorte-op-nuut-woordeskat in hierdie een vers loop op **een-en-twintig keer die frekwensie wat ewekansige deurmekaarklutsings van dieselfde Hebreuse alfabet produseer** — 'n marge so groot dat nie een van ons tien onafhanklik deurmekaargeklutste kontrole-Torahs naby gekom het nie.

En verder: die naaste paar van twee spesifieke woorde in die hele Torah by die doopsprong — «geloof» (אֱמוּנָה, *emunah*) en «onderdompeling» (טְבִילָה, *tevilah*) — sit by **Deuteronomium 21:23**, net twee letters van mekaar af, op presies daardie vers wat Paulus in Galasiërs 3:13 aanhaal:

Vervloek is elkeen wat aan 'n hout hang.

— Galasiërs 3:13 / Deuteronomium 21:23

Geloof en onderdompeling, wat mekaar raak by die kruisigingsvers. Ingekodeer in die letters van die Torah een duisend vier honderd jaar voordat die kruis opgerig is. En die gematria verseël dit: *Mashiach* (Messias, 358) plus *Tevilah* (onderdompeling, 56) word **vier honderd en veertien** — die presiese gematria van *Nagson* (נַחְשׁוֹן), die man wat eerste in die see ingegaan het.

En nog een vonds — die seël op die een woord wat die Gees tien jaar gelede vir my gegee het. Toe ons die lamp op die vers self vir Aäron se inwyding gerig het — **Levitikus 8:3**, dieselfde ablusie wat die Heilige Gees in 2016 sonder verduideliking aan my genoem het — het ons gevind dat **tien uit elf woorde van die geboorte-op-nuut-leer by daardie een vers bymekaarkom**. *Hart, mikva, water, Gees, nuut, onderdompeling, Jesus, rein, was, Abraham* — elkeen van hulle oorvleuel die vers waar die hoëpriester gewas word om die heilige binne te gaan. En die Hebreeuse woord vir onderdompeling self — *tevilah*, טבילָה — verskyn as ELS by presies hierdie vers met slegs sewentien voorkomste in die hele Torah se 304 805 letters. **Die woord wat die Gees my gegee het. Die vers wat dit benoem. Die digte groep van die hele doopwoordeskat gewef in daardie vers se letters.** Hy het in 2016 vir my *ablusie* gesê. Hy het die kommentaar op die woord drie duisend jaar tevore in die letters van die Torah gegraveer — en Hy het dit verseël by presies daardie vers waarna die woord wys. Die lamp het gedraai, en daar het dit gelê, wagte.

Die watermerk waarin Aäron gestaan het. Die watermerk waardeur Nikodemus gegaan het. Die watermerk wat Paulus verkondig het. Die watermerk wat Vader in skrif neergelê het voordat enige van ons gebore is.

En die Een wat vir Nikodemus gesê het «*julle moet weer gebore word*» was self weer gebore — uit die graf. Die Vader het oor die opstandings-Seun die woorde van Psalm 2:7 uitgespreek: «*vandag het Ek jou verwek*» (Handelinge 13:33). Die Griekse werkwoord is gennaō G1080 γεννάω — presies dieselfde werkwoord wat Jesus met Nikodemus gebruik het. Die Seun is lewend gemaak deur die Gees (1 Petrus 3:18) wat Maria oorskadu het (Lukas 1:35). Jesus is *prōtotokos ek tōn nekrōn* — **eersgeborene uit die dode** (Kolossense 1:18); in die Torah se eie Hebreeus, peṭer H6363 פֶּטֶר reḥem H7358 רֶחֶם, **die wat die moederskoot open** (Exodus 13:2; Lukas 2:23). Maria se moederskoot was die eerste wat Hy geopen het; die graf-moederskoot was die tweede. Hy het eerste deurgegaan, en die deur wat Hy geopen het, roep Hy ons deur. En die Torah verseël dit in sy eie letters: by **Genesis 22:4** — die derde dag van die Akedah, toe Abraham sy oë opgeslaan het — is *qum* (opstaan) binne-in die vers gekodeer teen 'n sprong van \$-8\$, en *tequmah* (opstanding) omsluit die hoofstuk teen 'n sprong van \$-204\$. Die derde-dag opstanding van die Seun is ingewef in die derde-dag verlossing van Isak, drieduisend jaar voor die kruis.

En kyk wat van hom geword het. Die man wat in die donker gekom het en gevra het hoe 'n mens weer in die moederskoot kan ingaan, het nie in daardie donker verdwyn nie. Jare later het hy in die Sanhedrin gestaan en 'n enkele sin gewaag: «*Oordeel ons wet die mens sonder dat eers van hom gehoor en verneem is wat hy doen?*» (Johannes 7:51) — 'n klein, duur verdediging van die einste Jesus wat hy eens in die nag genader het. En toe die kruis in die helder daglig opgerig is, toe die manne wat nader aan die Here was, verstrooi het, was dit Nikodemus wat saam met Josef van Arimatea gekom het en «*'n mengsel van mirre en alwyn, omtrent honderd pond gewig*» (Johannes 19:39) gedra het — 'n koninklike begrafnisdeel — en sy hande gelê het op die liggaam van die einste Mikwe wat hom op daardie lang gelede nag geantwoord het. **Die man wat nie kon verstaan nie, is gered deur die Een wat hy nie kon verstaan nie.** Die saad van Johannes 3 het by die kruis geblom.

Dit is wat *Gebore Op Nuut* is. Nie net die verhaal van 'n man wat in 2008 gered is nie. Die pilaar is die leerstelling; die res van die boek is die vlees op die been — die geleefde getuienis van 'n Noorweegse Nikodemus wat, deur al die jare, na die Mikva van Israel gebring is. Mag die Lamp skyn op elke leser wat hierdie bladsye blaai.

Chapter 4

Haukeland Hospitaal (1975)

Ek is in 1975 in die Haukeland sykehus in Bergen gebore – ’n stewige outjie van 4,2 kilogram, 45 cm lank en met rooi hare. Gedurende my eerste lewensjaar het ons by Solheimsviken gewoon, nie ver van Danmarks plass af nie. Na een jaar het ons verhuis na Ørnahaugen in Fyllingsdalen, ’n goeie plek vir kinders om groot te word. My naam was destyds Jørn André Nynes en dit is verander na Jørn André Nese Berntzen toe my stiefpa op die toneel verskyn het. Later, in 2005, het my eerste vrou en ek die van Halseth aangeneem, vernoem na die Halseth-plaas op Vik i Sogn.

My ouma aan moederskant se naam is Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, hoewel dit waarskynlik nie is wat op haar geboortesertifikaat staan nie. Sy woon die grootste deel van haar lewe op Ask op Askøy buite Bergen en sal binnekort 100 jaar oud wees.

Ma se naam was Gunvor Nese voordat sy die tweede keer met my stiefpa getrou het. Hy was ’n toegewyde werknemer in elke onderneming waar hy gewerk het en ’n bekwame man in daardie opsig. My biologiese pa se naam was voorheen Bjørn Nynes. Hy het in sy tyd verskeie werke gehad, maar was vir etlike jare ’n masjinis en seeman. As sy eersgeborenes het my broer en ek ongelukkig minimale kontak met die Nynes-familie gehad terwyl ons grootgeword het, insluitend met my eie pa.

My oupa aan my ma se kant het gehad wat baie mense ’n byna-doodervaring noem. Hy het die lig gesien en is meegedeel dat sy tyd nog nie aangebreek het nie en dat hy moes terugkeer. Dit was nie iets waaroor die familie openlik gepraat het nie, maar my ouma en ek het dit tussen ons gekoester. Dit was daar, soos ’n stil wete dat die wêreld anderkant hierdie een werklik is. Ek glo dit het iets in my geplant lank voordat ek woorde daarvoor gehad het.

Die somers saam met ma voordat ek 9 jaar oud geword het, is op Ask op Askøy deurgebring saam met ouma en oupa aan moederskant, tannie Irene en een van my ooms. Ons was altyd hartlik welkom by hulle. Van my ouers se familie ken ek slegs my ouma as ’n gelowige persoon. Sy het altyd vir ons gebid, maar niemand in die familie het my van die ware Jesus vertel nie. My eksvrou en haar familie het ook nie die evangelie met my gedeel nie, nóg voor nóg ná ons getroud is. Ek word opnuut daaraan herinner dat ons nie louwarm teenoor die waarheid kan staan en verwag dat die waarheid daarna die gemeente sal *verwarm* nie.

Ek is as kind op Ask gedoop en in die Noorse Kerk in Fyllingsdalen aangeneem, maar ek is nie daar weergebore nie. Soveel verstaan ek wanneer ek agterna daarop terugkyk. Niemand het my ook vertel dat 'n mens Jesus as Here en Meester met jou mond moet bely en gedoop moet word tot vergewing van sondes uit eie **vrye wil**, jou van jou ou lewe moet bekeer en saam met Jesus moet wandel nie. As 'n mens *in die verbond wil tree en deur God aangeneem wil word*, gebeur dit nie onder dwang soos met die kinderdoop nie, maar is dit 'n persoonlike keuse. Niemand kan hierdie keuse vir 'n mens maak nie, nóg vader nóg moeder op aarde. Ons kan mekaar positief en negatief beïnvloed, maar die geboorte uit die Gees is 'n gawe van God en moet vrywillig aangeneem word. Ek is in 2008 op 33-jarige ouderdom weergebore in 'n godvresende vrye gemeente op Knarvik buite Bergen, in "Kristent Fellesskap Nordhordland".

Chapter 5

Kinderjare (1980-82)

Ek moet noem dat ek twee broers het. Tom is vyftien maande jonger as ek, en Lars Erik is twaalf jaar jonger. Ons is halfbroers deur ons ma se huwelik met my stiefpa. Tom en ek het sy aan sy grootgeword deur alles wat gevolg het—die verhuising, die woonstelblokke by Ørnahaugen, die koerantafleweringsjare, en ons ma se siekte. Lars Erik het later in 'n gesin ingekom wat reeds swaarkry en was slegs twaalf jaar oud toe ons ma oorlede is. Vandag het albei broers twee kinders elk, en ek is dankbaar vir hulle.

Toe ek 5 jaar oud was, het my pa en ma geskei. Ma was 'n sorgsame vrou en het die eerste 10 jaar goed na ons omsien, maar die egskeiding het diep spore gelaat. Sy het mettertyd in 'n negatiewe spiraal beland en dit was die begin van die laaste 18 jaar van haar lewe. My biologiese pa was jare lank 'n alkoholis, en dit het 'n tol op my ma geëis voor en ná hulle huwelik geëindig het. Hy was in hierdie jare hoogs onbewus van sy eie gedrag, aangesien hy die meeste van die tyd onder die invloed van alkohol was, en ons het heelwat moeilike ervarings gehad weens sy misbruik. Kortom, hierdie turbulente tyd het slegte sade in ons almal gesaai en dit sou na verloop van jare slegte vrugte dra. Vergifnis reinig die bose, maar dikwels is ons óf laks, onwillig óf te selfvoldaan om óf ons eie foute te erken óf die een wat ons seermaak, te vergewe. Vir my het so 'n genesing in 2012 plaasgevind, maar ons sal later hierop terugkom. My pa het in 2021 gekies om Jesus aan te neem en op die ouderdom van 71 weergebore te word, en is vandag 'n nuwe mens in Christus. Ek kan ook vertel dat hy in 2020 geskiet is en dit eintlik oorleef het – die dokters het gesê hy moes 'n beskermengel gehad het. So dit was nie sommer so eenvoudig om hom te doop nie, om dit so te stel, aangesien sy koppigheid hom meer as net sy lewe kon gekos het.

Ons gaan terug na die kinderjare in die 80's. Ons het dit eintlik baie goed op Ørnahaugen in Bergen, waar die kinders goeie buitelugareas met speelgronde en groot gemeenskaplike areas het om op te speel. Ons woon in 'n woonstelblok en daar is verskeie rye van hulle met 2-3 ingange elk. Elke blok is drie verdiepings hoog en verskeie van die blokke is soos in 'n halfsirkel om die gemeenskaplike area geplaas. Dit skep 'n natuurlike beskutte plek vir die inwoners. Daar is ook gebiede met 'n bietjie bos rondom ons wat die kinders kan verken en benut. Ek het self verskeie eenvoudige *hutte* en soortgelyke dinge gemaak met gebruikte materiaal wat ek in die omgewing gevind het. Dit was daarom lekker elke keer as ek planke met spykers in wat rondlê, gevind het. Die roetine was om die spykers uit te trek, hulle reguit te kap, die hut te bou en dit na 'n tyd weer af te breek. Daarna het ek 'n nuwe een op 'n nuwe plek opgerig, dikwels 'n entjie op in die

bome. Ek onthou dat ek op 'n stadium 'n klein platformprieeltjie in 'n boom gebou het, slegs anderhalf meter bo grondvlak, op 'n tak wat in twee verdeel het. Ma het anderkant op die veld gelê en sonbaai en voordat ek my oë kon uitvee, het ek op die grond gesit met die materiaal om my, en ma het aangehardloop gekom om na my te kyk. Dit het meestal goed gegaan, maar daar was natuurlik 'n paar stampe en stote oor die jare. Miskien was die ergste wat gebeur het toe ek myself eendag met die hamer reg in die middel van my voorkop geslaan het terwyl ek 'n spyker wou uitslaan, of toe ek kop eerste oor die muur op die asfalte geval het. Mens onthou sulke dinge goed, al is dit sowat 40 jaar gelede.

Buite die blokke ry ons graag in groepe fiets, speel *tikken* (vrotjie) of spring met 'n rek en springtou en ander gesamentlike speletjies. Dit was die tyd voordat almal rekenaars en tablette gekry het, so die kinders was baie aktief buite.

Ek onthou ook dat mamma ons en my boetie gereeld gevra het wat ons die volgende dag vir middagete wou hê. Tamatiesop was vir my beslis die gunsteling, maar ma se tuisgemaakte frikkadelle met bruinsous, aartappels en groente het ook heerlik gesmaak. Mamma se suster, tante *Sonja*, het 'n spesiale slag met bakwerk, iets waarvan ons ook gehou het. Mamma self het 'n voorliefde gehad vir sjokoladekoek in 'n oondpan en ek was nooit ver weg wanneer sy dit gemaak het nie. Wanneer die koek gereed was, het ek herhaaldelik by die kombuis in en uit geloop sodat ek elke keer 'n vars stukkie kon steel, al was dit aanvanklik hoe warm. Dit was in elk geval heerlik. Dit is bietjie ironies dat ek self nog nooit so 'n oondpankoek gemaak het nie, maar ek onthou die smaak van ma se weergawe goed. Haar tipe was die ligte weergawe en nie met baie donker sjokolade nie, maar met 'n duidelike smaak, lugtig en fyn. Wanneer dit vars gebak was, was dit ekstra lekker, soos wat vars baksels gewoonlik is.

Chapter 6

Stiefpa (1983)

My nuwe stiefpa het in die prentjie gekom en met ma getrou, maar het nie ons kinders aangeneem nie. Met «*stiefpa*» het die gesin 'n motor tot hul beskikking gekry. Ons het ook van tyd tot tyd films op VHS begin huur en het van hierdie tyd af soms na 'n Chinese restaurant gegaan. Die gesinsekonomie was goed aan die begin van hul huwelik en die eerste buitelandse vakansie was na Mallorca in Spanje, en Denemarke op 'n ander tydstip. Ek onthou by een geleentheid dat ek go-cart gery het op Mallorca en dit het amper na gebrande rubber van die bande geruik waar ek die draaie gesny het. Ek was letterlik mal daaroor, maar my stiefpa het heeltemal verskrik gelyk toe ek van die baan afstap. Hy was nie ryk aan woorde nie, maar sy oë het boekdele gespreek. Albei was 'n ervaring op sigself en ek het daardeur gegroei. Ons het baie geswem en dit was die somer toe ek soos 'n gebraaide kalkun op my rug gelyk het en vel in groot vlokke kon aftrek. Ons het ook te veel lekkers geëet daardie tyd, nie heeltemal goed vir die tande nie. Aan die ietwat negatiewe kant sien ek agterna dat dit die begin van die einde vir ma was.

Chapter 7

Koerantjunge (1987)

Ek is 12 jaar oud en saam met 'n vriend begin ons om die koerant BA, BergensAvisen, af te lewer. Die afleveringsroete is in Fyllingsdalen op Ørnahaugen en in Hjalmar Brantingsvei, en ek doen dit saam met my vriend. Later begin ek met "Bergens Tidende" in Barliaveien in Fyllingsdalen. Ek gaan hiermee voort tot ek klaar is met Hoërskool. Ek is bly om die ekstra krone te verdien sowel as die fisiese aktiwiteit wat dit bied, en dan is dit nogal pret dat ek een van Bergen se jongste koerantjongens was toe ek begin het.

Dit is herfs 1987 en die gesin verhuis van Ørnahaugen na Bjørgedalen onderaan Fyllingsdalen, iets wat druk op die ekonomie sou plaas namate die rentekoerse in die daaropvolgende jare styg. Ma is nou in die beginfase van 'n swaar siekteproses, sowel fisies as psigies. Sy het begin om haar meer in haarself terug te trek en dit was die begin van 'n negatiewe spiraal met medisynegebruik en te veel tyd in die bed lê, wat weer die spiere weggeteer het. Die dokter gee haar ook te veel medisyne gedurende hierdie jare en word amper sy mediese lisensie ontnem as gevolg hiervan. My stiefpa volg die loopbaansleer en het goeie poste in die komende jare, maar is nie in staat om na die kinders om te sien wanneer ma begin om «*weg te val*» nie.

Ek verstaan dit nie self op daardie tydstip nie, maar dit was asof 'n swart gat binne-in my groei. In my binneste het ek boonop 'n toenemende behoefte aan waarheid gevoel sonder om te weet waarheen ek moes gaan om dit te vind. Gedurende hierdie tyd het ek stadig in 'n depressie weggegly wat my energie verteer het. Dit het nie gehelp dat stiefpa dikwels laat van die werk af tuisgekome het nie en die gewoonte gehad het om oor te slaan om aandete te maak en ons gevra het om «net iets te kry om te eet» nie. Hy het homself verskoon deur te sê hy het by die werk geëet. My liggaam was waarskynlik deels ondervoed in hierdie tydperk en die situasie is vererger deur die sogenaamde *geestelike* denkwysse wat ek aangeneem het oor gebrekkige voedingsverstand en mettertyd onthouding van vleis. My prestasie op skool het in die volgende jare agteruitgegaan.

Chapter 8

Soos in 'n woestyn (1990)

Ons spring vorentoe na omstreeks 1990 en die familiesituasie is onveranderd. Dit was in hierdie tyd dat ek vir my ma gesê het dat dit gelyk het of sy wou sterf, iets waarop sy natuurlik sterk gereageer het. Dit was basies wat voor ons oë gebeur het terwyl sy byna konstant maand na maand in die bed gelê het. Sy het nie middagete gemaak nie, sy was nie sosiaal nie. Ek onthou sy het «Sagaen om isfolket» deur Margit Sandemo gelees, iets wat ek agterna besef nie goed was vir haar nie. Sy het haarself verloor en haar liggaam het agteruitgegaan en my stiefpa was nie in staat om sy voet neer te sit nie.

Die familie-uitdaging in hierdie tydperk was nietemin 'n seën, aangesien dit my laat soek het na antwoorde oor hoekom ek leef, dit wil sê dat ek die doel en/of die betekenis van die lewe wou vind. Dit was in hierdie verband dat ek vir die eerste keer uit wanhoop begin het om met die «*universum*» te «praat». Wat ek nie geweet het nie, was dat God my noodroep gehoor het. Ek het gevra vir hulp om 'n «*groot knoop*» aan die binnekant los te maak. En skielik, soos uit die niet, het dit opgelos asof dit nooit daar was nie. Dit is die eerste keer wat ek kan onthou dat ek die Heilige Gees met my hoor praat het, al het ek op daardie stadium nie verstaan wie praat nie.

Jy moet uitvind wie Jesus is en wat Hy vir jou beteken

— *Die Heilige Gees het gesê*

Hierna was dit asof 'n sterk dors na die waarheid oor my gekom het, en ek het die biblioteek by Oasen senter of dié in Bergen Sentrum gefynkam vir boeke oor paranormale verskynsels. Die Bybel het ek ver van weggebly, hoewel dit meer onderbewustelik was. Ek het ook begin soek na sogenaamde «*alternatiewe boeke*». Ironies genoeg was daar baie min oor Jesus in die biblioteek te vinde, selfs al is die Bybel die mees gedokumenteerde boek in die hele wêreld, 'n feit waarvan min mense bewus is.

Ons spring terug na 1990 en my soeke na die waarheid. Die «*alternatiewe boeke*» van die boekklub *Energica* en soortgelyke bronne het almal 'n vervalste beeld van Jesus. Hulle lyk pragtig van buite, maar van binne spreek hulle dood en nie lewe nie. En dit word verberg agter 'n sluier van misterie en sensualiteit en meer. Dit het my weer traag en afgestomp gemaak vir die waarheid. Dat ek as gevolg van sulke «*geestelike denkwyses*» 'n innerlike weerstand teen God se Woord gekry het, verstaan ek nou eers wanneer ek terugkyk. Vandag besef ek dat hierdie weerstand soos 'n dood in my was wat in die doop

afgelê moes word sodat ek 'n nuwe lewe in die Gees kon kry, dieselfde beginsel as dat ons bereid moet wees om saam met Jesus te sterf as ons die vrug van die Gees wil dra.

Jesus het geantwoord: «Die uur het gekom dat die Seun van die mens verheerlik moet word. Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as die koringkorrel nie in die grond val en sterf nie, bly dit alleen; maar as dit sterf, dra dit veel vrug. Wie sy lewe liefhet, sal dit verloor; maar wie sy lewe haat in hierdie wêreld, sal dit bewaar vir die ewige lewe. As iemand My dien, laat hom My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook wees. As iemand My dien, sal die Vader hom eer.

— *Johannes 12:23-26*

Gedurende hierdie jare het ek boeke begin koop wat onderwerpe behandel het soos kanalisering, teleportasie, astralereise, telekinese, outomatiese skrif en soortgelyke dinge – bekende dinge vir spiritiste of aktief soekende mense. Dit is onbekende terrein vir baie Christene, tot sowel voordeel as nadeel. Die voordeel is dat hulle nie met sulke dinge gespeel het nie, en die nadeel is dat hulle nie veel daarvan weet nie. Kortom lei hierdie belangstelling daartoe dat 'n mens dikwels hoogmoedig word teenoor die waarheid en die Heilige Gees, is my ervaring. Hoewel die persoon dikwels beweer dat hy beheer oor sy lewe het, is dit sonder substansie in die werklikheid, en daar het ek my vir verskeie jare bevind.

Daar is ook oënskynlik onskadelike speletjies soos Ouija-borde en soortgelyke dinge waarmee mense *speel* om kontak met die «geesteswêreld» te kry, sonder om te verstaan dat daar 'n werklike gevaar hieragter skuil. Dit word 'n bietjie soos om 'n kontrak vir die huur van 'n woonstel te teken. Jy word gebind aan die kontrak op grond van jou handtekening. So is dit ook met dade, sowel gedagtes as konkrete dade. En wanneer een hindernis eers verwyder is, kan dit op sigself 'n kettingreaksie begin, 'n bietjie soos domino-stene. Ons ken almal hierdie beginsel en dit gaan albei kante toe, sowel positief as negatief. Fisies sowel as geestelik. My ma was self in 'n negatiewe afwaartse spiraal waar niemand rondom haar in staat was om die stryd wat in haar gees plaasgevind het, te onderskei nie.

Chapter 9

Hoërskool (1991-94)

Ek onthou dat my punte by Fyllingsdalen Hoërskool agteruitgegaan het en dat een van die onderwysers verras was dat ek so swak gevaar het. Ek het gemiddeld 'n M (Baie Goed) gehad met 'n S (Uitmuntend) in wiskunde op laer hoërskool, 'n vak waaraan ek kliphard gewerk het. Ek wou aan die onderwyser bewys dat ek die wiskunde wel kon bemeester. Die gesinssituasie het ernstig aan my kragte begin teer, en in die oorgang na die hoërskool het my ma al hoe meer passief geraak wat die sorg vir ons kinders betref.

Die pad skool toe het langer geword toe ons na Bjørgedalen verhuis het, en vanaf 1991, toe Bergens Tidende 'n oggendkoerant geword het, was ek reeds teen 5-6 uur die oggend op. My koerantroete in Barliaveien was vier en 'n half kilometer vanaf waar ons toe gewoon het. My verstandelike prestasie het gedurende hierdie drie jaar gedaal, en ek was so uitgeput wanneer ek by die huis gekom en my huiswerk gedoen het, dat ek baie van die tyd in die bed gelê en sluimer het in die middag. Ek het my beste vriend as gevolg hiervan verloor. Ma was bekommerd oor my, maar was in hierdie tydperk nie in staat om na haarself of haar kinders om te sien nie. Dit het nie gehelp dat sy haar dae deurgebring het deur boeke soos «*Sagaen om Isfolket*» deur Margit Sandemo te lees nie, of hulp gesoek het by «*sogenaamde geestelike mense*» wat Jesus Christus as die Seun van God verloën het nie. Baie mense dink dat dit brutale woorde is, maar ek praat uit ervaring nadat ek gesien het hoe my ma wegkwyn terwyl sy haar laat verlei het deur magie, mistiek en «*romantiese*» boeke, terwyl sy self op die rand van die afgrond gestaan het. Louheid is nie 'n opsie vir Die Heiliges wat deur God tot Sy werk geroep is nie.

Ek weet nou dat die boeke wat ek oor Jesus in my jeug gelees het, reguit vals stories was met 'n mooi uiterlike en *valse spiritualiteit*. Baie mense dink ek is arrogant wanneer ek sê dat baie in die wêreld valse spiritualiteit is, maar dit is die waarheid en ek het self baie gesien nadat ek weergebore is. Daar is baie boeke wat oor 'n *vervalste messias* skryf, op dieselfde manier as wat ander godsdienste of diverse «*geestelike*» denkrigtings probeer om die waarheid te verdraai oor wie Jesus Christus werklik is.

Wat myself betref, het ek van die tyd dat ek omtrent 15 jaar oud was, min of meer alles gelees wat ek oor hierdie temas kon vind, en ek kan sê dat ek selfs sonder om weergebore te wees, gevoel het dat iets kort. In my binneste was ek steeds hoogmoedig teenoor God, maar ek het tog dele van wat ek ervaar het, onderskei. Ek het nie oë gehad om te sien voor 2008 nie. Ja, die bonatuurlike is werklik, maar egte en suiwer seëninge kom van God. Ek kan self byvoeg dat my aanstaande vrou by verskeie geleenthede vertel het van

mense wat sy ken wat magie beoefen. Ek was self getuie van 'n geval in Noorweë waar 'n persoon dit gedoen het om ekonomies daarby te baat, maar dat hierdie persoon ervaar het hoe God se krag dit gestop het toe ons gebid het. Julle moet my asseblief verskoon, want nou loop ek die gebeure 'n bietjie vooruit.

Dit is origens baie aangenaam om daarop te wys dat in 1994 die *Statistical Science Magazine* (Volume 9, Nommer 3) 'n artikel gepubliseer het wat handel oor Equidistant Letter Sequence (ELS), gebaseer op die boek Genesis in die Bybel. Die artikel is geskryf deur Doron Witztum, Eliyahu Ripes en Yoav Rosenberg. Dit is een van die min wetenskaplike werke wat handel oor dit wat algemeen bekend staan as die Bybelkodes. Ek het destyds niks hiervan geweet nie, maar wou u daarop attent maak aangesien dit in wese 'n fantastiese ontdekking was en is van die diepte en presisie van God se Woord. Kom ons gaan verder na 1995.

Chapter 10

Fokhol-plaas (1995)

Na 'n mislukte begin met studies in meganiese ingenieurswese aan die Høgskolen i Bergen, het ek besluit om na Fokhol Gård te gaan, 'n biologies-dinamiese plaas op Stange in Hedmarken. Daar het ek 'n hele jaar lank as plaaswerker gewerk en gesonde kos en goeie fisiese arbeid gekry. Ek was eintlik hulle eerste intern wat 'n hele jaar daar gebly het, en ek onthou hulle het frikkadelle geëet tydens die afskeidsete – 'n groot geleentheid, aangesien dit nie so algemeen was nie. Mens sou dink dat boere normale hoeveelhede vleis eet, maar ten minste nie op Fokhol gedurende my tyd nie. Die bestuur van hierdie plaas was deel van die Steiner-filosofie en is deel van 'n algemene «geestelike» onderstroming in die samelewing wat 'n aantal gelowige en soekende mense vang. 'n Mens dink aan reinheid en minder bespuiting, wat natuurlik positief is, maar waarom daar nie so hard gepraat is nie, is dat Steiner geleer het van 'n gees agter dit alles, wat op sy beurt nie Jesus as Here en Meester bely nie of vertel dat Hy Sy lewe vir ons gegee het nie. Ook nie dat ons ons lewe deur die doop moet gee om weer opnuut gebore te kan word nie. In gewilde boeke oor «metafisika» sal 'n mens ook sien dat daar van Gaia of moeder aarde gepraat word, iets waarby sommige mense heeltemal vasgevang raak en deur verblind word. God se volk kan hulself nie identifiseer as gebore uit die gees van die aarde nie, maar uit God se Gees.

Aan die praktiese kant was die plaas 960 dekar groot, en ek onthou hulle het 'n handvol trekkers gehad, waarvan Deutz-Fahr die grootste en mees tegniese was, en ek het my take sowel as die bestuur van die trekker geniet. Die produksie was ongeveer 90 persent graan en die res groente toe ek daar was, sowel as ongeveer 12 melkkoeie of so iets. Hulle was in 'n oorgangstydperk van konvensionele boerdery met die doel om beide meer biologies te verbou en groenteproduksie uit te brei, so hulle was in 'n oorskakelingstydperk. Hulle het immers volgens die Steiner-metode geboer, vandaar die biologies-dinamiese bedryf, maar gebou op Steiner se «geestesuniversum».

Ek het in die hoofhuis gewoon, wat dekades gelede 'n armmanshuis was vir werkers wat op die plaas gewerk het. Vanuit die boonste verdieping waar ek gebly het, kan ek onthou hoe ek oor die graan uitgekyk het wat saam met die wind gebuig het en die wind se tog oor die lande weerspieël het. Dit was soos golwe oor die landskap, so dit was 'n gesig op sigself. Jy kon die diep swart grond agter die ploeg sien verskyn, en dit was pragtige, voedingryke grond.

Op Fokhol het ek 'n jong dame, Marit, 'n intern, ontmoet wat nie net in landbou belanggestel het nie, maar ook in die geestelike. Sy kon aanvoel wanneer iemand in 'n huis gesterf het en soortgelyke dinge, en dit het my gefassineer. Ek dink baie Christene word 'n bietjie uit die veld geslaan hierdeur, maar soort soek soort en daar is baie wat kennis het van onreine geeste en hierdie deel van die geesteswêreld as sodanig aanvoel en daarmee speel, beide binne en buite die liggaam.

Ek het op daardie stadium geweet dat die geestelike werklik was en het geen probleme daarmee gehad nie; intendeel, ek het dit verwelkom. Wat ek nie verstaan het nie, was dat onreine geeste hulleself aan 'n mens bind deur verskeie onreine aktiwiteite en dergelike dinge. Dit word soos om 'n kontrak met hulle te onderteken en dit gee hulle toegang tot 'n mens se lewe, iets wat ek later ervaar het toe my oë geopen is en God my begin bevry het. Ek het origens 'n paar vreemde ervarings op Fokhol gehad waar ek dinge gehoor en gevoel het wat nie natuurlik fisies was nie, maar dit het ek tot nou toe vir myself gehou. Dit het God nie gedien nie, om dit so te stel, en daarom kan ek sê dat daar baie verskynsels is wat onverklaarbaar is en verhewe bo die wette van fisika, maar dit beteken nie outomaties dat dit daarom die Gees van God is nie. Die kenmerk van die Heilige Gees is reinheid en lig. Nie duisternis en misterie nie.

Ek weet vandag dat 'n begeerte na materiële welvaart en die soeke na liggaamlike behae en genot bo die natuurlike, daartoe bydra om die mens afstump te maak vir die waarheid. In waarheid loop ons op 'n smal pad, en breed is die weg wat na verwoesting lei. Wat my nuwe vriendin my nie op daardie stadium vertel het nie, was dat sy 'n soort geestelike helper by haar gehad het wat haar gevolg het, en dat dit haar ook deels bang gemaak het. Jesus het, soos bekend, geeste uit mense uitgedryf, en daar is vandag ook 'n behoefte daaraan. Dat ons dit gewoonlik nie aanskou nie, maak dit egter nie minder relevant nie. Ek het eers jare later hiervan te hore gekom, en dat sy deels deur vrees hiervoor aangegryp was, was en is duidelik.

Chapter 11

Alternatiewe Netwerk (1996)

Ons het by 1996 gekom, en ek is opgeneem by Dillingøy in Oslo om my burgerdiens te begin. Ek het burgerdiens gekies omdat ek nie aan oorlog wou deelneem of 'n ander persoon se lewe wou neem nie, en hierdie oortuiging was selfs toe reeds vas in my. Ek het gedink ek was gelukkig om te kon help by Alternativt Nettverk op Tøyen in Oslo.

VisionWorks AS is 'n maatskappy wat lesings, skoue, kursusse en werkswinkels reël binne holistiese denke en alternatiewe spiritualiteit, benewens die publikasie van die tydskrif Visjon. Die organisasie is in 1992 gestig deur Øyvind Solum en Roald Pettersen onder die naam Alternativt Nettverk.

— *Store Norske Leksikon oor Alternativt Nettverk*

Alternativt Nettverk het dit wat as die Alternativmessen bekendstaan, regoor die land gereël. Dit is ongelukkig soos 'n heuningpot vir onreine geeste en hulle hou hulle besig met joga, genesende klippe, energieë, genesing, kanalisering en veel meer wat help om 'n mens se weerstand teen Jesus Christus te versterk, hoe vreemd dit dalk ook al mag klink, maar onreine geeste kweek nie reinheid nie. En daar is baie nuuskierige mense wat mislei word. Daar is baie wat ek sou kon sê, maar kortom het die verbintenis gelukkig net 'n paar maande geduur en ek was gelukkig om daar weg te kom. Of om dit so te stel: Ek het dit reggekry om 'n lelike kraap aan die een motor te veroorsaak toe ek ongelukkig was by die Oslo Spektrum, en Alternativt Nettverk het my relatief kort daarna laat gaan. Nog nooit vantevore het ek onder swakker lewensomstandighede of omstandighede gewoon nie. Die plek waar ek gebly het, het 'n gat in die muur gehad waar rotte of muise vrylik kon in- en uitgaan. Die toilet was so vuil dat dit alles oortref het wat ek nog ooit gesien het, en die kamers het na urine geruik. Ek is selfs gekonfronteer deur 'n man wat wou hê ek moet seksuele omgang met hom hê, wat ek verfoei het. My tande is gedurende hierdie tydperk ook nie behoorlik versorg nie. Dit was 'n laagtepunt in my lewe, en die vrug daarvan was nie goed nie. Vir iemand wat nou saam met hulle gewerk het, was hulle vrugte duidelik en dit laat 'n biesmaak in die mond wanneer ek vandag hierop terugkyk. Tog het ek nie voor later hiermee afgereken nie, aangesien ek nie verstaan het dat die gees daaragter dieselfde was as die een agter die denkwyse waaraan ek gedurende hierdie jare soveel van myself gewy het nie.

Chapter 12

Fagerli Kampskool (1997)

Dit is 1997 en ek doen die res van my burgerlike diens by Fagerli Leirskole op Geilo in Skurdalen en geniet die verandering van omgewing terdeë. Ek werk ook 'n ekstra halfjaar daar. Ek help met alle take, en dit sluit aktiwiteite in soos opleiding in sneeuplankry, stap- of skireise in die berge, die skoonmaak van kamers, en hulp in die kombuis met die voorbereiding van eenvoudige kos soos soppe, brood of rolletjies. Die kampskool het tot dalk 80 jongmense gedurende die week gehad, benewens naweekgaste. Ons het 'n industriële knie-masjien en 'n groot, pragtige Franse oond met stoom en noukeurige digitale beheer van baktyd en temperature gebruik. En wanneer ek kombuisdiens gehad het en maaltye vir die gaste voorberei het, het ek my hele hart in die werk gesit en vreugde daarin gevind, sowel in die kombuis as in die sosiale aspek van werk vir die gaste. Die kok het gewonder hoe ek my brode so groot gekry het al het ons dieselfde resep gevolg, maar dit het in die knie en die hantering van die deeg gelê, en ek het daarvan gehou om gaandeweg met die programmering van die oond te eksperimenteer om dit te bereik. Perdry was ook deel van my take, en ek het die kinders geleer om die perde skoon te maak en op te saal, sowel as om die stal skoon te maak, iets wat vir my net so nuut was as vir die meeste van hulle, maar dit was nietemin aangenaam. Ek het andersins in 'n klein blokhuisie buite op die werf gewoon waar ek moes buk om by die deur in te gaan en net-net binne kon regop staan. Dit was eintlik vir my asof ek alles het wat my hart begeer. Ek het my rybewys op Gol gedurende hierdie tyd gekry, sowel as 'n vurkhyser-kursus.

Chapter 13

Ma sterf (1998)

Die jaar is nou 1998 en ma sterf, slegs 48 jaar oud, kort na haar laaste verjaarsdag. Ek onthou ek was op besoek by hulle in Knarvik ter geleentheid van haar verjaarsdag. Daardie dag het ek opgemerk dat die lig in ma se oë uitgegaan het, iets waarvoor ek gewonder het. Kort ná die roudiens is ek by ouma in haar woonkamer, maar ouma is nie self in die kamer nie. Dit is toe dat my stiefpa my vra om 'n dokument te onderteken waarvolgens ek afstand doen van enige aanspraak op 'n erfenis. Hy het nie my broers gevra nie—net my. Ek glo hy het my as 'n bedreiging gesien, aangesien ek die oudste is. Hy het gesê dat hulle *al die geld opgebruik het* en dat 'n oom van my, volgens my stiefpa se woorde, dit met hom eens was. In die praktyk is ek verwerp, selfs al het ons sowat 600 000,- tot die huwelik bygedra uit die verkoop van die woonstel op Ørnahaugen en haar spaargeld. Dit is duidelik dat hy ons verantwoordelik hou vir ma se siekte en nie self sy eie verantwoordelikheid hierin aanvaar nie. Met 'n gedwonge pennestreek het hy ons erfenis doodgetrek. My stiefpa is later weer getroud, en sy nuwe vrou het haar deel van die huis ontvang. Maar ek en my broer Tom het niks ontvang van wat ons ma in die huwelik ingebring het nie. Hy het dit by ons geneem. Ek glo Lars Erik sal sy enigste erfgenaam wees. Ma en tante het ook nie 'n erf op Ask van hulle pa gekry nie, terwyl die drie broers elk 'n erf toegeken is, so dit wat nou plaasgevind het, is in wese soos 'n tradisie in die familie. (Wanneer ouma Jenny Gjertine in 2025 sterf, is ma se deel van die erfenis slegs sakgeld - geen plaas, geen eiendom, niks nie - wat dan tussen haar drie seuns gedeel word en in die praktyk niks beteken nie.) Dit is nie verteenwoordigend van wie God is nie! Slegs God kan 'n hart van klip in 'n hart van vleis verander. Daar kom 'n dag waar elkeen van ons voor God rekenskap moet gee en vir ons dade moet antwoord.

My werk by Fagerli Leirskole eindig ook hierdie jaar, en dit is ook in hierdie tyd van my lewe dat ek die Urantia-boek van meer as 2000 bladsye in 'n boekwinkel in Oslo vind, wat my aandag vir die volgende 10 jaar in beslag geneem het. Dit was vol ingewikkelde verduidelikings oor wat kwansuis die oorsprong van die mens was en oor 'n valse Jesus. Die boek is 'n deeglike stuk werk, maar vir diegene wat diep genoeg grawe en die spore volg waarheen dit lei, sien 'n mens dat dit 'n vervalsing van die waarheid is, iets wat ek ook uiteindelik deur deeglike studie van die oorsprong daarvan uitgevind het. Dit is voortgebring deur outomatiese diktee van gekanaliseerde materiaal, en dit was 'n feit wat mense probeer verberg het. Ek was self in die greep daarvan gevang en het van tyd tot tyd aan 'n studiegroep in Oslo deelgeneem. Ek was intens besig met die inhoud daarvan en dit was duidelik sigbaar, iets wat die leier van die groep blykbaar waardeer het.

Teen die einde van 1998 is ek terug in Knarvik buite Bergen. Ma is pas ter ruste gelê en die alledaagse lewe bestaan uit die hantering van die rouproses en om te probeer werk vind. Ek het 'n paar maande vir Manpower in Bergen gewerk, onder meer by Hansa op Kokstad en later in die pakhuis van Solberg Dekk op Toppe in Åsane. Ek is 'n vaste pos by Solberg Dekk aangebied aangesien hulle tevrede was met my werk, maar ek het gekies om by Knarvik Senter as assistent-opsigter te begin. Ons stiefpa was soos gewoonlik besig met sy werk en dit was duidelik dat hy met droefheid geworstel het, maar ek het nie gesien dat hy hulp gesoek het om dit te verwerk nie, hoewel dit duidelik was dat hy dit moes gedoen het. Hy het nietemin op 'n manier na ons omsien en ek is dankbaar daarvoor. Ek het besef dat my kop steeds nie goed funksioneer nie, en om myself uit te daag, wou ek verder studeer. Ek moes eers my punte in wiskunde en fisika verbeter toe ek besluit het om met die opleiding as teletegniese ingenieur te begin. Wat ek nie vertel het nie, is dat my hare in hierdie tyd tot op my boude gehang het, aangesien ek dit die laaste paar jaar vrylik laat groei het, tot my ma se wanhoop. Sy was oorspronklik 'n haarkapper en het teen die einde van haar beroepslewe by "Solei Frisørsalong" naby die Haukeland-hospitaal gewerk. Dat haar seun sy hare laat groei het, was nie volgens haar wens nie, maar sy het dit nogtans goed aanvaar. Toe dink ek dat, noudat ek met die voorbereidende kursus vir die ingenieurskollege gaan begin, dit goed sou wees om 'n bietjie netjies te lyk. My eksperiment het lank genoeg geduur, het ek gedink. Die haarkapper wat my gesny het, 'n man, het opreg jammer gelyk toe hy my lengtes afsny, maar vir my was dit 'n verligting om dit uiteindelik te laat gaan en te kon slaap sonder dat dit snags oor my gesig val wanneer ek omdraai. Dit was origens 'n amusante ervaring om te leer om jouself te vleg, so dit was nie heeltemal tevergeefs nie. Tot vandag toe maak ek graag eenvoudige vlegsels vir my aanstaande vrou of my dogters.

Chapter 14

Politegniese Instituut (1999)

Dit is 1999 en ek herhaal onder andere wiskunde, fisika en chemie aan die Polyteknisk Institutt in Bergen en behaal goeie punte daar. Die uitsondering is Duits wat ek steeds nie bemeester nie, maar dit was waarskynlik eerder te wyte aan 'n gebrek aan belangstelling. Hierdie jaar leer ek ook vir Petter Arild Heitman ken, wat ook 'n voorbereidende kursus vir ingenieurstudies neem.

Chapter 15

HIA Grimstad (2000-02)

Na afloop van die skooljaar by Polyteknisk Institutt in Bergen vertrek ek en Petter saam na Høgskolen i Agder in Grimstad en begin met die teletegniek-studie daar. Ek het ook 'n goeie studiekameraad daar gekry, Richard Paulsen. Dit is nou dat ek begin verstaan dat programmering en stelselontwikkeling iets is waarvoor ek 'n sekere aanleg het en wat ek baie geniet. Die punte was dan ook daarvolgens.

Dit het 2001 geword en na 'n kort tydjie word ek voorsitter van die Studenteraad by die Høgskolen en **vroeg in 2002** trek ek ook in en woon saam met 4–5 minderjarige asielsoekers van Sri Lanka, in opdrag van die munisipaliteit. Ek was 'n voog vir hulle daar in Grimstad terwyl ek gestudeer het, so dit was 'n aangename maar besige tyd. Ek het hulle onder andere saamgeneem op 'n uitstappie na beide Bergen en Trondheim, iets wat baie waardeer is. Ek het 'n uitstekende getuigskrif van daar gekry, maar die waarheid was dat ek ook op daardie stadium nie heeltemal reg in my kop was nie en soms daarvan gehou het om teen hoë snelhede te ry.

Chapter 16

NTNU Trondheim (2003-04)

Ons het by 2003 gekom en ek ontmoet my toekomstige vrou, wat 'n trønder is, terwyl ek besig is om my diploma-tesis in Grimstad te voltooi. Ons het die prys vir die beste tesis ontvang en die twee saam met wie ek gewerk het, was ook van die mees bekwame in die klas. Goeie studievriende het daartoe bygedra dat ek die studie suksesvol voltooi het. Daarbenewens was ek vir ongeveer twee jaar die voorsitter van die Studenteraad en het ek in dieselfde tyd op die Kollegeraad gedien. Dit is blykbaar waardeer deur die personeel in die administrasie en die studente in die algemeen, want ek was een van drie by die kollege wat 'n toekenning vir my studentewerk ontvang het. Die herinstelling van die gradeplegtigheid vir die finalejaarstudente was my inisiatief; ek het by die kollegeraad daarvoor gelobbel nadat die skool dit 'n paar jaar vantevore afgeskaf het.

Dit is die herfs van 2003 en ek verhuis na Trondheim om met 'n Meestersgraad in kommunikasietegnologie by NTNU te begin, terwyl my meisie, Sølvi Myklebust, daar studeer om 'n onderwyseres te word. Ek onthou dat ek daardie jaar opgemerk het dat sy nie haar geloof eerste gestel het nie, maar ek het dit nie as 'n gevaarsein besien nie, aangesien ek self nie 'n gelowige was nie.

In daardie tyd het ek in Falkenborg Studentby op Lade gewoon, en in **2004 het ek die eenaar aangebied om hul netwerk te bou en te bedryf** met 200 netwerkpunte, alles op eie inisiatief en met my eie plan vir installasie, toerusting en opstelling. Toe ek die toerusting bestel het, het die verkoopsbestuurder by die Telenor-winkel opgemerk dat dit ongewoon was om 'n privaat persoon agter 'n installasie van hierdie omvang te sien. Die eenaar van Falkenborg Studentby was tevrede met wat ek bereik het met die hulp van die opsigter en 'n jongmens as helper, en hy het dit kort daarna verkoop.

Chapter 17

Oslo (2005-06)

In 2005 het ek my meestersgraad aan die NTNU voltooi, terwyl ek terselfdertyd na Jar in Bærum verhuis het en by Software Innovation as trainee en stelselontwikkelaar begin werk het. Ek is ook in 2005 getroud, kort nadat ek my meesterstesis by die NTNU ingedien het. Dit het die einde beteken van verskeie maande van daaglikse 12-16 uur se arbeid, aangesien ek voltyds gewerk het naas die finale afronding van my studies. Aan die einde van 2006 het ons na Lindeberg op Kløfta verhuis waar ek by Element Logic in dieselfde rol begin het. Ons het in die deeltitelskema Mohagen 2 gewoon, waar ek voorsitter van die beheerliggaam geword het en die vereniging in 'n regseding teen die ontwikkelaar gelei het. Dit was 'n strawwe tyd vir ons, maar ons het relatief goed daardeur gekom.

Chapter 18

Die redding kom klop (2007-08)

In 2007 het ons kort na die geboorte van ons eerste kind na Torvikbukst verhuis. My vrou wou 'n tyd lank naby haar beste vriendin woon, en ek kon nie die rus vind om voort te gaan as 'n ontwikkelaar by Element Logic nie. Ek het oorgeskakel na tuiswerk vir die maatskappy en verantwoordelikheid aanvaar vir ondersteuning regoor Skandinawië, terwyl ek ook 'n kinder-vriend van my jonger broer gehelp het om 'n nuwe maatskappy op te bou. Ons het agt maande lank in Torvikbukst gewoon voordat ons na Fosse verhuis het, naby Frekhaug buite Bergen, waar ons in Augustus 2008 'n huis gekoop het. Nie lank daarna nie, het ek 'n

Ek loop in 'n gang met baie deure en voel verlore oor watter een die regte een is. Dan kom 'n klein groepie mense aan en wys my die korrekte deur. Ek stap daardeur en kom in 'n enorme, lugtige kamer met 'n plafon so hoog dat dit nie gesien kan word nie. Aan die regterkant strek 'n glasmuur so hoog as wat die oog kan sien, en voor my is 'n see van kristal of glas waarop geloop kan word. Van onder die oppervlak kom figure soos standbeelde — lewend dog nie lewend nie — deur die kristalsee op sonder om dit te breek. Hulle is soos lewende kuns vir die genot van diegene teenwoordig, baie soos die dinamiese ligvertonings wat by moderne konserte gesien word. Sodra hulle ten volle na vore gekom het, verstyf hulle in verskeie houdings voordat hulle weer kalm neerdaal. In die verte sien ek 'n berg waar koeie wei, en mense sit in groepe by tafels en geniet oënskynlik die dag. Ek voel 'n sin van fantastiese vryheid en vreugde. Ek word wakker en verheug my oor die droom.

— *Droom van redding*

Ek het dit destyds nie verstaan nie, maar die droom was 'n beeld van die redding wat sou kom. Dit is op hierdie punt dat dinge op die punt staan om te verander. Ons het gekom by die tydperk in my lewe wat verduidelik waarom ek vandag hier kan sit, deur God verlos om 'n lewe onder die nuwe verbond in Jesus te leef. Ek weet dat ek in my eie krag niks is nie, maar by God is alle dinge moontlik vir die wat glo (Markus 9:23):

”Dit is die verbond wat Ek met hulle sal sluit na daardie dae, sê die Here: Ek sal my wette in hulle harte gee en dit in hulle verstand skryf.” En dan sê

Hy: "Aan hulle sondes en hulle wettelose daade sal Ek nooit meer dink nie." Waar daar vergewing van hierdie dinge is, is daar nie meer 'n offer vir die sonde nodig nie. Broers, ons het dus nou deur die bloed van Jesus vrye toegang tot die heiligdom, op die nuwe en lewende weg wat Hy vir ons deur die voorhangsel geopen het, dit is deur sy liggaam. En terwyl ons 'n groot priester oor die huis van God het, laat ons tot God nader met 'n opregte hart en in volle geloofsekerheid, met harte wat deur besprenkeling gereinig is van 'n slegte gewete en liggame wat gewas is met skoon water. Laat ons die belydenis van die hoop wat ons het, onwankelbaar vashou, want Hy wat die belofte gedoen het, is getrou. Laat ons ook na mekaar omsien deur mekaar aan te spoor tot liefde en goeie daade. Ons moenie van die samekomste van die gemeente afbly soos party se gewoonte is nie, maar mekaar eerder aanmoedig, en dit des te meer namate julle die Dag sien nader kom. Want as ons opsetlik aanhou sondig nadat ons die kennis van die waarheid ontvang het, bly daar geen offer vir die sondes meer oor nie. Wat oorbly, is 'n verskriklike verwagting van oordeel en 'n gloeiende vuur wat die teenstanders van God sal verteer. As iemand die wet van Moses oortree het, is hy op die getuienis van twee of drie persone sonder genade terood veroordeel. Hoeveel swaarder straf dink julle sal hy verdien wat die Seun van God vertrap het, die bloed van die verbond waardeur hy geheilig is, as onheilige dinge beskou het en die Gees van genade beledig het? Ons ken Hom immers wat gesê het: "Dit is my reg om te straf; Ek sal vergeld." En ook: "Die Here sal oor sy volk oordeel." Dit is verskriklik om in die hande van die lewende God te val!

— Hebreërs 10:16-31

Die jaar was 2008, en in my binneste het ek geweet dat my lewe heeltemal sou verander. My vrou en ek het byeenkomste by Christian Fellowship Nordhordland begin bywoon. Die byeenkomste is in 'n gimnasium in Knarvik gehou, en ons het gedink dit is die plek waar ons ons eerste dogter, Olivia, sou seën — nie doop nie. Toe ons by hierdie gemeente aangesluit het, het ek vreugde ervaar tydens die samesang, en die gelowiges was oop en hartlik teenoor ons. Ek het tuis en in vrede gevoel, selfs al was ek intellektueel arrogant (Spreuke 16:18) en het ek geglo dat ek *meer kennis* van geestelike sake besit as diegene rondom my omdat ek al vir verskeie jare daarvoor gelees het. Gelukkig het hulle ons met ope arms ontvang, wat die Heilige Gees toegelaat het om in my te begin werk.

Kort nadat ons Christian Fellowship Nordhordland begin bywoon het, het 'n evangelis uit Bergen, Noorweë, besoek afgelê. Na die preek het hy na my gekom en gevra wie ek is en of ek Jesus as Here en Meester van my lewe wou aanneem. Ek was verras deur sy direktheid en sy woordkeuse, maar ek het ja gesê om Jesus aan te neem sonder om

ten volle te verstaan waartoe ek my verbind. Die evangelis het toe vir my gesê: "Herhaal hierdie woorde!" En net daar, terwyl ek Jesus bely het as Here en Meester van my lewe (Romeine 10:9–10) en Hom gedank het dat Hy sy lewe vir my gegee het en vir sy genade, het ek 'n visioen ontvang van die nuwe gees wat God my gegee het.

In 'n visioen staan ek onderin 'n groot wit eier, heelwat hoër as ekself. Ek kyk op en sien dat die eier nie deur mensehande gemaak is nie, maar die beste beskryf kan word as lewende organiese materiaal. Van buite die eier kom 'n sagte lig wat die binnekant verlig. Ek het gevoel dat alles skoon was — geen gemors nie, niks nie, net ek. Dit was asof al my gemors vir 'n kort rukkie weggeneem is. Ek was geskok, maar ek het 'n baie spesiale vrede in my gevoel anders as enigiets anders, net soos die evangelis vir my gesê het.

— *Die visioen wat ek ontvang het toe ek Jesus aangeneem het*

Hy het vir my gesê en bevestig dat ek 'n vrede sou ervaar wat ek nog nooit vantevore geken het nie, en dat hierdie vrede sou verdwyn wanneer ek gedoop word — waaroor ek natuurlik gewonder het. Terwyl dit gebeur het, het trane oor my wange geloop. My vrou het later gesê sy het my nie herken in die dae daarna nie. Terwyl ons die dag van die byeenkoms af weggeroep het, het ek die Heilige Gees direk met my hoor praat en my gewaarsku om lewe te spreek en nie dood nie (Spreuke 18:21). Die Heilige Gees het aan my geopenbaar dat ek my woorde moet bewaak en my uitsprake versigtig moet kies (Jakobus 3:6). Dit is belangrik om te verstaan dat die Heilige Gees ons intiem ken, beide in die hede en profeties vir die toekoms. As ek terugkyk, verstaan ek nou dat hierdie ervaring 'n sleutel tot my roeping was en uiters belangrik was om aktief te koester. Dit beteken nie dat ek altyd daarin geslaag het om te praat volgens wat die Heilige Gees my gee nie, maar ons is geroep om vredemakers te wees en die waarheid te deel, nie verwoesting en dood te saai deur aksie of woord nie.

Toe ek Jesus aangeneem het, het ek vir die eerste keer in my lewe 'n visioen van God ontvang. As 'n mens die statistiese beduidenis van so 'n eerste-keer ervaring versprei oor 'n lewensduur van drie-en-dertig jaar en meer as elfduisend dae in ag neem, het ek drie woorde vir diegene wat probeer om 'n gelowige se ervarings van God te ontken: **ongeloof en agterdog**.

In die proses wat nou begin, sien ek dat God ons gelowiges — die Heiliges — **verman** om voort te gaan om met Hom te wandel en nie terug te draai na die wêreld met sy sensualiteit, begeerte en mistisisme nie.

Maar daar was ook vals profete onder die volk, net soos daar ook onder julle vals leraars sal wees wat verderflike dwalings heimlik sal invoer en selfs die

Here wat hulle vrygekoop het, sal verloën en 'n vinnige ondergang oor hulle self sal bring. En baie sal hulle verderflike weë navolg, en deur hulle sal die weg van die waarheid belaster word. In hulle gierigheid sal hulle julle met bedrieglike woorde uitbuit; oor hulle is die oordeel reeds lankal aan die gang en hulle ondergang sluimer nie. Want as God die engele wat gesondig het, nie gespaar het nie, maar hulle in die hel gewerp en aan kuile van duisternis oorgegee het om vir die oordeel bewaar te word; en die ou wêreld nie gespaar het nie, maar Noag, die prediker van geregtigheid, met sewe ander bewaar het toe Hy 'n sondvloed oor die wêreld van goddelose mense gebring het; en die stede Sodom en Gomorra tot as verbrand en tot ondergang veroordeel het as 'n voorbeeld vir die wat goddeloos sou lewe; en die regverdige Lot gered het, wat swaar gely het onder die losbandige lewenswyse van die wettelose mense (want deur wat hy gesien en gehoor het, het dié regverdige man, wat onder hulle gewoon het, dag vir dag sy regverdige siel gepynig oor hulle wettelooshede) — dan weet die Here om die godvrugtiges uit die versoeking te verlos en die onregverdiges te bewaar vir die dag van oordeel om gestraf te word, maar veral die wat die vlees in vuil begeerlikheid agternaloop en die gesag verag. Vermetel en eiewillig, skroom hulle nie om die hemelwesens te belaster nie, terwyl engele, wat groter is in sterkte en krag, geen lasterlike oordeel teen hulle by die Here uitspreek nie. Maar hierdie mense, soos redelose diere wat van nature gebore is om gevang en vernietig te word, belaster dinge waarvan hulle geen verstand het nie, en hulle sal in hulle eie verderf ondergaan en die loon van die onreg ontvang. Hulle ag die weelderigheid oordag as 'n genot; hulle is skandvlekke en smette, wat swelg in hulle bedrieëry as hulle saam met julle die maaltye hou. Hulle oë is vol van owerspel en hou nie op met sondig nie; hulle verlok onvaste siele; hulle het 'n hart wat geoefen is in gierigheid; hulle is kinders van die vervloeking. Hulle het die regte pad verlaat en verdwaal deur die weg te volg van Bileam, die seun van Beor, wat die loon van die onreg liefgehad het, maar 'n bestraffing vir sy eie oortreding gekry het: 'n stom lasdier het met 'n mensesem gepraat en die waansinnigheid van die profeet teëgehou. Hulle is waterlose fonteine, wolke deur 'n stormwind voortgedryf, vir wie die donkerheid van die duisternis vir ewig bewaar word. Want deur trotse woorde vol onsin te uiter, verlok hulle deur die begeerlikhede van die vlees in losbandigheid diegene wat werklik ontsnap het van die wat in dwaling wandel. Hulle belowe aan hulle vryheid, terwyl hulle self slawe van die verderf is; want waar 'n mens deur oorwin is, daarvan het hy ook 'n slaaf geword. Want as hulle, nadat hulle deur die kennis van die Here en Saligmaker, Jesus Christus, die besmettings van die wêreld ontvlug het, weer daarin verstriek en daardeur oorwin word, dan het die laaste vir hulle erger geword

as die eerste. Want dit sou vir hulle beter gewees het om die weg van die geregtigheid nie te geken het nie, as om, nadat hulle dit leer ken het, af te wyk van die heilige gebod wat aan hulle oorgelewer is. Maar oor hulle het gekom wat die ware spreekwoord sê: Die hond het omgedraai na sy eie uitbraaksel, en die gewaste sog na die rol in die modder.

— *Tweede Petrus 2*

Agterna verstaan ek dat ek van hierdie dag af onder die vleuels van God die Almagtige sou kom (Psalm 91:4) — my Verlosser, my Redder en my Skepper.

Hy het gesê: "Ek het U baie lief, HERE, my sterkte. Die HERE is my rots, my bergvesting en my redder; my God is my rots by wie ek skuil, my skild en die horing van my heil, my veilige vesting. Ek roep die HERE aan wat lofwaardig is, en ek word van my vyande verlos. Bande van die dood het my omring, strome van verderf het my oorval. Bande van die doderyk was rondom my, strikke van die dood het my in die gesig gestaar. In my nood het ek die HERE aangeroep, ja, ek het om hulp geroep na my God. Hy het my stem uit sy paleis gehoor; my hulpgeroep het sy ore bereik. Toe het die aarde geskud en gebewe, die fundamente van die berge het getril; hulle het geskud omdat Hy vertoornd was. Rook het uit sy neusgate opgegaan en 'n verterende vuur uit sy mond; gloeiende kole is deur Hom aangesteek. Hy het die hemel gebuig en neergedaal met donker wolke onder sy voete."

— *Psalm 18:1-10*

Ten spyte hiervan sou dit my sewe jaar neem voordat ek vrede gevind het met wat daardie dag werklik gebeur het en die begrip bereik het dat ek nie mal was nie. Ek dink terug aan toe ek binne-in die eier gestaan het, waar God self aan my getuig het oor die nuwe gees wat deur Hom aan my gegee is. Dit was net 'n paar dae voordat my doop plaasgevind het, waar Oddmund Solheim, my goeie broer, my in die water afgelei het.

Jesus het geantwoord: "Dink vantevore, Ek sê vir jou: As iemand nie opnuut gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie." "Hoe kan 'n mens gebore word as hy al oud is?" vra Nikodemus Hom. "Hy kan tog nie 'n tweede keer in sy moeder se skoot kom en gebore word nie?" Jesus het geantwoord: "Dink vantevore, Ek sê vir jou: As iemand nie uit water en Gees gebore word nie, kan hy nie in die koninkryk van God kom nie."

— *Johannes 3:3-5*

Gedurende die jare tot en met 2012 het ek kragtige ervarings in die gees gehad, maar my verstand het nie verstaan wat gebeur nie. Wat ook angswekkend gevoel het, was dat toe ek opnuut gebore is, my oë oopgegaan het en ek mensagtige wesens in ons kamer snags begin sien het (Efesiërs 6:12). Sulke dinge word gewoonlik nie in die kerk bespreek nie, maar ek het toevallig eendag na 'n Sondagdiens 'n gesprek tussen twee mense gehoor. Die gesprek het gegaan oor 'n moeder en haar dogter, ongeveer drie jaar oud, wat albei 'n man snags by die bed sien staan het. Dit was 'n skrikwekkende ervaring, maar die volgende dag het die moeder dit afgemaak asof dit seker 'n droom moes wees. Toe vra die dogter vir haar moeder watter man dit was wat die nag in die kamer gestaan het. Dit het tot my deurgedring dat as hulle sulke dinge kon ervaar en 'n getuie daarvoor gehad het, dan was my eie ervarings dalk nie versinsels of bloot drome nie. Dit het op sy beurt vir my 'n sleutel gegee om te begin verstaan dat 'n stryd werklik besig was om plaas te vind oor die pad van my lewe.

As God se gemeente moet ons bewus wees daarvan om ons eie mense te versorg en toe te rus om met die verlede te reken en die Heilige Gees se leiding ten volle te aanvaar wanneer ons opnuut gebore word (Romeine 8:14). Ons moet leer om ons gedagtes en ons verstand te dissiplineer (2 Korintiërs 10:5). Slegs op hierdie manier kan God se Liggaam op aarde die spanning weerstaan wanneer die storm woed en die uitgerektheid dreig om te knak. Ons moet eenheid hê in woord en in daad. Die kerk het sy silwer erfstukke in hierdie verband verkoop terwyl hulle God se Woord "knip en plak". Die resultaat is dat ons die seëninge wat God vir ons het, weggooi, en sy volk gaan te gronde weens 'n gebrek aan kennis (Hosea 4:6). Gemeentes droog op en die jonger geslag verdwyn uit die byeenkomste omdat ons nie met die Heilige Gees en die genadegawes wat Hy ons gee, wandel nie. God se Gees kan nie funksioneer in 'n gemeente wat nie lewend en oop is vir sy leiding nie (1 Tessalonisense 5:19).

Nietemin, alhoewel ek nie baie Christelike broers in die gemeente gehad het wat veel oor hierdie dinge gepraat het nie, was die gemeenskap fantasties en ek het floreer. Dit beteken nie dat daar geen uitdagings was nie, maar dit is altyd die geval. Dit was 'n proses om los te breek uit die greep van die verlede. Anders as ons fisiese liggame, wat uit 'n moeder se skoot gebore word, moet ons geeste uit God se Gees gebore word. Ons verstand en ou maniere van dink word nie outomaties opnuut gebore nie; maar deur getrou te bly en deel te neem aan die gemeente en gemeenskap, word ons stap vir stap verander (2 Korintiërs 3:18), selfs al is dit nie altyd maklik nie.

Julle moenie aan hierdie wêreld gelykvormig word nie, maar laat julle verander deur die vernuwing van julle gees, sodat julle kan onderskei wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is.

— *Romeine 12:2*

Die Bybel is nietemin 'n boek; maak nie saak hoe geseënd dit is nie, lewe kom nie uit die boek self nie, maar direk van God se Gees (2 Korintiërs 3:6). Hy het vir ons sy Woord in die Bybel gegee om ons te lei en te help, maar die lewe self kom van Hom alleen — Christus in ons en God in Hom (Kolossense 3:4) — gegrond in geloof. Jesus self het ons met groot erns gewaarsku: diegene wat Hom verwerp, sal weggaan na die ewige straf (Matteus 25:46) en gestraf word met ewige ondergang, weg van die aangesig van die Here (2 Tessalonisense 1:9).

Want deur die wet is ek vir die wet dood, sodat ek vir God kan lewe. Ek is saam met Christus gekruisig, en ek leef nie meer nie, maar Christus leef in my. En wat ek nou in die vlees lewe, leef ek deur die geloof in die Seun van God, wat my liefgehad het en Homself vir my oorgegee het. Ek verwerp nie die genade van God nie; want as daar geregtigheid deur die wet is, dan het Christus verniet gesterf.

— *Galasiërs 2:19-21*

Wat egter wonderlik is, is dat sy Woord homself nooit sal weerspreek nie (Psalm 119:160) en dat ons die Woord kan bestudeer en toets om te sien of dit goed en reg is. As die Vader gepraat het, is Hy getrou aan sy Woord, in die verlede en die toekoms. As dit die toets deurstaan, sal die Woord leuen van waarheid onderskei en 'n instrument vir ons word as ons dit aangryp.

Want die woord van God is lewend en kragtig en skerper as enige tweesnydende swaard, en dring deur tot die skeiding van siel en gees en van gewrigte en murg, en is 'n beoordelaar van die oorlegginge en gedagtes van die hart. En daar is geen skepsel onsigbaar voor Hom nie, maar alles is oop en bloot voor die oë van Hom met wie ons te doen het.

— *Hebreërs 4:12-13*

Die transformasie wat op die wedergeboorte volg, behels ons verstand, ons emosies en ons ou maniere van dink. Baie van wat ons aangeleer het voordat ons opnuut gebore is, moet dikwels afgeleer word. Kennis wat God teenstaan, is nie goed nie; daarom is die Gees se leiding noodsaaklik as 'n mens in lyn met God se Gees wil wandel and funksioneer:

Maar ek sê: Wandel deur die Gees, dan sal julle nooit die begeerlikheid van die vlees volbring nie. Want die vlees begeer teen die Gees, en die Gees teen die vlees; en hulle staan teenoor mekaar, sodat julle nie kan doen wat julle wil nie. Maar as julle deur die Gees gelei word, dan is julle nie onder die wet

nie. En die werke van die vlees is openbaar, naamlik owerspel, hoerery, onreinheid, ongebondenheid, afgodery, towery, vyandskap, twis, jaloersheid, toornigheid, naywer, tweedrag, partyskap, afguns, moord, dronkenskap, brassery en dergelike dinge, waarvan ek julle vooraf sê, soos ek al vroeër gesê het, dat die wat sulke dinge doen, die koninkryk van God nie sal beërwe nie. Maar die vrug van die Gees is liefde, blydskap, vrede, lankmoedigheid, vriendelikheid, goedheid, getrouheid, sagmoedigheid, selfbeheersing. Teen sulke dinge is die wet nie. Maar die wat aan Christus behoort, het die vlees met sy hartstogte en begeerlikhede gekruisig. As ons deur die Gees lewe, laat ons ook deur die Gees wandel. Laat ons nie word soekers van ydele eer wat mekaar uittart en mekaar beny nie.

— *Galasiërs 5:16-26*

Deur kennis en ervaring met God, vorder ons stap vir stap as ons bereid is om ons eie maniere neer te lê in ruil vir wat Hy vir ons het. Dit is nie altyd maklik nie, maar dit is reg:

Daarom dan, terwyl ons so 'n groot wolk van getuies rondom ons het, laat ons ook elke las afgooi en die sonde wat ons so maklik omring, en met volharding die wedloop loop wat voor ons lê, die oog gevestig op Jesus, die Leidsman en Voleinder van die geloof, wat vir die vreugde wat Hom voorgehou is, die kruis verdra het, die skande verag het en aan die regterkant van die troon van God gaan sit het. Want julle moet ag gee op Hom wat so 'n teësprak van sondaars teen Homself verdra het, sodat julle nie in julle siele afgemat word en verslap nie. Julle het nog nie ten bloede toe weerstand gebied in julle stryd teen die sonde nie. En julle het die vermaning heeltemal vergeet wat tot julle as seuns spreek: My seun, ag die tugtiging van die Here nie gering nie en verslap nie as jy deur Hom bestraf word nie; want die Here tugtig hom wat Hy liefhet, en Hy kasty elke seun wat Hy aanneem. As julle die tugtiging verdra, behandel God julle as seuns; want watter seun is daar wat die vader nie tugtig nie? Maar as julle sonder tugtiging is, wat almal deelagtig geword het, dan is julle onegte kinders en nie seuns nie. Verder het ons die vaders van ons vlees as tugtigers gehad, en ons het vir hulle ontsag gehad; moet ons nie veel meer aan die Vader van die geeste onderworpe wees en lewe nie? Want hulle het ons wel vir 'n kort tydjie na hulle goëddunke getugtig; maar Hy tot ons beswil, sodat ons sy heilighied kan deelagtig word. Nou lyk elke tugtiging of dit op die oomblik nie 'n saak van blydskap is nie, maar van droefheid; maar later lewer dit 'n vredevolle vrug van geregtigheid vir die wat daardeur geoefen is. Daarom, rig die slap hande en die verlamde knieë weer op; en maak reguit paaie vir julle voete, sodat wat kreupel is, nie uit die lid raak nie, maar liever gesond gemaak word.

Jaag die vrede na met almal, en die heiligmaking waarsonder niemand die Here sal sien nie; en pas op dat niemand in die genade van God agterbly nie; dat geen bitter wortel opspruit en onrus verwek en baie hierdeur besoedel word nie. Laat niemand 'n hoereerder wees nie, of 'n onheilige soos Esau, wat vir een spysgereg sy eersgeboortereg verkoop het. Want julle weet dat hy ook later, toe hy die seën wou beërwe, verwerp is, want hy het geen geleentheid vir berou gevind nie, al het hy dit met tranes vurig gesoek.

— *Hebreërs 12*

Agterna verstaan ek nou dat alhoewel ek in 2008 uit die Gees gebore is, my Vader in die Hemel my begin help het om die valse leringe wat ek regdeur my lewe geabsorbeer het, af te leer. Hierdie proses het deur sy Woord plaasgevind by Christian Fellowship Nordhordland. Ek is in hulle huisselweskap en gemeente verwelkom, maar my verstand was vol pseudo-kennis wat God direk teëgestaan het, en ek het dit aktief met diegene rondom my gedeel. In retrospek sien ek dat ek selfs toe reeds 'n evangelis was. Dit klink dalk vreemd, maar ek het 'n werklikheid in my verstand gehou en 'n konneksie met die onreine wat nie in lyn was met die nuwe gees wat God my gegee het nie (Kolossense 2:8). Uit ervaring sien ek dat die vlees en die gees met mekaar in stryd kan wees, selfs vir diegene wat opnuut gebore is (Galasiërs 5:17).

Chapter 19

Frekhaug (2009)

Ons het by 2009 gekom en in hierdie jaar het 'n plaaslike bekende na ons gekom. Hy het vlak naby ons op Fosse op Frekhaug gewoon en was 'n kleurvolle persoonlikheid, knap met politiek en ondernemend. Hy het aangebied om 'n erf by ons te koop wat op daardie stadium as Landbou-, Natuur- en Ontspanningsgebied (LNO) gesoneer was, en hy wou een mål van die 3,2 mål wat ons gehad het vir woondoeleindes laat omskakel. Hy het aangebied om alle onkoste te betaal en dit dan by ons te koop indien hy die boupermit sou verkry. Ek meld dit aangesien ek later in die boek presies hierop sal terugkom. Ek dink sy eerste aanbod was ongeveer 350 000 kroon of so, as ek reg onthou, maar meer hieroor onder die jaar 2013. Ek wil dit net noem aangesien hierdie gebeurtenis verder vorentoe 'n sleutel is wat die ekonomiese aspek betref.

Chapter 20

Christelike Gemeenskap (2010)

Die jaar 2010 het die middelpunt van die moeilike jare aan die begin van my nuwe lewe gemarkeer. Dit was uitdagend vir die leiers in die gemeente om te sien dat ek aktief 'n boodskap gedeel het wat strydig was met die evangelie, terwyl die Gees terselfdertyd aan die binnekant getuig het van 'n nuwe lewe (1 Petrus 5:8). Dit het by 'n punt gekom waar ek gevra is om 'n pad te kies.

Ek onthou dat een van die ouderlinge in die gemeente, *Morten Gundersen*, later vir my vertel het dat hulle iemand gekry het om oor 'n langer tydperk vir my en my gesin te bid, omdat hy verstaan het dat ek in 'n innerlike stryd gewikkel was. Wanneer ek in retrospek na hierdie tydperk kyk, kan dit beskryf word asof my ou lewe my probeer terugtrek het omdat ek nie die deur na die verlede behoorlik gesluit het nie. Ek het wonderlike ervarings met God gehad, beide toe ek weergebore is en in die tyd daarna. Ek is pynlik bewus daarvan dat daar voorwerpe, dade of woorde is wat 'n deur vir onrein geeste kan oopmaak – of oop hou. Dit is 'n ervaring wat ek eers in die later jare opgedoen het, wanneer ek terugkyk op die getuienis van die Heilige Gees in my lewe. Onlangs, slegs 'n paar dae gelede, het ek 'n broer in die geloof ontmoet, *Arnt-Viktor Pettersen*, wat 'n profetiese gawe het, en hy het uitgewys hoe die Heilige Gees oor presies hierdie saak in sy eie lewe gepraat het. Hy het ook 'n woord gekry vir 'n suster in die geloof wat daarmee sukkel dat sy nooit heeltemal 'n «*plaaggees*» uit haar huis uitgedryf kry nie, as ek dit so kan noem. Sy het by herhaalde geleenthede rondgegaan en vir die huis gebid. Haar seun, wat Jesus nog nie aangeneem het nie, kon self getuig dat hy gevoel het toe hulle by een geleentheid 'n gees uitgedryf het. Ons suster het vir my vertel dat hulle deur die hele huis gegaan het, gebid en daaroor gespreek het, en uiteindelik in die motorhuis geëindig het voordat hulle skielik iets by die motorhuis sien «*uitvaar*» het. Dit herinner my weer aan latere gevalle wat ek ervaar het van manifestasies rondom Christene wat nie afstand gedoen het van dinge wat hulle besit of van hul verlede nie, wat as 'n opening en aanvaarding van die teenwoordigheid van onrein geeste dien (1 Johannes 4:1).

Ons gaan terug na 2010. Ek het toe ervaar dat geeste my snags opgesoek het met 'n donker teenwoordigheid. Ek het op daardie tydstip nie verstaan wat gebeur nie, maar elke mens aan die begin van sy nuwe lewe het verskillende dinge wat hy moet leer om óf weg te lê óf van homself af te breek. Dikwels moet 'n mens 'n deeglike afrekening maak en die nuwe heelhartig omhels sodat die oue doodgelê kan word. 'n Mens moet die brûe agter jou verbrand, om dit so te stel. Dit behels dikwels om vloeke of geestelike bande te verbreek wat teen die Heilige Gees werk. Om dit reg te kry, moet 'n mens jouself voor

God verneder en om vergifnis vra vir dinge wat jy gedoen het (1 Johannes 1:9), diegene vergewe wat jou benadeel of seermaak het (Matteus 6:14-15) en dit uitgooi wat 'n opening bied vir siekte en probleme, of dit nou 'n mens se lewenswyse is of besittings wat jy het wat hiervoor oopmaak:

...maar Jesus het na die Olyfberg toe gegaan. Vroeg die volgende môre was Hy weer in die tempel. Die hele volk het na Hom toe gekom, en Hy het gaan sit en hulle geleer. Die skrifgeleerdes en die Fariseërs bring toe 'n vrou wat op owerspel betrap is, en laat haar in die middel van die kring staan. Hulle het vir Hom gesê: «Meester, hierdie vrou is op heter daad betrap waar sy owerspel gepleeg het. In die wet het Moses ons beveel om sulke vroue te stendig. Maar wat sê u?» Dit het hulle gesê om Hom uit te lok, sodat hulle iets kon kry om Hom oor aan te kla. Maar Jesus het vooroor gebuk en met sy vinger op die grond geskrywe. Toe hulle aanhou om Hom te vra, het Hy regop gekom en vir hulle gesê: «Laat die een van julle wat sonder sonde is, die eerste klip op haar gooi.» Daarna het Hy weer voorover gebuk en op die grond geskrywe. Toe hulle dit hoor, het hulle een vir een begin wegloop, die oudstes eerste. Uiteindelik was Jesus alleen oor met die vrou wat daar in die middel van die kring gestaan het. Jesus het regop gekom en vir haar gevra: «Mevrou, waar is hulle? Het niemand jou veroordeel nie?» Sy antwoord: «Niemand nie, Here.» Toe sê Jesus: «Ek veroordeel jou ook nie. Gaan maar en moenie meer sondig nie.»

— *Johannes 8:1-11*

Die besondere van Jesus is dat Hy ons liefhet en ons nie verwerp nie. Hy help ons om van die sonde ontslae te raak, en dit beteken om jou ou lewe dood te lê en saam met Hom op te staan tot die ewige lewe (Romeine 6:4, Johannes 8:36). Met betrekking tot besittings wat 'n verbintenis met onrein geeste het, is dit welbekend onder nie-Christelike soekers wat vertrou is met klippe, droomvangers en soortgelyke dinge. God het ons uitdruklik aangesê om weg te bly van magie, en dit is wat ons in Noorweë dikwels as bygeloof bestempel:

So sê die Here my God: Wee die vroue wat towerbande stik vir al die gewrigte van my volk se hande, en wat sluierdoeke maak vir die koppe van klein en groot om mense se lewens in hulle mag te kry! Wil julle die lewens van my volk in julle mag kry en julleself aan die lewe hou?

— *Esegiël 13:18*

Besittings dra 'n verlede met hulle saam waarvoor ons aanvaarding gee wanneer ons dit in ons eie woning inbring, ongeag of ons dit aanvoel of nie. En dit kan in ons lewens

manifesteer waar ons probleme ondervind om sondes en slegte gewoontes af te skud. Daar word vandag nie veel hieroor gepraat nie, maar om jou sondes te bely en «*skoon huis*» te maak, is belangrik as 'n mens saam met God wil wandel (Jesaja 1:18). Nie net uiterlik nie, maar ook in 'n mens se binneste as jy sulke bande wil verbreek. Ek glo dit is die barrière wat baie gelowiges verhoed om saam met God te gaan. Op dieselfde manier as wat 'n alkoholis eers moet erken dat hy werklik 'n verslawingsprobleem het.

Maar as die goddelose hom bekeer van al sy sondes wat hy gedoen het, en al my insettinge onderhou en handel volgens reg en geregtigheid, sal hy sekerlik lewe, hy sal nie sterwe nie. Al sy oortredinge wat hy begaan het, sal hom nie toegereken word nie; deur sy geregtigheid wat hy gedoen het, sal hy lewe. Sou Ek werklik 'n behae hê in die dood van die goddelose? spreek die Here Here. Is dit nie dat hy hom bekeer van sy weë en lewe nie? Maar as die regverdige hom afkeer van sy geregtigheid en onreg doen en handel volgens al die gruwels wat die goddelose doen — sal hy lewe? Aan al sy geregtigheid wat hy gedoen het, sal nie gedink word nie; om sy troubreuk wat hy begaan het, en om sy sonde wat hy gedoen het, om hulle ontwil sal hy sterwe. En julle sê: Die weg van die Here is nie reg nie. Hoor tog, o huis van Israel! Is my weg nie reg nie? Is dit nie julle weë wat nie reg is nie? As die regverdige hom afkeer van sy geregtigheid en onreg doen, dan sterf hy ten gevolge daarvan; om sy onreg wat hy gedoen het, sterf hy. Maar as die goddelose hom bekeer van sy goddeloosheid wat hy gedoen het, en handel volgens reg en geregtigheid, sal hy sy siel in die lewe hou. Omdat hy dit ingesien en hom bekeer het van al sy oortredinge wat hy begaan het, sal hy sekerlik lewe, hy sal nie sterwe nie. Maar die huis van Israel sê: Die weg van die Here is nie reg nie! Is my weë nie reg nie, o huis van Israel? Is dit nie julle weë wat nie reg is nie? Daarom sal Ek julle oordeel, o huis van Israel, elkeen volgens sy weë, spreek die Here Here. Bekeer julle en wend julle af van al julle oortredinge, sodat die ongeregtigheid vir julle nie 'n struikelblok tot sonde mag wees nie. Werp al julle oortredinge waarmee julle oortree het, van julle af weg en maak vir julle 'n nuwe hart en 'n nuwe gees; want waarom wil julle sterwe, o huis van Israel? Want Ek het geen behae in die dood van hom wat sterwe nie, spreek die Here Here. Bekeer julle dan en lewe!

— *Esegiël 18:21-32*

Wat besonders hieraan is, is dat selfs in die binneste «*kringe*» van Die Heiliges, 'n mens gelowiges vind wat nie die sonde van hulle afgewerp het nie. En dit hou hulle weg van 'n aktiewe lewe met God en *berowe* hulle van groot seëninge. Ek het dit self ervaar met 'n gelowige vriend en broer. Op 'n stadium het 'n nabye broer vir my 'n papier aangebied met 'n *formule* wat kwansuis sou «*help met my geestelikheid*». Ek het 'n sterk ongemak in

my gevoel toe hy dit sê en het nee dankie gesê. Dit is belangrik dat ons wat God se kinders is, ons nie laat vang of verstriek deur dinge soos mag, rykdom of bloot magie nie. Dit word dan 'n «**stronghold**» (vesting) genoem en sal funksioneer as 'n fort wat 'n mens omsingel of stewig vasgegryp het (2 Korintiërs 10:4). En dit wat my broer hier gedoen het, kon daartoe bygedra het om 'n vloek oor my en my gesin te lê. Daar is by die Bybelskool hieroor onderrig gegee. Besittings kan oopmaak vir vestings op dieselfde manier as wat die woorde wat ons uitspreek ons onrein kan maak, soos Jesus sê (Matteus 15:18). Dit is miskien nie so vreemd nie, aangesien besittings, woorde en daade 'n mens se eie innerlike gees weerspieël, en dit het weer gevolg in die gees.

Ons is weer terug in 2010 en in my geval was ek vir verskeie jare 'n geestelike soeker en het my by onrein geeste gehou sonder dat ek dit verstaan het (Efesiërs 6:12). Ons is almal verantwoordelik vir ons eie daade en ek was hierin vasgevang, en dit was beide innerlik en uiterlik sigbaar.

Ek het my midde-in die stryd tussen die nuwe en die oue bevind. Een aand toe ek in die bed langs my vrou gelê het, onthou ek dit besonder goed. My liggaam was yskoud tot in die murg, en vrees het my oorweldig. Ek het geweet dit was 'n geestelike stryd en in pure desperaatheid het ek vanuit my binneste na God geroep en Hom gevra om my in die stryd te help (Jakobus 4:7). Die laaste wat ek onthou voordat ek aan die slaap geraak het, was 'n lig wat gekom en om my gaan lê het. En toe ek die volgende dag wakker word, was ek vol energie en vreugde, anders as enige ander oggend. God ons Vader het my verhoor en my vrygemaak van dit wat my die vorige aand geteister het. Al was die vryheid aanvanklik kortstondig, was ten minste een oorwinning behaal (Galasiërs 5:1) – en dit is een van vele getuïenisse wat ek met my saamdra.

Wat Ek vir julle in die donker sê, moet julle in die daglig sê; en wat in julle oor gefluister word, moet julle van die dakhuis af uitbasuin. Moenie bang wees vir dié wat die liggaam doodmaak maar die siel nie kan doodmaak nie. Nee, vrees Hom eerder wat sowel die siel as die liggaam in die hel kan laat vergaan.

— *Matteus 10:27-28*

Die stryd het voortgeduur en terwyl dit gebeur het, het ek vanuit ou kopkennis gedeel met vriende, kollegas en broers en susters in die gemeente. 'n Kennis wat lynreg teen God se woord gegaan het. My gees was weergebore en ek het sterk ervarings gehad wat teenstrydig was met wat ek op skool geleer het, maar ek het vasgesit in die verlede. Ek was in my gemoed steeds *gevange* deur 'n vals Messias, 'n vals Jesus, al was ek in die gees weergebore.

Sedert 1998 was ek 'n ywerige student van dit wat die Urantia-boek genoem word. Vandag weet ek uit eie ervaring dat hierdie ideologie, met sy antikristelike waardes en

geestelike strominge, mense op 'n uiters geslepe manier weg van God hou. Dit gebeur deurdat dele van Jesus se leer nageboots word, terwyl Sy goddelikheid en die werklike doel van Sy lewe op aarde terselfdertyd verwyder word. Ek het lank daaraan gedink om 'n boek te skryf waarin ek meer hieroor deel met diegene op wie dit van toepassing is, sodat meer mense die geleentheid kan kry om los te breek. Wat my betref, was die breuk net om die draai, aangehelp deur goeie broers in die geloof – insluitend *Broer Trond* en *Broer Thomas*. Almal goeie broers, maar elkeen met sy eie verhaal en ervarings. Ek het my eie verhaal, maar hulle is almal saam met my op die pad vorentoe en in die werk vir God.

Chapter 21

Die keuse en die broers (2011)

Vi was by 2011 toe twee van die ouderlinge in die gemeente, *Magnar Askeland og Morten Gundersen*, na ons huis gekom het. Hulle het vertel dat ek 'n keuse moes maak oor watter pad ek vorentoe sou loop. Ek het broers nodig gehad wat in staat was om die stryd waarin ek gestaan het, raak te sien. Ek was weer gebore, maar my verstand kon nie erken wat die Gees aan my getoon het nie. Desnieteenstaande het ek 'n paar fantastiese ervarings met God gehad, en ek het in my binneste verstaan dat die Heilige Gees my op hierdie ontmoeting voorberei het. Ek het daar en dan vir my vrou gesê dat sy al die boeke kon uitkies wat sy meen teen God was. En sy het geweet dat ek baie sulke boeke gehad het. Onder hierdie was die *Urantiaboek*, 'n werk van ongeveer 2000 bladsye met goudsnit, wat ek op daardie stadium tien jaar lank ywerig bestudeer het. Sy het my met *groot* oë aangekyk en gevra of ek werklik bedoel wat ek sê. Ek het dit bevestig, en daarna het 'n groep mans van die gemeente ontmoet en ons het 'n kartonboks met boeke en ander voorwerpe verbrand. Dit was geestelike dwaling en onrein dinge wat teen God getuig het (Handelinge 19:19). Ek onthou dit was asof ek 'n oog by myself uitruk, en ek verstaan agterna dat dit 'n bevryding was wat plaasgevind het. Destyds het ek dit nie verstaan nie, maar deur hierdie boeke te verbrand, kon God my uit die greep van onrein geeste bevry en my omdraai van die dood na die lewe (2 Korintiërs 5:17). Ek het in 2008 ja gesê vir Jesus en Hy was getrou en het gewerk om my op die pad saam met Hom te hou, selfs al was daar magte wat dit teengewerk het, sowel in my binneste as in my nabye kring. Ons woorde dra in hulleself óf lewe óf dood; daar is geen middelweg nie (Spreuke 18:21), op dieselfde manier as wanneer die finale oordeel uitgespreek word. Mens kan nie lanhartig in die geloof wees nie.

Hulle het van ons uitgegaan, maar hulle was nie van ons nie; want as hulle van ons was, sou hulle by ons gebly het; maar dit moes aan die lig kom dat hulle nie almal van ons is nie. En julle het die salwing van die Heilige en weet alles. Ek het nie aan julle geskrywe omdat julle die waarheid nie ken nie, maar omdat julle dit ken en omdat geen leuen uit die waarheid is nie. Wie is die leuenaar, behalwe hy wat ontken dat Jesus die Christus is? Dit is die Antichris wat die Vader en die Seun loën. Elkeen wat die Seun loën, het ook nie die Vader nie. Wat julle dan van die begin af gehoor het, laat dit in julle bly. As in julle bly wat julle van die begin af gehoor het, dan sal julle

ook in die Seun en in die Vader bly. En dit is die belofte wat Hy ons beloof het, naamlik die ewige lewe.

— *Eerste brief van Johannes 2:19-25*

Ek het in my binneste verstaan dat ek my eie belange moes neerlê ten gunste van God en dat dit deel was van 'n nodige proses waardeur ek moes gaan as ek vir die Vader in die Hemel wou werk. Ek was voor dit 'n evangelis van die satan wat teen God en Sy werk gepraat het sonder om dit self te verstaan, maar God het my in Sy genade geroep om 'n evangelis vir Hom te word (Efesiërs 2:8-9). En wie is ek? Ek is eintlik niemand nie. Weliswaar het ek 'n goeie opleiding, maar ek het my swakhede en die uiterlike is werklik niks werd as ons nie na God en Sy roeping vir die individuele persoon luister nie. Ek het dikwels nagedink oor waarom God my gebruik, maar ek verstaan dat alles genade is:

My geliefdes... werk julle eie heil uit met vrees en bewing.

— *Filippense 2:12*

Ek onthou dat 'n dierbare broer in die geloof, *Broer Thomas*, na my gekyk het terwyl hy in die kole gekrap het sodat die boeke kon verbrand. Hy het gesê dat ek groot dinge saam met God sou ervaar in die tyd wat voorlê. Destyds het ek nie geweet dat hy profeties gepraat het nie, maar agterna sien ek dat *Broer Thomas* by verskeie geleenthede 'n profetiese gawe geopenbaar het. Dit is 'n genadegawe waarvan hy bewus moet wees en wat hy moet aanhou gebruik.

Een van die twee ouderlinge, *Magnar Askeland*, was altyd bly oor dit wat ek vir God gedoen het en die keuses wat ek gemaak het. In hierdie tyd het dit ook gebeur dat die mansgroep wat ons by een van die broers se huis gehad het, saam met *Broer Thomas*, *Broer Trond* en verskeie ander, uitmekaar geval het as gevolg van interne twis en persoonlike onvolwassenheid. Ek het 'n vermoede dat die seëninge te sterk geword het, en dat ons as groep dit nie kon hanteer toe daar persoonlike manifestasies van onrein geeste ontstaan het nie. En dit was in 'n persoon wat homself as een van die leiers in die groep beskou het. Kortliks opgesom kan ek dit so stel: Een van die heiliges in die groep het 'n gees van siekte in hom gehad, iets waarvan ons almal getuies was in die mansgroep, en dit is ook bevestig deur *een van die pastore in Kristent Fellesskap*. Maar ek het self ook op tye foute gemaak en ons moet almal van tyd tot tyd in onself gaan en selfs ons naaste of onself vergewe. Daar was verskeie wat getuig het van wat plaasgevind het toe ons vir een van die heiliges gebid het, en dit het by 'n punt gekom waar ons eendag vurig vir hom gebid het en hy gevoel het hy wil opgooi, maar hy het homself bedwing. Ek kan dit nie met sekerheid sê nie, maar ek meen dat die aanvalle daarna begin omdraai het, sonder dat die groep wakker genoeg was om dit raak te sien. Die persoon het gesê dit was asof messe in hom gesteeke word wanneer ons bid, en op dieselfde dag as wat die byeenkoms was, die

Vrydag, het hy vertel dat hy dikwels 'n onrus en weerstand binne-in hom gevoel het voor die mansbyeenkoms. Dit was sy eie woorde, nie myne nie. Nie almal het die uitdagings verstaan waarbinne ons hier gegaan het nie, en alles het eendag 'n hoogtepunt bereik toe die groep 'n verkeerde standpunt in die gees ingeneem het en alles in die praktyk in duie gestort het as gevolg van vals beskuldigings wat gemaak is. Keer op keer het iemand die leiding geneem sonder dat dit deur die Heilige Gees se leiding was. Dieselfde persoon het selfs besoek van 'n engel ontvang toe ek vir hom gebid het, wat my woorde oor hom bevestig het en hom pynverligting gegee het. Ek weet nie of dit met die groep gedeel is nie, maar nietemin. Die heilige was self geskok dat dit plaasgevind het toe hy my die aand gebel het. Ten spyte van al die goeie wat gebeur het, het hy gemanifesteer en kon hy homself nie beheer nie. Ek weet nou uit ervaring dat 'n mens sowel 'n onrein gees kan hê as weer gebore kan wees, al klink dit teenstrydig. Ek het ook bevestiging gekry van een van die ouderlinge in die gemeente, hy wat *altyd bly was vir my*, dat daar weerstand teen my en my bediening was, maar dat hy self nooit iets teen my gehad het nie. Dit het amper tien jaar geneem voordat een van die heiliges bely het dat hy in hierdie tyd baie lelike dinge gesê en gedoen het. Ek het 'n sterk vermoede dat baie genadegawes vernietig word omdat mense in onvolwassenheid en/of uit onreinheid praat en handel. Ek is egter nie onskuldig hieraan nie en moet leer om my verantwoordelikheid te dra. *Broer Øivind* het eendag vir my gesê dat dit belangrik is om karakter te bou, wat goeie en regte woorde was. Aan jou wat dit lees: Wees flink om te luister, gou om te vergewe en stadig om te praat (Jakobus 1:19). Wees wakker en moenie slaap nie. Aanvalle sal kom, selfs van diegene naaste aan jou. Steun op die gemeente en gaan saam in gebed om die verwoesting te stop wat sommige daarin saai. Bring dit in die ope. God waarsku en sê ons moet ons hart bewaar bo alles wat bewaar moet word. Dit is duidelik dat die gemeentes ook 'n hart het wat hulle bo alles moet leer bewaar om na hulle kudde te kan omsien:

My seun, luister na wat ek sê, neig jou oor tot my woorde! Laat hulle nie wyk uit jou oë nie, bewaar hulle binne-in jou hart! Want hulle is die lewe vir die wat hulle vind, en 'n genesing vir hulle hele liggaam. *Bewaak jou hart meer as alles wat bewaar moet word, want daaruit is die oorsprong van die lewe.* Verwyder van jou die valsheid van mond, en hou ver van jou die verkeerdheid van lippe! Laat jou oë reguit kyk en jou ooglede hulle reg voor jou uit hou! Maak die pad van jou voet gelyk, en laat al jou weë vas wees! Wyk nie regs of links af nie, hou jou voet ver van die bose!

— *Spreuke van Salomo 4:20-27*

Parallel hiermee in die periode 2008 tot 2012 het ek baie digitale boeke gekoop wat deur pastore, evangeliste en ander Christene geskryf is via die boekwinkel Amazon.com. Ek het ook na baie getuienisse op Youtube.com gekyk en baie nagedink oor wat ek hier gesien het. Ek het dele van die boeke bestudeer volgens behoefte en dit met die Bybel

gekontroleer. Ek wou sien of die ervarings van die heiliges ook ooreenstem met die Skrif. Ek sou dit beskryf asof ek vir goud gedelf het. Ek het gegrawe en dit wat ek gevind het, getoets om te sien of dit goed was:

En skryf aan die engel van die gemeente van die Laodicense: Dit sê die Amen, die getroue en waaragtige Getuie, die begin van die skepping van God: Ek ken jou werke, dat jy nie koud is en ook nie warm nie. Ag, was jy maar koud of warm! Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug. Want jy sê: «Ek is ryk en het verryk geword en het aan niks gebrek nie;» en jy weet nie dat dit juis jy is wat ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie. Ek raai jou aan om van My te koop goud wat deur vuur gelouter is, sodat jy ryk kan word; en wit klere, dat jy jou kan aantrek en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en salf om jou oë te salf, sodat jy kan sien. Almal wat Ek liefhet, bestraf en kasty Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou. Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy saam met My. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon, soos Ek ook oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het.

— *Openbaring 3*

Let op Jesus se woorde wanneer Hy sê *Aan hom wat oorwin*, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon.

Ons is midde-in die *kinderjare* 2008-2012 en alles wat ek gelees en aan die Skrif getoets het, kon ek nie swakhede vind nie, maak nie saak hoe diep ek gegaan het nie, al het ek my dikwels verwonder en nie noodwendig verstaan wat ek lees nie. Soms het die Heilige Gees dinge direk aan my getoon en ander kere het ek eers jare later antwoorde gekry. Die Heilige Gees gee aan ons almal 'n deel hier en 'n deel daar, sommige droom, ander sien gesigte, maar ons is geroep om een gemeente te wees. Wat binne-in my plaasgevind het, was die openbaring oor hoe 'n fantastiese geskenk ons in God ontvang het. Wat ook in hierdie tyd gebeur, is dat ek ook baie getuienisse lees en sien van mense wat in die hel was, en dit het my doodsbang gemaak. Hoe meer ek die getuienisse van die heiliges en die Bybel gekoppel het aan my eie ervarings van tekens en wonders, het ek mettertyd verstaan dat *daar werklik 'n Hemel en 'n hel is*. Jesus self het keer op keer hiervoor gewaarsku: oor die ewige vuur wat berei is vir die duiwel en sy engele (Matteus 25:41), oor die vuuroord waar daar geween en gekners van tande sal wees (Matteus 13:42), oor die hel waar die wurm nie sterf nie en die vuur nie uitgeblus word nie (Markus 9:48), en oor die ryk man wat in die vlamme gepynig is (Lukas 16:24). Daar is baie skrifgedeeltes wat hierna verwys. Die mense wat ervaar het dat hulle die hel gewys is of daar was, kan dit as **uiterst**

ontstellend beskryf. Dit is bo alle twyfel verhewe dat die hel bestaan en absoluut totaal anders as die Hemel is op alle maniere, maar diametraal teenstrydig met die goeie. Wanneer die mens beweer dat God wreed is omdat Hy hulle hel toe stuur, verstaan hulle nie dat hulle self so hard soos klip is en nie van hulle boosheid wil bekeer nie. Vrees Hom wat sowel siel as liggaam in die hel kan werp (Matteus 10:28). Watter ander plek kan hulle dan heen gaan as waar hulle self kies om te wees? Dit is kras, maar brutaal die waarheid agter diegene wat hulle eie lewe liefhet tot die dood toe. Ons leef nie alleen en afgesonder nie, maar is geroep om ons eie te deel met diegene rondom ons wat behoefte het.

Parallel hiermee het ek woorde van die Heilige Gees begin kry op die bus en op ander plekke, woorde vir mense en tot opbouing en hulp om oor God te deel, direkte woorde vir spesifieke situasies. Ek onthou eenkeer toe ek op die bus gesit het en drie of vier woorde spesifiek vir die man langs my gehoor het. Ek het na hom gedraai en dit vir hom gesê, en hy was geskok. Hopelik het dit by hom gebly as 'n getuigenis van God. Ek het ook aangevoel wanneer ander mense fisiese probleme gehad het en ek het gevra of ek vir hulle kon bid. Dit het gebeur wanneer hulle heeltemal stil op die bus gesit het en daar geen aanduiding in die sigbare was dat hulle werklik 'n probleem gehad het nie. Dit is 'n genadegawe waarna dit lyk of broers en susters dikwels opgehou het om na te jaag, al vra Paulus ons om presies dit te doen:

Jaag die liefde na, en beywer julle met ywer vir die geestelike gawes, maar veral om te profeteer. Want hy wat in 'n taal spreek, spreek nie tot mense nie, maar tot God; want niemand verstaan dit nie, maar deur die Gees spreek hy verborgenhede.

— *Eerste brief aan die Korintiërs 14:1-3*

Dit was basies 'n uitdagende tyd, maar ook wonderlik en spesiaal. En ek moet agterna erken dat dit sy oorsprong gehad het in my dors om die waarheid te leer ken. Ek het geklop en die deur het oopgegaan, ek het gesoek en gevind (Matteus 7:7). Belangrikste van alles, ek was weer gebore toe ek gekies het om Jesus as Here en Meester aan te neem, al was ek onwaardig:

En daar was 'n man uit die Fariseërs met die naam van Nikodemus, 'n owerste van die Jode. Hy het in die nag na Jesus gekom en vir Hom gesê: «Rabbi, ons weet dat U 'n leraar is wat van God gekom het, want niemand kan hierdie tekens doen wat U doen, as God nie met hom is nie.»

— *Johannes hoofstuk 3*

Jesus antwoord en sê vir hom: «Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie weer gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie.»

Nikodemus sê vir Hom: «Hoe kan 'n mens as hy oud is, gebore word? Kan hy vir 'n tweede keer in die skoot van sy moeder ingaan en gebore word?»

Jesus antwoord: «Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy in die koninkryk van God nie ingaan nie. Wat uit die vlees gebore is, is vlees; en wat uit die Gees gebore is, is gees. Moenie jou verwonder dat Ek vir jou gesê het: Julle moet weer gebore word nie. Die wind waai waar hy wil, en jy hoor sy geluid, maar jy weet nie vanwaar hy kom en waarheen hy gaan nie. So is elkeen wat uit die Gees gebore is.»

Nikodemus antwoord en sê vir Hom: «Hoe kan hierdie dinge gebeur?»

Jesus antwoord en sê vir hom: «Jy is die leraar van Israel en weet jy hierdie dinge nie? Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, ons spreek wat ons weet en ons getuig van wat ons gesien het, en julle neem ons getuienis nie aan nie. As Ek julle van die aardse dinge vertel en julle glo nie, hoe sal julle glo as Ek julle van die hemelse vertel? En niemand het opgevaar in die hemel nie, behalwe Hy wat uit die hemel neergedaal het, naamlik die Seun van die mens wat in die hemel is. En soos Moses die slang in die woestyn verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê. Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê. Want God het sy Seun in die wêreld gestuur nie om die wêreld te veroordeel nie, maar dat die wêreld deur Hom gered kan word. Hy wat in Hom glo, word nie veroordeel nie; maar hy wat nie glo nie, is alreeds veroordeel omdat hy nie geglo het in die Naam van die eniggebore Seun van God nie. En dit is die oordeel: dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis liever gehad as die lig; want hulle werke was boos. Want elkeen wat kwaad doen, haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat sy werke nie bestraf mag word nie. Maar hy wat die waarheid doen, kom na die lig, sodat sy werke openbaar kan word, dat hulle in God gedoen is.»

My gees het in die tyd daarna gegroei en dit was 'n bietjie soos om stadig oor te gaan van melk drink na vleis eet, waarvan Paulus praat (1 Korintiërs 3:2). Ek het in die tydperk 2011-2013 met mense op die bus begin deel en waar ek ook al gegaan het. Ek het ook 'n bekende evangelis ontmoet wat in die vlees gegaan het en my onreg aangedoen het rondom die middel van 2013, moontlik omdat ek so aktief was met die evangelie en vir mense gebid het en soveel genesings gesien het. Ek is baie lief vir hierdie evangelis, net sodat dit gesê is. Ek het pas teruggekom van 'n sendingreis na Hamar waar ons getuies was van wonders toe ons vir mense gebid het, en dit het gelyk of dit 'n soort jaloesie gewek het. Hoe dit ook al sy, ek was verpletter nadat ek hierin verwerp is deur iemand wat ek as 'n voorbeeld vir my eie bediening beskou het. Ek noem dit alles sodat julle 'n klein insig kan kry in my wandel met God, maar ook dit wat dikwels gebeur wanneer mens werklik met God wandel – uitdagings op baie maniere.

Ek het in hierdie tyd gewerk vir Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) by Haraldsplass Diakonale Sykehus en op die werkplek was ek ook 'n getuie van God se krag wat teen ateïste en nie-gelowiges gewerk het. Ek onthou een geval waar ek vir 'n kafeteria-medewerker gebid het waar sy probleme gehad het om op haar voete te bly toe dit gebeur. Dit was asof sy blootgestel is aan 'n geweldige elektriese skok op 'n manier, en dit was spesiaal om waargeneem te word. Ek was ook saam met Noklus na Island op hulle 20-jarige jubileum-reis en het by Gardermoen hande op die Islandse nasionale sokkerspan gelê. Ek het saam met twee van my kollegas gesit en wou vir hulle 'n wonderwerk wys toe ek die vrouespan vra of hulle probleme met hulle voete of iets dergeliks het. En natuurlik het hulle gehad. En ek kon hande op hulle lê, waarop hulle begin *freak* het in reaksie. Dit was pret, maar ek is later kort daarna ingeroep na die kantoor van my toesighouer toe ons teruggekom het in Bergen. Vals beskuldigings is teen my gemaak—ek is 'n vrouejagter genoem en daar is gesê dat ek dinge gesê het wat ek absoluut nooit gesê het nie. Die persoon wat dit aangemeld het, moet kranksinnig gewees het om so iets vir my meerdere te sê. Dit was nie so verrassend nie in ag genome dat die meeste kollegas ateïste was. Hulle was hoogs bekwaam en die gemiddelde van hulle was hoog opgelei, maar wanneer dit by geloof in God gekom het, was sommige van hulle skepties. Ander was weer heerlike mense wat dit kon verdra dat ek my geloof gedeel het en openlik daaroor was.

Wanneer 'n broer in die geloof, 'n evangelis, my gekritiseer het omdat ek met almal gedeel het wat ek teëgekrom het en vir al die wonderwerke waarvan ek getuie was, was ek baie seergemaak. Die volgende dag toe ek werk toe gegaan het, kon ek amper nie normaal funksioneer nie en was ek baie neerslagtig. Ek het vir God gesê dat as dit nie vir my bedoel was nie, Hy dit moes wegneem. Toe ek later toilet toe gegaan het, nog steeds by die werk, en God geprys het, het ek skielik gevoel asof olie oor my liggaam afloop en daarna was ek heeltemal vrygesit. Dit het letterlik geborrel van vreugde aan die binnekant. Dit was onbeskryflik. Daar moet gesê word dat hierdie broer net 'n paar dae daarna weer na my toe gekom het, maar hy het homself nie verneder soos hy moes nie, hoewel ek verstaan het dat hy spyt was oor sy woorde. Hy het hom egter nie ten volle daarvan bekeer nie, en ek het ook niks meer van hom gehoor of hom gesien sedert daardie dag nie. Het ek hom hiervoor vergewe? Ja, dit het ek (Kolossense 3:13). Ons maak almal foute en gaan van tyd tot tyd in die vlees. Mag God ons almal in genade aanskou.

Alles in ag genome het God my gereinig van my sondes in wat my «*kinderjare in die gees*» was (1 Johannes 1:9) en dit het geëindig deurdat ek uiteindelik nie anders kon as om voor God te buig en te erken dat Sy woorde goed en reg was nie. Ek kon nie meer die Vader met my verstand verwerp nie, aangesien ek nou met my hele wese verstaan het dat Hy werklik was, verhewe bo alles en almal.

Die kritieke jare as weergeborene in die gees was vir my die periode 2008 tot 2012, en die persone wat kon getuig van 'n bietjie van hierdie ongewone transformasie wat

plaasgevind het, was my naaste kollegas by NOKLUS by Haraldsplass Diakonale Sykehus, insluitend broers en susters in die gemeente waar ek gegaan het, Kristent Fellesskap Nordhordland. By NOKLUS was daar geen openlik belydende Christene nie. In die begin van my diensverhouding het ek openlik met verskeie van my werkskollegas gepraat oor 'n geestelike denkwysie wat op geen manier die ware Jesus as God se Seun erken het nie. Wat egter tydens my diensverhouding by hulle gebeur het, was dat ek van die dood na die lewe oorgegaan het en dat God my in 'n proses geneem het waar Hy begin het om dit wat ek voorheen geleer het, af te leer. En in die periode 2011-2013 het ek meer en meer begin deel oor wat Jesus met my gedoen het, so dit was 'n vreemde mengsel vir sommige van die mense saam met wie ek gewerk het. Maar so is die lewe dikwels in oorgangsfases. By NOKLUS het ek ook ervaar dat een van my kollegas heeltemal in haar rug genees is. Sy het groot probleme gehad om sowel te lê as te staan, en een dag by die werk toe sy tydens hierdie siekteperiode ingeloer het, het ek aan haar deur geklop en gevra of ek vir haar kon bid. Die somer daarna was al die probleme in haar rug heeltemal weg, iets waaroor sy self ook verras was. Die verandering was radikaal en deel van my ontwaking vir wie ons in waarheid geskep is om te wees wanneer ons weer gebore word (Markus 16:17-18). Ek onthou die gebed was eenvoudig, maar dit was deur handoplegging en ek het God gevra of Hy haar gesond kon maak, eenvoudig en reguit. Sy het altyd aandagtig geluister wanneer ek gedeel het van wat ek gehad het, en was altyd so aangenaam om mee te werk.

Ek het ook 'n persoon in die kafeteria ervaar wat amper op die vloer neergeval het toe ek hande op haar gelê het, en dit het gelyk of sy 'n kort *blackout* gekry het, as mens dit so kan noem. Ek het dieselfde gesien by ander mense vir wie ek gebid het, en dit was ook so met my aanstaande vrou die eerste paar keer toe ek vir haar gebid het. Ek weet dat ons in Jesus is en Jesus in God is, wat beteken dat ons God in ons het (Johannes 14:20). God se krag was ons skoon van sonde, genees en maak vry (1Johannes 1:7, Jakobus 5:14-15) en dit is wat gebeur wanneer ons hande op mense lê. Dit het met haar gebeur wat God met my gedoen het; Hy het begin om in haar op te ruim en haar voor te berei vir 'n werk vir Hom.

In hierdie periode waar ek die belangrikheid van God in my lewe begin verstaan het, het my stiefpa ook gestaan. Hy is 'n ateïs en het min of geen ekonomiese hulp gegee in die voorafgaande jare nie. Of dit nou in studies was of ook in die tyd daarna, maar hy het die kinders 'n bietjie aandag gegee rondom hulle verjaarsdae. Ek verstaan dat ek en my broer eintlik 'n las vir hom was. Dinge het dalk van buite goed gelyk, maar hy het my soeke na God verwerp en dit het sake nie beter gemaak toe ek Jesus aangeneem het nie. Hy het duidelik laat verstaan dat ek nie met hom oor God moes praat nie. Ek het ook 'n duidelike boodskap van my stiefpa se broer gekry dat hy nie langer my oom was as ek my geloof met hom deel nie.

Chapter 22

God se troon (2012)

Ons het by Mei 2012 gekom, en ek het nou al soveel van God se teenwoordigheid gesien en ervaar dat ek Hom nie langer kon ontken nie. Tot op hierdie tydstip het ek jare lank na porno gekyk. Dit was iets wat God as 'n swaar las op my hart gelê het, en Hy het my gehelp om daardie jaar daarmee te breek (Hebreërs 12:1).

Ek onthou dat ek in die kelder voor die Vader op my knieë geval het en alle weerstand teen die werk vir Sy koninkryk laat vaar het (Romeine 12:1). Ek het vir Vader gesê dat ek bereid was om te gaan waar Hy my ook al nodig sou hê. Daar en dan het God vir my 'n gesig gegee; ek het 'n buurhuis 'n paar honderd meter verderop gesien, waar *Eldbjørg Fosse* destyds gewoon het. Op die werf daarbo het haar skoonsuster gewoon. Min het ek toe geweet dat God my na twee gelowige vroue van oor die 70 jaar gestuur het, en hoe belangrik hulle vir my in my verdere werk sou word. Deur God se leiding te volg, het ek ervaar dat Eldbjørg in haar knieholte en onder haar voet genees is, en later het haar rug meer reguit geword, waaroor sy baie bly was (Jesaja 61:1). Sy het 'n goeie vriendin in die geloof en 'n belangrike bemoediger vir my diens aan God geword. Haar skoonsuster se man het op daardie tydstip Alzheimer gehad. Nadat ek op besoek was en vir hom gebid het, het hy kort daarna gevra om by die huisgodsdienste aan te sluit – iets wat hy nog nooit vantevore gedoen het nie, selfs nie toe hy nog gesond was nie. En dit is wat ek vir sy vrou gesê het voordat ek hom besoek het: «Ek verwag dat die Gees van God met hom in sy binneste sal spreek wanneer ek hom ontmoet en vir hom bid». Die Heiliges is geroep om met hoop te wandel, selfs wanneer ons met trane saai, maar die uiteindelijke oes is 'n dag van blydschap (Psalm 126:5-6).

Elke keer as ek by Eldbjørg gaan kuier het, het sy my ondersoekend aangekyk en gevra wat ek vir God gedoen het en wat ek ervaar het. Sy het haar sowel verbly as verwonder wanneer ek haar vertel het van my ervarings en wat God besig was om te doen. Ongelukkig het sy 'n paar jaar gelede 'n kopbesering opgedoen na 'n val en ly sy aan geheueverlies, maar die nabyheid aan God het sy steeds by haar en sy was so bly toe ek die laaste keer oor die telefoon vir haar gebid het.

God is werklik goed, al leef ons in 'n gevalle wêreld van lyding wat anders is as die Hemelse. Maar tog moet ons ons onwilligheid teen God se werk en Sy evangelie op aarde laat vaar, aangesien ons werkers nodig het, so laat ons bid dat God meer werkers sal stuur (Matteus 9:37-38) og dat Sy volk hulle sal ondersteun sodat hulle genoeg het om mee klaar te kom. En as ons eerlik moet wees, is dit nie net diegene wat arm is wat hulp nodig

het nie. Dit is ook die een wat die vermoë het om te help wat moet leer om in hierdie werk in te saai en nie terug te hou nie (Lukas 6:38, Maleagi 3:10). Hier onderskei baie gelowige Noorweërs hulle ongelukkig deurdat hulle volgens my persoonlike ervaring baie minder van hul eie gee as hul broers en susters in die USA.

Slegs dae nadat ek my weerstand teen God se werk in Mei 2012 laat vaar het, ontmoet ek die Christelike vrouegroep «*Kvinneforum Nordhordland*» en hulle huisselligroep. Een van die lede wat by die huissel was, was *Laila Nygård*, wat ook in Kristent Fellesskap Nordhordland was en sy het my van daar af geken. Hulle het gesit en koffie drink, gebrei, saam gebid en God gesoek toe ek by hulle inkom. Ek het gedink ek is daar om hulle te help om 'n webwerf te maak, maar kortom het hulle gevra of hulle ook vir my kon bid. Wat hulle daarna gesê het, was duidelike profetiese woorde van God wat die pad vorentoe vir die volgende jare verlig het (1 Korintiërs 14:3). Dit het ek nie daar en dan verstaan nie, maar ek het gevoel hoe die Gees van God baie swaar op my rus toe ek uit die vergadering stap. In die gees was ek aangegryp deur 'n soort ontsag, en 'n diep erns het oor my gekom. Ek het verstaan dat God my in Sy diens wou uitstuur, maar ek kon vir die dood nie begryp hoe die finansies sou uitwerk nie. En ek het gedink dat ek nou klaar is as stelselontwikkelaar, maar dit alles was kinderlike gedagtes wanneer ek terugkyk. Dit was 07.05.2012 en wanneer ek kyk na die briefie wat hulle geskryf het, kan die woorde van God soos volg saamgevat word:

- Jy ontvang 'n salwing van die Here om die take uit te voer en uit te reik in hierdie tyd.
- God gee vir jou 'n instrument en ek sou miskien iets doen wat niemand anders voor my gedoen het nie. Die een het bome in Afrika gesien waarvan die takke inmekaar gevleg was.
- Dat ek my sou verbly in die werk wat God my gegee het om te doen.
- Gebruik tyd saam met die Here en Sy Woord sou soos spiere in my hand word.
- Jy sal wandel in voorbereide werke en deure sou vir jou oopgaan. Sy Woord sal 'n lig vir my pad wees: Psalm 119:105.
- Wanneer dinge moeilik word, sal Hy saam met my gaan.
- Omdat jy gehoorsaam is, sal jy voortaan 'n groot vreugde ervaar!

Dit sou te ver voer om alles neer te skryf wat ek ervaar het, maar ek wens om na my beste vermoë iets te deel van dit waardeur God my die afgelope jare gelei het – en dan veral sekere sleutelgebeure.

Chapter 23

Seën en verraad (2012)

Iets heel spesiaals het in 2012 gebeur; ek het die geleentheid gekry om die evangelie met sewe of agt jongmense in een van die koshuiskamers by Nordhordland Kristne Folkehøgskole te deel. Hulle is oorweldig deur die wonders en genesings wat gebeur het terwyl ek gepraat en gebed het (Lukas 10:19). Hulle was ook getuies van 'n jong seun wat vir my vertel het dat hy 'n onrus in sy hart gevoel het wanneer die aand kom. Dit het nie natuurlik gevoel dat dit 'n suiwer fisiese probleem was nie, so ek het vir hom gesê: «Voel dít!» En toe het ek na hom gewys en die probleem uit hom uitgedryf, en hy het gesê hy het gevoel hoe dit *uit hom uitvaar*. Ek onthou een van hulle het op die bed in die klein kamertjie gesit en probeer om die realiteit van wat gebeur het, te verwerk. Sy was eenvoudig sprakeloos.

Ek het vir hulle vertel dat ek Jesus het en weergebore is (Johannes 3:3), en dat as hulle dit sou wou hê, ons hulle in die swembad kon doop. Maar ek het ook vir hulle dieselfde gesê as wat die evangelis vir my gesê het: As julle Jesus wil aanneem, sê dan agter my aan, en dit het hulle gedoen, waarna hulle 'n swaarheid kon voel wat die kamer vul wat tasbaar was. Dit was absoluut wonderlik, soos dit altyd is wanneer mense Jesus as hul Verlosser en Here aanneem (Romeine 10:9-10). Maar die doop het nooit plaasvind nie, want die nagwag het gekom en gesê dat ek nie op die skoolterrein mag wees om die evangelie met die jongmense te deel nie. Hulle het my eintlik van die terrein verwyder, en dit het eenvoudig soos 'n verraad teenoor die jongmense gevoel. Die rede, so is daar gesê, was dat die skool 'n ooreenkoms aangegaan het om nie onder die jongmense wat die somerskool bygewoon het te evangeliseer nie, ten einde die finansiële subsidies te ontvang (Matteus 6:24). Die skool se verantwoordelike wag daardie dag het Jesus tersyde gestel, maar God het selfs dít ten goede gebruik, aangesien die jongmense eerstehandse getuies was van tekens en wonders deur 'n belydende gelowige. Die see langs die Noorse kus gee ons waarlik swart goud in die vorm van olie, maar ek sien vandag 'n armer volk as toe die olie-avontuur vyftig jaar gelede begin het (Matteus 16:26).

Een van die wonders wat ek hierdie jaar gesien het, het by IKEA gebeur. My tweede oudste dogter was pas by die toilet en ons het twee jong dames op die terrein teëgekome. Ek het 'n video gewys van 'n persoon vir wie ek gebed het, en in die video kan mens duidelik sien dat haar voet groei. Dit is nie ekstreem nie, maar groei doen dit wel. Dit is nie 'n geheim nie, en verskeie gelowiges het al beleef waarvan ek hier praat. In elk geval, die een dame wou hê dat ek moet bid dat albei haar voetsole ewe lank word. Nie die voet self nie, maar die voetsole. En ek lê my hande op haar voete en spreek hulle aan in die

Naam van Jesus, waarna albei ná 'n paar rondtes van gebed ewe lank is. Dit is vreeslik lekker om dit sowel persoonlik te beleef as om die reaksies te sien van diegene vir wie mens bid. Tekens en wonders sal diegene volg wat glo, staan daar in die Bybel geskryf (Markus 16:17), so ons moet dit ook kan verwag. Wat sy my toe vra om daarna te doen, was vir my 'n bietjie ongewoon, maar dalk nie heeltemal verrassend nie, aangesien sy pas beleef het wat waarskynlik haar eerste wonderwerk was. Sy vra my om te bid dat albei haar voetsole korter moet word. Ek het 'n bietjie teëgestribbel, aangesien mens gewoonlik nie vir hierdie soort genesing bid nie, om dit so te stel. Maar ná 'n innerlike dialoog met God, besluit ek dat dit op haar geloof aankom, so ek sê ja. Maar, voordat ek begin, vra ek haar vriendin om haar hande bo-op die voetsole te lê, waarna ek dan weer my hande oor hare lê voordat ek vir hulle begin bid. En wat toe gebeur, is dat ons albei voel hoe haar voetsole begin saamtrek en korter word. Ek het destyds die video op [Youtube.com](https://www.youtube.com) geplaas vir diegene wat dit wil sien. Teen die tyd dat ons klaar was, het albei voetsole met twee sentimeter gekrimp, iets wat sy self ook bevestig het. Hierdie wonderwerk was een van die dinge wat in 2012 gebeur het en wat ek goed onthou. Dit is altyd spesiaal om op hierdie manier van God se krag te getuig (Hebreërs 2:4), iets waaroor ek eintlik nog nie so baie in hierdie memoir gedeel het nie.

Chapter 24

Die besering van 1980 (2012)

In 2012 was ek deel van 'n Christen-mansgroep waar ons elke week saam gebed en God gesoek het. By een van die vergaderings het twee van my broers, *Broer Thomas* en *Broer Trond*, vertel dat hulle elkeen afsonderlik 'n beeld van God vir my ontvang het:

Die een sien my met 'n skooltas en die ander een sien dat ek 'n stapelbed het, d.w.s. 'n dubbelbed in die hoogte. En nou sê hulle dat ek 'n «gat» of iets dergeliks binne-in my het uit hierdie tyd wat toegemaak moet word. Hulle was reg; dit was die tydperk ná my ouers se egskeiding. Baie geestelike skade het gedurende daardie jare plaasgevind. My pa het gedrink, en op een stadium het hy my in die motor gelos en by 'n kroeg ingegaan. Sulke dinge laat merke op 'n kind, en dit het skade aan my binneste aangerig wat ek vir baie jare gedra het. Ek kon bevestig dat dit ook die enigste tydperk was waarin ons 'n stapelbed gehad het en dat ek en my broer 'n kamer gedeel het. Die een het ook gesê dat ek onder in die stapelbed gelê het, wat korrek was. My jonger broer het bo gelê. Hulle het toe gesê dat hulle die gat binne-in my sou toemaak (Handelinge 8:17) en toe hulle hul hande op my lê, het ek onmiddellik bewus geword van 'n dreuning soos dié van 'n hittepomp. Ek het by myself gedink: Het iemand 'n hittepomp gekry?! Dit was iets vreemds. Maar toe hulle hul hande wegneem, het die klank verdwyn. En dit het gevoel asof ek 'n nuwe vrede binne-in my gekry het (Markus 16:18).

— *Twee Heiliges bid vir my in 2012*

Ek is dankbaar dat God ons pyn raaksien (Psalm 56:9). Sonder die gemeenskap van die heiliges, die lees van God se Woord en die lofprysing in Sy teenwoordigheid, kan ons ook nie beweeg van die drink van melk na die inneem van vaste spysie nie (Hebreërs 5:12-14). Paulus beklemtoon die belangrikheid daarvan om in Christus te groei en in God ryp te word, sodat ons nie so maklik wankel wanneer uitdagings kom nie. Ons onthou die gelykenis van die saaiër (Matteus 13:18-23), waar sommige die Woord van God onmiddellik met blydschap aanneem, maar wortels kortkom wat hulle deur tye van beproewing kan dra.

Chapter 25

Reinhard Bonnke (2012)

Teen die einde van 2012 het ek beleef dat die Heilige Gees vir my sê dat ek na 'n evangelisasieskool in Florida moes gaan – van alle plekke. My vrou wou nie hê dat ons self hiervoor moes betaal nie. Dit was toe dat ek vir Eldbjørg en my skoonsuster gevra het of hulle die geleentheid en begeerte het om te help met die reis na *Christ For All Nations* in Florida.

CFAN is in daardie tyd deur Reinhard Bonnke gelei, 'n bekende Duitse evangelis wat groot evangelisasie-byeenkomste in Afrika gelei het waar daar tientalle miljoene mense geregistreer is wat Jesus aangeneem het (Romeine 10:9-10). Toe God vroeër daardie jaar vir my die gesig van die buurvrou gewys het, het Hy blykbaar geweet dat hulle sou help sodat ek na Florida kon gaan en dat my vrou daarteen sou protesteer. Ek was nog nooit vantevore in die VSA nie, en ek het ook geen ooglopende belangstelling daarin gehad nie, het ek gedink, maar om vir God "nee" te sê, was nie iets waarvoor ek kon instaan nie. Gerd het gedroom dat Jesus kom en vir haar sê dat die geskenk vir Hom was, wat my baie bly gemaak het en my vrede gegee het dat ek hulle gevra het. Min het ek op daardie stadium geweet dat God 'n plan vir my werk vir Hom beraam het (Jeremia 29:11) en dat dit alles hierdie jaar begin het, net nadat ek my laaste weerstand teen die Vader en Sy werk vir my laat vaar het.

Die Vader in die Hemel moes geweet het dat ek in 2008 "ja" vir Jesus sou sê en in 2012 my weerstand teen Hom sou neerlê. Wanneer ek kyk na dit waarin God my gelei het en profeties gespreek het oor sowel die verlede as die toekoms, dan verstaan ek dat ons 'n absoluut wonderlike en terselfdertyd geduldige Skepper het. Ek het 'n vermoede gehad oor die tipe werk wat God my sou laat doen, maar vandag weet ek dat ek 'n evangelis is. My bediening is om te help om die liggaam van Christus op te bou en die evangelie te deel (Lukas 4:18).

En Hy het gegee sommige as apostels, sommige as profete, sommige as evangeliste, sommige as herders en leraars, om die heiliges toe te rus vir dienswerk, tot opbouing van die liggaam van Christus, totdat ons almal kom tot die eenheid van die geloof en van die kennis van die Seun van God, tot 'n volwasse man, tot die mate van die volle grootte van Christus; sodat ons nie meer kinders sou wees nie wat soos golwe geslinger en heen en weer gedryf word deur elke wind van lering, deur die bedrieëry van die mense, deur sluheid om listiglik tot dwaling te lei; maar terwyl ons in liefde die waarheid vashou,

in alles sou opgroei na Hom wat die Hoof is, naamlik Christus, uit wie die hele liggaam — goed saamgevoeg en saamverbind deur die ondersteuning wat elke lid gee volgens die werking van elke afsonderlike deel in sy mate — die groei van die liggaam bevorder vir sy eie opbouing in liefde.

— *Paulus se brief aan die Efesiërs 4:11-16*

Dit was ongelukkig 'n feit dat my vrou my werk vir God teengestaan het, en dit het dit soms baie moeilik gemaak om te dien. Toe ek die finansiële steun van ons susters van oor die 70 jaar ontvang het, het sy my sterk gekritiseer omdat ek hulle gevra het, selfs al het sy geweier om ons eie geld hiervoor te gebruik.

Daar is vandag 'n wan-kultuur in Noorweë waar 'n deel van die vroue hulleself as die leier van die gesin beskou. Om jou geloof in Jesus Christus te bely, maar in die daad daarteen te werk, is om jousef te ondergrawe. Wanneer 'n Christen verskeie ateïstiese boeke gebruik om haar opvoeding van die kinders teen die man se wens te regverdig, dan verwerp mens nie net God se wysheid nie, maar ook jou geliefde. Dit is om die huweliksverbond te skend. Ons sien ook hierdie onderstroming in die samelewing vandag deur die *Kvinnebevegelsen* (Vrouebeweging). Die ironiese is dat dit self soos 'n dominante man in die gesin-huwelik geword het. Albei uiterstes is verkeerd. Ons is geroep om ons vroue lief te hê en te eer, maar om eers die koninkryk van God te soek:

Maar soek eers die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word. Kwel julle dus nie oor môre nie, want môre sal hom oor sy eie dinge kwel. Elke dag het genoeg aan sy eie kwaad.

— *Matteus 6:33-34*

'n Ander neiging in vandag se welvaart-samelewing is dat sommige vroue ook allerhande boeke oor kinderopvoeding en soortgelyke dinge lees en die man ignoreer oor hoe hy behoort te wees en hom te gedra. Mens word nooit tevrede nie en wil die man op *selfontwikkelingskursusse* en soortgelyke dinge kry, wanneer die probleem is dat mens nie God eerste soek nie. Dit is 'n deurlopende kenmerk van 'n deel van die Noorse vroue en is nie in ooreenstemming met wat God vir ons gegee het nie. 'n Huwelik is 'n verbond om te probeer om mekaar lief te hê, selfs wanneer mens verskillend is. Nie om te probeer om die ander een soveel as moontlik soos jousef te laat word nie.

Toe die onderrig by die Evangelisasieskool in die middag klaar was, het ons dikwels op straat uitgegaan en vir mense gebid, heeltemal informeel en sonder ooglopende organisasie, maar tipies in klein groepies van twee tot vier mense. Ek onthou spesifiek 'n geval waar ons 'n prostituee ontmoet het. Sy was in die tronk en het met 'n opsporingskyf aan haar voet geloop, terwyl sy terselfdertyd 'n koeëlfragment in haar voet gehad het wat

nie chirurgies verwyder was nie. Dit was alles 'n bietjie surrealisties, maar ons het met haar gedeel en sy het vir ons vertel dat haar man baie gebid het dat sy God sou ontmoet. Toe ons vir haar bid, het sy gesê dat op die oomblik toe ek my hand op haar voet gelê het (Markus 16:18), dit gevoel het asof die fragment uit die voet uitgegaan het. Of dit werklik gebeur het, weet ek nie, maar ek het baie vreugdevolle dinge in die VSA beleef en ek sien dat mense daar baie meer oop is vir voorbidding en soekend na God is as wat gewoonlik in die res van die Weste die geval is. Waarom dit so is, weet ek nie. Die uitsondering is jongmense. Dit is gewoonlik maklik om met hulle te deel en vir hulle te bid, ook in Noorweë, en wanneer mens hulle in groepe ontmoet, sal genesings en getuïenisse by een van hulle ook deur hulle almal aanskou word.

Dit was wonderlik om die geleentheid te kry om deel te wees van die evangelisasieskool in Florida saam met Reinhard Bonnke. Wat ek onthou, is dat die Heilige Gees vir my dinge daar gewys het waarvoor ek jare later nog dankbaar is. Ons het gesien hoe wonderlike genesings plaasvind en getuïenisse gehoor wat ons sowel opgebou as geïnspireer het. Kortom was hierdie week instrumenteel vir my op die pad vorentoe met God.

Ek was nie bewus daarvan nie, maar God sou die volgende jaar verskeie van diegene wat by die evangelisasieskool was, gebruik om te bevestig en te help om my in 2013-2014 na Colorado Springs te stuur. God het 'n plan gehad en agterna verstaan ek waarom Hy dit op hierdie manier gedoen het.

In hierdie tyd sien ek ook die kontoere van 'n stryd onder sommige van Die Heiliges rondom my en daar word agter my rug gepraat. Ek is 'n uitgesproke evangelis en praat met mense oral. Om die waarheid te sê, kan ek nogal hiperaktief wees en voel ek soms dat daar 'n vuur vir God binnemin brand (Jeremia 20:9).

Ek onthou spesifiek 'n uitstappie na Oslo Sentralstasjon waar ek met mense gedeel en vir hulle gebid het en gesien het hoe God se krag deur verskeie mense gaan. Maar snaaks genoeg het ek 'n slegte gewete hieroor gehad toe ek terugkom na Knarvik, totdat 'n broer in die mansgroep gesê het dat God vir hom 'n beeld van my by Oslo Sentralstasjon gewys het met engele rondom ons. Daardie beeld het werklik die engel uit van die teenstand geneem wat ek ongelukkig in hierdie tyd onder sommige van Die Heiliges teëgekomp het.

As ek in God se krag wandel en kritiek kry vir dit wat ek sien en aanskou wanneer ek vir God werk, dan beteken dit dat sommige nie daarin geslaag het om hul harte te bewaar nie en nie erken dat ons verskillende gawes van die Heilige Gees ontvang het nie (1 Korintiërs 12:4-7). Ek moet self in staat wees om my te verbly dat ander broers en susters rondom my gawes het wat ek nie het nie. Die Heilige Gees gee, nie ons nie. Maar ons moet God eer met dit wat ons ontvang, nie dit misbruik vir mag of geld nie. Jaloesie of woede teen mekaar in die geloof sal soos 'n vetlaag om ons hart gaan lê en sowel ons as die gemeente van God afstomp.

Apropos om te slaap en nie wakker te wees in die gees nie (1 Tessalonisense 5:6). Dit was soms 'n beproewing om te sien hoe God se volk die seëninge opvreet wat bedoel was vir Die Heiliges wat uitverkies is om vir God te werk.

Maar die pad van die regverdiges is soos die lig van die môreglans, wat al helderder word tot die volle dag toe. Die weg van die goddelose is soos duisternis; hulle weet nie waaroor hulle struikel nie. My seun, luister na wat ek sê, neig jou oor tot my woorde. Laat hulle nie wyk uit jou oë nie, bewaar hulle binne-in jou hart. Want hulle is die lewe vir die wat hulle vind, en 'n genesing vir hulle hele liggaam. Bewaar jou hart meer as alles wat bewaar moet word, want daaruit is die oorsprong van die lewe. Verwyder van jou die valsheid van mond, en hou ver van jou die verkeerdheid van lippe.

— *Spreuke 4:18-24*

En dit is aan ons gegee deur ons Skepper, Jesus Christus, God se Seun en die Vader se Geseënde aan ons die mensdom. Dit staan geskrywe in die evangelie volgens Johannes:

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. Hy was in die begin by God. Alle dinge het deur Hom ontstaan, en sonder Hom het nie een ding ontstaan wat ontstaan het nie. In Hom was lewe, en die lewe was die lig van die mense. En die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie oorweldig nie. Daar was 'n man van God gestuur, wie se naam Johannes was. Hy het tot 'n getuienis gekom om van die Lig te getuig, sodat almal deur hom sou glo. Hy was nie die Lig nie, maar hy moes van die Lig getuig. Die waaragtige Lig wat elke mens verlig, was aan kom in die wêreld. Hy was in die wêreld, en die wêreld het deur Hom ontstaan, en die wêreld het Hom nie geken nie. Hy het na sy eiendom gekom, en sy eie mense het Hom nie aangeneem nie. Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo; wat nie uit die bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n man nie, maar uit God gebore is. En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon — en ons het sy heerlijkheid aanskou, 'n heerlijkheid soos van die Eniggeborene wat van die Vader kom — vol van genade en waarheid.

— *Johannes 1:1-14*

Jesus is ons Skepper en wanneer ons lees van Moses voor die brandende doringbos, dan is dit eintlik sowel 'n engel van God as *Yahweh* wat aan hom verskyn het. Engel beteken "gestuurde deur God", presies dieselfde as wat Jesus was: gestuur. Jesus het vir ons gesê dat wanneer ons Hom sien, ons God sien. Ons sien dat dit in die Hebreeuse

Bybel *Yahweh* is wat met Moses praat. Dit is ook *Yahweh* wat saam met Adam en Eva in die Tuin van Eden wandel.

Toe verskyn die Engel van die Here aan hom in 'n vuurvlam uit 'n doringbos. En hy kyk, en daar brand die doringbos in die vuur, maar die doringbos word nie verteer nie. En Moses sê: "Laat ek tog nader gaan en hierdie groot verskynsel bekyk, waarom die doringbos nie verbrand nie." Toe die Here sien dat hy nader kom om te kyk, roep God hom uit die doringbos en sê: "Moses, Moses!" En hy antwoord: "Hier is ek."

— *Yahweh aan Moses - Eksodus 3:2-4*

Wie is Yahweh? Dit is Jesus. Op dieselfde manier as wat Hy Homself verberg het vir die dissipels wat na Emmaus gegaan het, was dit Jesus wat op die aarde in die Tuin van Eden gewandel het en by verskeie geleenthede later, nie God die Vader nie, aangesien ons nie die Vader met ons fisiese oë kan sien en oorleef nie (Eksodus 33:20). Ons weet dat Jesus in gelykenisse gepraat het, en dit was sodat Sy eie mense sou hoor en verstaan, nie diegene vir wie die woord nie bedoel was nie:

Toe kom die dissipels na Hom en vra: "Waarom spreek U tot hulle deur gelykenisse?" Hy antwoord en sê vir hulle: "Omdat dit aan julle gegee is om die geheimenisse van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie. Want wie het, aan hom sal gegee word, en hy sal oorfloed hê; maar wie nie het nie, van hom sal ook weggeneem word wat hy het. Daarom spreek Ek tot hulle deur gelykenisse, omdat hulle sien sonder om te sien, en hoor sonder om te hoor of te verstaan. En aan hulle word die profesie van Jesaja vervul wat sê: Met die gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan nie, en julle sal kyk en kyk en glad nie sien nie. Want die hart van hierdie volk het stomp geword, en met die ore hoor hulle swaar, en hul oë het hulle toegesluit, sodat hulle nie miskien met die oë sou sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle genees nie. Maar geseënd is julle oë, omdat hulle sien, en julle ore, omdat hulle hoor. Want voorwaar Ek sê vir julle, baie profete en regverdiges het begeer om te sien wat julle sien, en het dit nie gesien nie, en om te hoor wat julle hoor, en het dit nie gehoor nie.

— *Matteus 13:10-17*

Maar wat sê Jesus oor Homself in *die Ou Testament en in die profeteboeke*? Na Sy eie opstanding bevestig Hy dat as ons oop is vir die Skrif, ons nie onverstandig en traag is om te glo wat die profete in die Ou Testament gesê het nie:

En kyk, twee van hulle was dieselfde dag op pad na 'n dorp met die naam van Emmaus, sestig stadia van Jerusalem af. En hulle was in gesprek met mekaar oor al hierdie dinge wat voorgeval het. En terwyl hulle praat en mekaar ondervra, kom Jesus self by hulle en loop met hulle saam. Maar hulle oë is weerhou, sodat hulle Hom nie kon herken nie. En Hy sê vir hulle: «Wat is dit vir praatjies wat julle met mekaar loop en voer?» En hulle gaan met bedroefde gesigte staan. En die een wie se naam Kleopas was, antwoord en sê vir Hom:

— *Lukas 24:13-45*

«Is U die enigste vreemdeling in Jerusalem wat nie weet van die dinge wat in hierdie dae daarin gebeur het nie?»

«Watter dinge?» vra Hy.

«Die dinge met Jesus die Nasarener,» antwoord hulle.

«Hy was 'n profeet, kragtig in werk en woord voor God en die hele volk. En hoe ons owerpriesters en owerstes Hom oorgelewer het tot die doodstraf en Hom gekruisig het. En ons het gehoop dat dit Hy was wat Israel sou verlos! Maar boonop is dit vandag die derde dag vandat hierdie dinge gebeur het. Maar sommige vroue uit ons het ons ook ontsteld gemaak; hulle was vroeg by die graf, en toe hulle sy liggaam nie vind nie, het hulle gekom en gesê dat hulle ook 'n gesig van engele gesien het wat sê dat Hy lewe. En sommige van die wat saam met ons was, het na die graf gegaan en dit so gevind as wat die vroue ook gesê het; maar Hom het hulle nie gesien nie.»

Toe sê Hy vir hulle: «O onverstandiges en traag van hart om te glo alles wat die profete gespreek het! Moes die Christus nie hierdie dinge ly en in sy heerlikheid ingaan nie?»

En Hy het begin van Moses en al die profete af en vir hulle uitgelê in al die Skrifte wat op Hom betrekking het. Hulle het toe naby die dorp gekom waarheen hulle op pad was, en Hy het gemaak of Hy verder wou gaan.

Maar hulle het by Hom aangehou en gesê: «Bly by ons, want dit is amper aand en die dag het gedaal.»

Toe gaan Hy in om by hulle te bly. En toe Hy saam met hulle aan tafel was, neem Hy die brood en dank; en Hy breek dit en gee dit aan hulle.

Toe is hulle oë geopen en hulle het Hom herken, en Hy het uit hulle gesig verdwyn.

Hulle sê toe vir mekaar: «Was ons hart nie brandende in ons toe Hy op die pad met ons gepraat en vir ons die Skrifte uitgelê het nie?» En hulle het onmiddellik opgestaan en na Jerusalem teruggegaan.

Hulle vind toe die elf en die wat saam met hulle was, bymekaar, en dié sê: «Die Here het waarlik opgestaan en aan Simon verskyn.»

Toe vertel hulle wat op die pad gebeur het en hoe Hy aan hulle bekend geword het by die breking van die brood.

Terwyl hulle hieroor praat, staan Jesus self in hul midde en sê vir hulle: «Vrede vir julle!»

Hulle het verskrik en bang geword en gemeen dat hulle 'n gees sien. Maar Hy sê vir hulle: «Waarom is julle ontsteld en waarom kom daar twyfel in julle hart op? Kyk na my hande en my voete, dat dit Ek self is. Raak My aan en kyk, want 'n gees het nie vlees en bene soos julle sien dat Ek het nie.»

En terwyl Hy dit sê, wys Hy hulle sy hande en sy voete. En toe hulle van blydschap nog nie kon glo nie en hulle verwonder, sê Hy vir hulle: «Het julle hier iets om te eet?» Hulle gee Hom toe 'n stuk gebraaide vis, en Hy het dit geneem en voor hulle oë geëet.

En Hy sê vir hulle: «Dit is die woorde wat Ek met julle gespreek het toe Ek nog by julle was, dat alles vervul moet word wat oor My geskrywe is in die Wet van Moses en die Profete en die Psalms.»

Toe open Hy hulle verstand om die Skrifte te verstaan.

Chapter 26

Bybelskool in die VSA (2013)

Gedurende 2012–2013 het die Heilige Gees duidelik met ons gepraat oor die feit dat ons met bybelskool moes begin. Ek onthou dat ek die Vader gevra het vir 'n sabbatsjaar, en dit was Sy antwoord aan my. Dit het nie heeltemal uit die bloute gekom nie, al was dit nie die antwoord wat ek verwag het nie. Op hierdie stadium het my vrou ook besef dat dit die bedoeling was dat ons met bybelskool in die VSA moes begin. Meer spesifiek *Charis Bible College* in Woodland Park, wat in die *Rocky Mountains*-berge in Colorado Springs geleë is. Dit is direk deur die Vader aan my vertel toe ek in die VSA was op 'n kort evangelisasie-reis na Denver. 'n Paartjie wat die evangelisasieskool in Florida bygewoon het, was agter die reëlins. Ek het kaartjies bespreek en was senuweeagtig of ek werklik die regte ding gedon het, en my vrou het hierdie keer nie beswaar gemaak nie. Ek het self gedink dat ek nou 'n bietjie mal was om vir die tweede keer op so kort kennisgewing na die VSA te reis vir 'n verblyf van slegs 'n paar dae, maar gelukkig het ek bevestiging gekry voordat ek vertrek het. Dit is 'n bietjie soos Petrus (Matteus 14:29-31). Mens voel jy tree uit die boot uit en is op die punt om te sink voordat God jou hand neem en jou weer optrek:

As iemand van julle wysheid kortkom, moet hy dit van God bid, wat aan almal eenvoudig en sonder verwyte gee, en dit sal aan hom gegee word. Maar hy moet in die geloof bid, sonder om te twyfel. Want hy wat twyfel, is soos 'n golf van die see wat deur die wind gedryf en voortgeslinger word. So 'n mens moet nie dink dat hy iets van die Here sal ontvang nie — hy is 'n dubbelhartige man, onbestendig in al sy weë.

— *Jakob 1:5-8*

Soms is ek natuurlik onseker of ek werklik reg gehoor het wanneer ek gaan op dit wat die Heilige Gees aan my gee, maar wanneer ek bevestiging kry, ervaar ek gewoonlik vrede oor die keuse. Die bevestiging het hierdie keer van die Heilige Gees gekom, wat vir my dele van die name gegee het van diegene by wie ek sou oornag. Die politikusnaam *Kaci Kullman Five* het vasgesteek en later sien ek dat hulle naam *Kaci Robbins* was, so ek het verstaan dat dit van die Heilige Gees af was. Ek het hulle nie geken nie, maar hulle was ook by die skool saam met Reinhard Bonnke en het in Colorado Springs gewoon. Nie net dit nie, maar hulle is indirek deur my geseën toe 'n ander broer, *Mike Sanchez*, ook van die evangelisasieskool, by 'n vorige geleentheid vir genesing oor Daniel gebid het toe ek hom

daartoe aangemoedig het. En God het dit so beplan dat die stad waarin hierdie egpaar gewoon het, die plek was waar die Bybelskool geleë was, wat ons almal geseën het.

Daniel Robbins en sy vrou van Colorado Springs het my nie geken voordat ek daar aangekom het nie, al was ons in 2012 by dieselfde skool saam met CFAN en Reinhard Bonnke. Maar God het hulle gebruik om vir my die skool te wys en my begrip te open vir wat die volgende jaar sou gebeur.

Ek het geweet dat ek Denver toe moes gaan omdat die Heilige Gees dit vir my gesê het, en Hy het dit bevestig deur 'n suster in die geloof van die VSA. God het vir haar die paartjie Anh Le en Michelle gewys, wat die reëlings getref het vir hierdie evangelisasie-byeenkoms, toe sy God gevra het. Sy het nie geweet dat God reeds vir my die naam *Denver* gegee het nie.

Ek het die evangelisasie-byeenkoms in Denver bygewoon. Dit was 'n oop verhoog en ek was deel van die groep wat gedeel het en gebed het vir diegene wat na die geleentheid gekom het. Pastoor *Bryan Schwartz* was die een wat die praktiese sake gelei het, en skielik het hy met my gepraat en iets gesê soos: «*Jy is diep, maar dit is nie belangrik of mens diep is of nie*». Hy het my nie geken nie, maar *Marcus Wick* het in 2014, 'n paar jaar later, ook iets soortgelyks vir my gesê. Dit beteken net dat God my gesien het wanneer ek diep in die Skrif gegaan en Hom gesoek het vir die waarheid, maar dat ek ook nie ander moet oordeel wat dit nie doen nie. Die Heiliges het almal hul eie plek in die huis van God en is verantwoordelik om Jesus te volg, die Leidsman van hulle geloof. Tog het al die boeke en ervarings wat ek in 2008-2012 gehad het, my gelei na 'n punt in tyd waar ek my weerstand teen God laat vaar het, en dit het in Mei 2012 gebeur. Ons is steeds in Denver en ry heen en weer tussen die huis in Colorado Springs en die geleentheid, 'n goeie uur en 'n half of so.

Ons het 'n bietjie vrye tyd en dit is wanneer Daniel Robbins besluit om my 'n bietjie in Colorado Springs rond te wys. Ek het verstaan dat ek in 'n bybelgordel gekom het met baie aktiwiteit vir God. En terwyl ons by een van die verkeersligte gestaan en wag het vir groen, het God my begrip geopen en vir my gewys dat ons *Charis Bible College* moes bywoon. Onmiddellik het ek 'n vrede ervaar oor Andrew Wommack wat die skool gelei het, en ek kon nie in my binneste vir die Vader nee sê nie, al het ek later uitdagings gehad om alles te verwerk toe ek weer by die huis kom. Tog was ek 'n bietjie *uit die veld geslaan*, as ek dit so kan stel, en ek het dit vir ons broer vertel wat die motor bestuur het, waarop hy God geprys het. Dit was alles 'n bietjie onwerklik en ek het glad nie geweet hoe die finansies sou uitwerk nie, aangesien ons reeds honderdduisend in die minus was met die verkoop van die huis op Frekhaug. Daarin het my *uitdaging* ook gelê, het ek gedink: die middele om na die bybelskool te reis.

Op hierdie stadium het ons onder in Galtenesveien in 'n gehuurde woonstel gewoon, presies soos God aan my vrou bevestig het voordat ons dit gekry het. Die eienaar was

'n voormalige vriend van haar, 'n pastoor van die Noorse Kerk in Loddefjord. Min het ek geweet dat die rede waarom ons die huis 'n jaar vroeër verkoop het, was omdat God 'n pad vir ons uitgestippel het vir die jare daarna, en dat dit die rede was waarom *Broer Thomas* so duidelik gesê het dat die verkoop van die huis die regte ding was om te doen.

Ons het baie weggegee van wat ons in die huis op Fosse op Frekhaug gehad het voordat ons dit verkoop het, en in verband hiermee het 'n man na ons gekom wat die stereotipe gekry het. Ek het openlik met hom gedeel en wat hy toe vertel het, was dat sy huis besete was. Ek het hom later gaan besoek, maar voor dit het God my eintlik tereggewys voordat ek gegaan het. God het my gevra om **gehoorsaam** te wees (1 Samuel 15:22), maar in my onvolwassenheid het ek nie die erns daarvan besef nie. Ek het toe die persoon met onreine geeste in die huis besoek en dit reggekry om die probleme wat hierdie persoon gehad het, te bagatelliseer, al moes ek verstaan het dat dit verkeerd was. Hy het doodskoppe op sy kussings gehad en baie wapens wat aan die muur gehang het. Hy het gesê dat dit in die nag so sterk was dat daar selfs probeer is om die duvet van die bed af te ruk. God het my tereggewys, maar ek was onvolwasse. Wat ek moes gesê het, was: Raak ontslae van alles wat met die dood te doen het in die huis, aangesien die onreine geeste rus soek (Matteus 12:43-45), bely jou sonde voor God (1 Johannes 1:9), sê ja vir Jesus en laat jou opnuut gebore word. Ek moet erken dat as ek in my bediening wil funksioneer, ek die Vader moet gehoorsaam en nie mense nie, iets waarin ek die laaste jare beter geword het. Baie mense probeer om hul sonde of harde harte teenoor die evangelie en God se werk weg te redeneer, en die Vader het my hierin geslyp.

Altesaam vyf mense het profeties met my gepraat rakende bybelskool in die VSA (1 Korintiërs 14:3). Daarby kom dit wat God my gewys het toe Hy my begrip geopen het, dalk 'n bietjie op dieselfde manier as met die apostel Lukas:

Toe open Hy hulle verstand om die Skrifte te verstaan...

— *Lukas 24:45*

Een van diegene wat met my gepraat het, was 'n suster in die geloof, *Suster Amy*. Sy is getroud met vier kinders en woon in die VSA. Sy het 'n evangelistiese roeping op haar. Die tweede was *Ikem Grigsby*, 'n voltydse evangelis. Daar was ook 'n gelowige uit my eie gemeente, *Broer Trond*, wat direk met my gepraat het dat hy "Bybelskool" hoor, asook dieselfde besoekende evangelis wat gemeen het die Heilige Gees het dit gesê toe hy by ons aan huis gekuier het. Die Robbins-familie in die VSA was ook by die evangelisasieskool in Florida saam met Reinhard Bonnke. *Suster Amy* het ook voorheen ervaar dat God vir haar my hele gesin met volle bepakking in die VSA gewys het, iets wat ek op daardie stadium gedink het skaars kon waar wees. Dit was 'n geruime tyd voor die evangelisasiereis na Colorado en Denver.

Na die kort evangelisasiereis sou mens dink dat ek nou gemaklik daarmee sou wees om te reis en bybelskool in die VSA by te woon. God het vir my die skool gewys, maar al het ek die Vader gevra vir 'n sabbatsjaar met tyd om Sy woord te bestudeer, het ek nie die stap ten volle geneem voordat die laaste bevestiging gekom het nie. Een van die persone wat ook direk met my gepraat het, was *John Natale*, ook van die VSA. Ek het self gedink dit was toevallig, maar ek is gevra om deel te wees van 'n konferensie-oproep waar John Natale met woorde van kennis van God met ons almal gepraat het, en dit is deur 'n ander deelnemer aan die evangelisasieskool bevestig dat John werklik 'n profetiese gawe het, iets waarvan ek self nou die begrip gekry het:

Jou werk hier is klaar. Spring op die vliegtuig.

— *John Natale het profeties vir my gesê*

John het niks van my geweet nie en beslis nie dat God my gevra het om na Bybelskool in die VSA te gaan nie, so ek voel hoe my hart begin klop, as ek dit so kan stel. Na al my ervarings sou 'n mens dink dat ek in staat sou wees om kalm te bly onder dit alles, maar ek het nie. Om ons werk te bedank en op God te vertrou, was 'n groot stap om te neem, ook in ag genome dat ons drie kinders op daardie tydstip gehad het.

Dit het by 'n punt gekom waar ek en my vrou besluit het om God te vra vir bevestiging dat dit werklik die bedoeling was dat ons na die VSA sou gaan vir bybelskool daar. En wat dan gebeur, is dat *Ikem Grigsby* slegs 'n paar dae later vir die eerste keer deur Facebook met my kontak maak en vertel dat hy 'n droom gehad het waarvan hy nie die betekenis verstaan nie. Hy het gesê dat ek in die middel van die droom was en hy dink dit is dalk vir my. Hy was self 'n voltydse evangelis, deur God geroep net voordat orkaan *Katrina* Florida in 2005 getref het en hulle hul huis met alles wat hulle besit het, verloor het:

Ikem loop heen en weer tussen die huis en die motor en pak dit vol bagasie. Hy kry dan 'n oproep van my op sy foon, maar wanneer hy dit probeer antwoord, is daar skielik geen kontak met die beller, ek, nie. Hy en sy vrou ry dan na die vliegtuig en mis amper die vertrek. Wanneer hulle land, kry hy 'n dosyn sms-boodskappe op sy foon van my af, maar almal was leeg.

— *Ikem Grigsby sin drøm fra 2013*

Ikem het nie geweet waarom die droom gaan nie en het met my kontak gemaak aangesien hy van my geweet het van die evangelisasieskool in Florida 2012 en ons deel was van dieselfde Facebook-groep. Hy merk ook op dat daar baie meer bagasie was as wat gewoonlik die geval is wanneer hy alleen reis. Ek het onmiddellik die betekenis van die droom verstaan en my vrou het gewonder wat ek aan die saak gedoen het?! Ek was 'n bietjie uit die veld geslaan, aangesien ek haar reeds vertel het wat God gesê het, en ons

moes mos eers saamstem voordat ons aansoek gedoen het. In waarheid was dit basies my ongeloof wat my teruggehou het om aansoek te doen, aangesien ons op daardie tyd-stip nie geld hiervoor gehad het nie. Wel, ons stem toe saam dat ons by die skool aansoek doen (Hebreërs 11:1). Die reaksie van die skool was dat hulle bewys van die bank nodig gehad het dat ons onself in die VSA sou kon onderhou. Ons het dit natuurlik nie gehad nie, so ek het vir hulle gesê dat God ons gevra het om aansoek te doen, waarop ek as antwoord kry dat hulle die aansoek in geloof sou hanteer dat God se woord vervul sou word. Min het ek geweet dat *die plaaslike entrepreneur* wat in 2009 na ons toe gekom het, nou daarin geslaag het om boupermitte deur die stadsraad te reël. Kort voor die spertyd om die bevestiging van die bank te stuur verstryk het, het hy gebel en gesê: «nou kan jy kom om die kontrak te teken». Ek is dalk 'n bietjie eenvoudig, maar na so 'n lang tyd van verwerking in die saak was dit amper verrassend dat die geld hiervandaan sou kom. Op pad na die vergadering het ek skielik 'n bietjie angstig geword en *teenoor God uitgevaar* dat ons onmoontlik na die VSA kon gaan met 3 kinders en 2 volwassenes op dit wat ons sou oorbly na die verkoop van die erf nie. Dit was ten minste wat ek gedink het. Ek onthou ek het dit gesê net voordat ek die Hagelsund-brug tussen Flatøy en Knarvik oorgesteek het (Spreek 3:5-6). En wat toe gebeur het, was dat hy by die vergadering gevra het of ons dit ook sou oorweeg om die res van die erf aan hom te verkoop, so alles in ag genome het ons ooreengekom dat hy die gedeelte wat vir woondoeleindes herson-eer is, sowel as die res van die erf wat steeds LNF-gebied was, kon koop. Ons het ook ooreengekom dat hy die betaling in 3 sou verdeel en hy het daaglikse boetes van 1000,- per dag aanvaar as 'n deelbetaling nie teen die gegewe datum gemaak is nie. En ons het geëindig met amper 1 miljoen eenhonderdduisend kroon, wat ongelooflik opwindend was en 'n seën waarvan God reeds vooraf geweet het. Ons is werklik deur God geseën met beide wonderwerke in liggaam en gees, maar ook finansiële wonderwerke (Filip-pense 4:19). Dit kan ek nie ontken nie. Dit laat my dink oor waarom ek nie net dadelik ja gesê en aansoek gedoen het nie, en die rede daarvoor was my eie ongeloof.

In my kop het ek gedink: «*Ons het mos nie geld nie*». Maar die probleem was nie die finansies nie, maar my ongeloof in God se woord (Markus 9:24). Ek het nie begin aansoek doen by die Bybelskool nie omdat ek nie in geloof gewandel het dat dit sou uitwerk nie. Wanneer God gepraat het en dit bevestig is, dan het mens 'n probleem met jou geloof en moet jy dit nie op 'n ander manier probeer wegredeneer nie.

— *Min egen vantro når Gud talte om bibelskolen*

Al die voorbereidings word vir die skool getref en ons bedank uit ons werk in Bergen. Ek as stelselontwikkelaar by Noklus en sy as onderwyseres, en in Oktober 2013 vertrek ons na die VSA na Charis Bible College in Colorado Springs. In die droom waar Ikem Grigsby amper die vliegtuig gemis het, was dit omdat ons die VISA vir ons jongste dogter

Engeline slegs 3 dae voordat die vliegtuig opgestyg het, gekry het, so dit was op die nippertjie dat ons dit werklik gehaal het. Ons het 'n oornagstop in Ysland en vlieg dan verder na Denver in die VSA. Ons het 'n hoop bagasie by ons gehad en die kinders het langs die trollies gestaan wat tot bo gelaai was op die lughawe. Dit was seker 'n gesig op sigself, dink ek. Ons vestig ons in Colorado Springs voordat ons met die Bybelskool begin. Reeds op die eerste dag het al die eerstejaarstudente 'n medalje gekry. Daar is gesê dat om sover te gekom het, 'n prestasie op sigself was, wat inderdaad waar was. Charis Bible College in Colorado Springs was ook die enigste skool van Andrew Wommack wat internasionale studente aanvaar het, het ek mettertyd uitgevind, iets waarvan God natuurlik vooraf geweet het (Romeine 8:28).

Dit is heel aan die einde van 2013, net voordat die skool die nuwe lokale in Woodland Park open, en Kersfees kom nader. Die klasse gaan normaalweg voort en daar is tans pouse. Ons is steeds in die ou lokale in Colorado Springs.

Hier gaan jy nie volgende jaar wees nie.

— *Jeg sitter på skolen og Den Hellige Ånd sier*

Ek het in my binneste gedink dat dit absoluut nie die Heilige Gees kon wees nie, so ek het sterk beswaar gemaak teen wat gesê is. Soms is ek so kinderagtig, helaas. Maar tog was dit uit Sy goedheid dat God dit so beskik het, iets wat ek eers later in 2014 sou verstaan. Ons het 'n wonderlike tyd by die skool gehad. My vrou het die aandskool bygewoon en ek die dagskool, en ons het beurte gemaak om na die kinders te kyk.

Ek kies om nie openlik te deel oor 'n traumatiese gebeurtenis wat in hierdie tyd in die VSA plaasgevind het toe ons teen honderd kilometer per uur op die hoofweg gery het nie. Wat ek kan sê, is dat die persoon betrokke geweier het om verantwoordelikheid te aanvaar. Die persoon het nie met enige vorm van verskoning gekom of die skade verstaan wat hierdie handeling kon veroorsaak het nie.

Chapter 27

Charis Bible College (2014)

Ons het by 2014 gekom en Charis Bible College het hul nuwe gebou in Woodland Park geopen, en die onderrig vir die eerstejaarstudente vind in die hoofsaal daar plaas. Die konstruksie is lugtig met 'n houtdraerstruktuur met pragtige boë wat hoog bo ons uit-troon. Die Amerikaners is oor die algemeen vaardig met binnenshuise versiering, en dit was 'n pragtige houtkonstruksie waar die een kant van die vertrek 'n enorme panoramavenster gehad het wat op Pikes Peak op 4302 m bo seespieël uitgekyk het. Woodland Park was op 2580 m bo seespieël geleë, so dit was nogal spesiaal. Ons het self op 2300 meter gewoon en was gedurende die eerste maande van ons verblyf daar dikwels uitasem wanneer ons trappe geklim het en dergelike dinge gedoen het.

Die skool gebruik die Bybel as hoofmateriaal, maar ons kry boekies met 'n tematiese indeling van die leerstof, en na afloop van elke tema gaan ons altyd deur 'n eenvoudige toets om te sien of ons die materiaal baasgeraak het. Konferensies word gereeld gereël, en 'n tema wat dikwels by *Charis Bible College* herhaal word, is genesing en God se genade. Nie genade om te sondig nie, maar God se genade vir die sondaar wat na die kruis kom en sy eie ek en sy weerstand teen God neerlê. Ek het dit nie voorheen breedvoerig genoem nie, maar ek het al baie wonderwerke gesien wanneer ek vir mense gebid het, en dit is ook waaroor Andrew Wommack 'n bietjie deel: God se genadegawes aan ons as mense en hoe genesing natuurlik is om te verwag vir Die Heiliges (Jakob 5:14-15). God het dit geweet, en ek het my in daardie opsig *baie tuis* hier by die Bybelskool gevoel. My vrou was waarskynlik mal oor al die praktiese reëlings rondom die reis, beplanning en oor die algemeen 'n nuwe plek met nuwe vriende en aktiwiteite. 'n Waarskuwingsteken in hierdie tyd is dat sy nie daarvan hou om saam met my Bybel te lees nie, en vinnig ongeduldig en geïrriteerd raak wanneer ek praat oor wat die Skrif sê, of vertel van die dinge wat God vir my gee of die genesings wat ek sien.

Ons gaan deur die skooljaar en die gesin begin terselfdertyd op Sondag 'n gemeente in Woodland Park bywoon waar daar ook kinderbyeenkomste is. Tydens die skool praat een van die Bybelonderwysers, *Greg Mohr*, regstreeks met my eksvrou te midde van die onderrig. Ek was baie gelukkig, want klankopnames word van alle onderrig gemaak. Min of niemand het geweet van die uitdagings waer ek en my destydse vrou gegaan het nie, maar sy het my herhaaldelik gekritiseer of my teengestaan in my werk vir God. Die hele situasie was eintlik 'n paradoks, aangesien sy en haar familie hulleself as gelowiges bely. Tog sê Greg Mohr dit wat ek self nie wou uitspreek nie. Greg Mohr het my eksvrou

op geen manier geken toe hy met haar gepraat het nie, so dit het uit die bloute gekom, om dit so te stel:

God gaan **ongeloof uit jou uitblaas** en jou bring na sodanige guns en sodanige seën en sodanige geloof vir finansies. En God gaan dit heeltemal uit jou uitblaas, en Hy gaan jou kragtig gebruik, nie net op die gebied van finansies nie, maar ook op die gebied van genesing. **En God gaan jou magtig gebruik as jy Hom toelaat. As jy Hom toestemming gee om dit te doen.** En ek kanselleer die vyand se opdragte teen jou en elke negatiewe ervaring wat probeer het om jou van die pad af te kry. Jou Vader het jou lief en Hy begeer om Sy seën oor jou lewe uit te stort. Jy gaan dit ervaar en jy sal ander help om dit te ervaar. Amen? Amen!

— Greg Mohr het met my vrou gepraat

Toe *Marcus Wick* 'n paar maande later sê dat God ons skei, het dit duiklik geword dat sy reeds besluit het om te skei. Ons was bedoel om saam te funksioneer, as een liggaam (Efesiërs 5:31), maar God het gesien hoe dinge verloop. Mag God in genade omsien na diegene wat hulle deur die verleidings van hierdie wêreld laat verlei:

Dink daaraan: Ek sê vir julle, as julle nie verander en soos kindertjies word nie, sal julle nooit in die koninkryk van die hemel kom nie. Wie homself gering ag soos hierdie kindjie, hy is die belangrikste in die koninkryk van die hemel. En wie so 'n kindjie in my Naam ontvang, ontvang My. Maar wie een van hierdie kleintjies wat in My glo, van die pad af help, vir hom sou dit beter wees as 'n groot meulsteen aan sy nek gehang en hy in die diep see verdrink word. Ellende wag vir die wêreld oor die dinge wat mense laat struikel! Sulke dinge moet wel kom, maar ellende wag vir die mens deur wie dit kom. As jou hand of jou voet jou laat struikel, kap hom af en gooi hom van jou af weg. Dit is vir jou beter om vermink of kreupel die lewe in te gaan as om twee hande of twee voete te hê en in die ewige vuur gegooi te word. En as jou oog jou laat struikel, ruk hom uit en gooi hom van jou af weg. Dit is vir jou beter om met een oog die lewe in te gaan as om twee oë te hê en in die helse vuur gegooi te word.

— *Matteus 18:3-9*

Wanneer 'n persoon sielkundige manipulasie gebruik om iemand aan hulle oordeelsvermoë, persepsie of geheue te laat twyfel, staan dit bekend as gaslighting en is dit in wese baie ernstig.

Aan die einde van die skooljaar moes ek die somerskool bywoon omdat ons in die wintersemester begin het en nie in die herfs nie. My vrou en die kinders het in die somer van 2014 op vakansie na Noorweë gegaan met die gedagte dat hulle sou terugkeer vir die volgende skooljaar se begin, maar binne-in my het ek geweet dat iets fout was hiermee. Ek het nie destyds onthou dat die Heilige Gees vroeër in die skooljaar met my gepraat het en gesê het dat ek nie die volgende jaar daar sou wees nie. Ek het dit ook nie openlik aanvaar nie.

Ons stem ooreen om nie met die tweede skooljaar voort te gaan nie. Daarna verhuis ons na Levanger volgens haar wens. Ek was hartseer dat ons na een jaar opgehou het. Wat dan gebeur, is dat net twee tot drie weke voordat ek uit die VSA sou terugkeer, vier van Die Heiliges met my gepraat het. Die een was in die gemeente wat ons daardie jaar bygewoon het. Dit was my laaste gemeentebyeenkoms daar en hulle het pas vir my gebid. Ek was op pad na die agterkant van die saal toe een van Die Heiliges, 'n profeet, opstaan en uit die bloute praat oor verskeie dinge wat ek vir God sou doen. 'n Deel van wat gesê is, was dat ek na verskeie lande in Europa sou reis en hy het gesê dat my werk baie groter sou word as wat ek self verwag het. Hy het self by Charis studeer, asook sy vrou van Frankryk. Dit was kragtige woorde en ek was heeltemal onverhoeds betrap daardeur. Sy woorde sou later deur ander in God bevestig word (2 Korintiërs 13:1).

Die volgende twee wat met my gepraat het, was die egpaar Marcus en Sharon Wick. Hulle het ook saam met my by Charis studeer en ek was *toevallig* op daardie tydstip by 'n huisbyeenkoms saam met 'n paar mense van die bybelskool by hulle huis – die eerste en enigste keer wat ek by 'n huisgemeenskap saam met hulle was. Ons was vreemdelinge vir mekaar, behalwe dat ons mekaar herken het. Beide hy en sy het met my gepraat met woorde van God.

God het aan Marcus gewys dat ek diep in God se woord gedelf het, maar dat naby familie my gekritiseer het vir die keuses wat ek vir God gemaak het. God was nie gelukkig hieroor nie. Wat die profeet sien, is 'n trein met my aan die voerpunt. En God sê dat Hy die waens agter my gaan ontkoppel en die gewig daarvan gaan wegneem en dit so gaan maak dat ek vir Hom kan begin werk. Daar is vir my gesê dat die seisoen vir hierdie werk binnekort sou begin. Sharon het ook vir my 'n bevestiging gegee dat die tyd wat voorlê baie moeilik sou wees en dat dit sou voel asof alles heeltemal tot stilstand sou kom, maar dat groot dinge tyd neem om momentum op te bou. Marcus sê ook dat hy sien hoe 'n rivier van seëninge van God oor my vloei (Salme 46:4), iets wat later ook bevestig is.

— *Marcus en Sharon Wick in 2014*

Die laaste persoon was *Jeffrey Hardwick* en hy het ook voorheen by Charis studeer. Ek is vir pizza genooi en hy was een van die gaste. Sonder om my agtergrond te ken, het hy gevra of hy woorde van God met my kon deel. Hy het onder andere gesê dat God vir my die gawe van «*kreatiewe wonderwerke*» gegee het (Johannes 14:12). Ek het nie voorheen hieroor geskryf nie, maar ek was getuie van bene en soortgelyke dinge wat binne sekondes gegroei of verleng het, en ek was ten volle bewus van wat hy bedoel het. Hy het ook gesê dat ek kreatief is en dat God baie bly was dat ek bevestiging gesoek het voordat ek belangrike keuses gemaak het.

Ek het gedink ek het God teleurgestel, maar my hartseer is in vreugde verander toe ek nou verstaan dat my werk nie klaar was nie. Ek het verstaan dat God die probleme wat my teruggehou het, sou wegneem (Romeine 8:28), maar nie dat God my eintlik drie jaar later sou skei nie. Dit was die eerste keer tot op daardie stadium dat God binne so 'n kort tydperk deur vier gelowiges met my gepraat het. Dit was ook die jaar waarin ek vir Jangili uit 'n Asiatiese land begin leer ken het, en ons bediening en broederlike vriendskap het daardie jaar begin.

Chapter 28

Terug na Noorweë (2015)

Ons het by 2015 gekom en ek was werkloos. As ons probeer het om een jaar ekstra te bly, sou ek my reg op werkloosheidsvoordele verloor het. NAV het die aansoek eintlik afgekeur en dit is eers goedgekeur toe ek teen die besluit geappelleer het. Ek het op hierdie stadium 'n stewige opvoeding en goeie ervaring gehad, maar het gesukkel om werk te kry. Werkgewers het ook nie beïndruk gelyk dat ek bybelskool toe was nie en sou verkies het dat ek 'n gewone nie-gelowige was. Ek verstaan dat my CV 'n gaping in hul oë het, en nie net 'n tegniese een nie. Dit is in daardie opsig sowel indirek as direk aan my gesê.

In frustrasie oor die gebrek aan werk, begin ek hierdie jaar skryf aan 'n teks waarin ek deel oor wie Vader is en wat Hy vir ons gedoen het. Dit sou ontwikkel om baie meer te word as wat ek my voorgestel het. Te midde van alles kry ons nog twee seuns en daar is nou ekstra lewe in die woonstel, om dit so te stel. Seuns en meisies is maar bietjie verskillend so. Nie net is daar lewe in die kamers nie, maar ook binne-in die mure aangesien die huiseienaar 'n muisprobleem het. Bietjie frustrerend met die oog op higiëne, maar ook opwindend vir die kinders en dit was met 'n mengsel van vrees en vreugde dat hulle die kaste onder die wasbak oopgemaak het waar die muisval was. Daar is baie mooi oomblikke saam met die kinders, maar die feit dat ek nie *werk* gehad het nie, was nuut en uitdagend. Op hierdie stadium het ek vermoed dat dit wat in 2012 deur *Kvinneforum Nordhordland* gesê is, moontlik gepraat het oor dit wat ek hier begin het, maar ek was nie seker nie. Ek het vreugde gevind in die skryfwerk, net soos nou. Hierdie jaar is ook die eerste keer dat ek op 'n sendingreis na 'n Asiatiese land gaan en sien hoe mense genees word, bevry word van lyding en Jesus aanneem (Handelinge 1:8). Dit was 'n wonderlike reis maar ook uitdagend aangesien ek nie altyd passief kon bly nie. Ek deel graag tydlig en ontydig, en wanneer een van die bestuurders by die hotel getuie is van wonders en sy vrou genees word, kan 'n mens nie uitsluit dat daar 'n bietjie moeilikheid met die owerhede kan wees nie. Ek het nie met 'n godsdienstige visum gekom nie, so dit was nogal opwindend, om dit so te stel. Ek het saam met twee van die personeellede gestaan, albei Christene, en ons het na 'n vrou en haar dogter gegaan wat in die motorhuis langs die hotel gewoon het. Die dogter het voorheen in tale gepraat, maar het dit toe verloor. Sy het 'n abnormale kragtige groei gehad en die moeder het ons gevra om vir haar te bid. Terwyl ons bid, bars die dogter skielik uit in sterk tale wat my nekhare laat regop staan het. Daar het baie gebeur, kortom, maar dit was fantasties, al was dit 'n bietjie senutergend!

My geliefdes, julle was immers altyd gehoorsaam toe ek by julle was. Wees dit nou nog meer nou dat ek weg is, en werk met respek en ontsag aan julle eie verlossing. Want dit is God wat in julle werksaam is, sodat julle sowel wil as doen wat volgens die goeie wil van God is. Doen alles sonder murrering en teëspraak, sodat julle onberispelik en opreg kan wees, kinders van God sonder gebrek te midde van 'n krom en verdraaide geslag. **Julle skyn onder hulle soos sterre aan die naghemel wanneer julle vashou aan die woord van die lewe**, sodat ek op die dag van Christus die roem kan hê dat my wedloop en my geswoeg nie tevergeefs was nie. Ja, selfs al word ek as 'n drankoffer uitgegiet oor die offer en diens van julle geloof, is ek tog bly en verbly ek my saam met julle almal. Net so moet julle ook bly wees en julle saam met my verbly.

— *Filippense 2:12*

Sewe jaar het nou verloop sedert ek weergebore is. Ten spyte van al die ervarings wat ek in hierdie tyd gehad het, was ek nie seker oor my eie geboorte in die gees nie. God moes dit van die begin af geweet het, want die ervaring wat ek gehad het met die gesig waarin ek binne-in 'n eier gestaan het, was 'n beeld van my eie gees in God. Sedert daardie ervaring het ek egter getwyfel oor wat ek gesien het. Ons is in 2015 en God is besig om my te antwoord op dit wat ek ervaar het. Ons was 'n groep van Die Heiliges wat die evangelie op die strate van Trondheim gedeel het en ek het saam met twee ander broers geloop toe ek voel hoe ek getrek word na 'n groep mense op Trondheim Torg. Die een broer het geweier om saam met ons te gaan omdat daar drie skaars geklede jong dames saam met 'n jong man gestaan het, en hy het vinnig weggeloo. Ons het rondgeloo en toe ons na hulle draai, het ek 'n pyn of vreemde gevoel in my regterarm en skouer gevoel. Ek het gevra of enigeen van hulle probleme met hul regterarm of skouer het en die jong man het dit onmiddellik bevestig. Die jong dames het 'n bietjie paniekerig geraak, om dit so te sê, maar ons het hulle gerusgestel. Ons het vertel dat ons met Jesus kom en die evangelie deel, en dat dit 'n genadegawe van God was, om van die Heilige Gees te hoor en te ervaar. Ons het toe vir die jong man gebid en hy het vir ons gesê sy naam is *Azariah* en dat hy 'n jeugpastoor in die internasionale gemeente Betel hier in Trondheim is. Hy het ook vertel dat hy vir die eerste keer in sy lewe die Heilige Gees *hoorbaar* met hom hoor praat het:

Neem drie eiers saam met jou en gaan af na die (Trondheim) sentrum!

— *Die Heilige Gees het in 2015 met Azariah gepraat*

Hoorbaar beteken dat 'n mens met die oor hoor en nie in die gees nie. En dit het ons almal verras, nie net vir Azariah nie. Hy het nie geweet wat sou gebeur en waarom hy na die sentrum moes gaan nie, so die Heilige Gees moes die boodskap twee keer herhaal

voordat hy werklik die drie eiers saamgeneem en na die sentrum gegaan het. Hy het niks daar gevind nie en hy het opgemerk dat hy op pad terug 'n ietwat ander pad geloop het as wat hy gewoonlik loop. En dit was toe dat ons gekom en met hom gepraat het. Ek het gesê dat «**die eiers nuwe lewe beteken**» en was bly vir hom hieroor. Dit was eers toe ek met die trein terug na Levanger gery het, dat dit my getref het wat werklik plaasgevind het. Ek het verstaan dat Vader in die Hemel na sewe jaar nou my vraag beantwoord het oor wat die gesig van myself binne-in die eier terug in 2008 beteken het.

Met sy vlerke dek Hy jou toe, en onder sy vleuels vind jy 'n skuilplek; sy trou is 'n skild en 'n panser.

— *Psalm 91:4*

En dit bevestig Jesus ook in Matteus:

Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en die wat na jou gestuur is, stenig! Hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak, net soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie.

— *Matteus 23:37*

Onthou dat ons gedoop word in die Naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees (Matteus 28:19). Hulle werk saam in die drie-eenheid en as daar een sin is wat Vader se wil vir ons as mense kan beskryf, dan is dit hierdie: **LEWE, NIE DOOD NIE!**

Soos genoem, simboliseer die eiers lewe van God en my eie gesig het dit bevestig voordat ek self daarvan in die Bybel gelees het of dit van ander rondom my gehoor het. Ek weet nou dat ek uit die Gees van God weergebore is (Johannes 3:3) en my dae is ook met tekens en wonders, en so sal dit voortgaan as ek met die Heilige Gees wandel. Die wêreld is vasgeval in geld en materiële welvaart en dit is natuurlik om te verwag dat baie 'n mens sal bespot wanneer jy met woorde van God kom. Dit kom nie net van vreemdelinge nie, maar ook van eie familie en ander «*gelowiges*» wat self vurig sou moes wees vir God se woord en nie lou nie. As daar een ding is wat ek weet na soveel jare saam met Vader, dan is dit dat ek ongelooflik gelukkig is om die deur na God se lewe, die water van die lewe, die bevryder van die dood, ons skepper, as Here en Meester, Jesus Christus, aan te neem. *Halleluja! YES!!*

Ek het uiteindelik in 2015 verstaan dat God werklik met genade na my gekyk het die dag toe ek in 2008 gered is, en ek verwonder my oor die woorde wat Hy aan Moses gegee het toe God sy volk uit Egipte bevry het:

Die Here het vir Moses gesê: «Sonder al die eersgeborenes vir My af. Alles wat eerste gebore word onder die Israeliete, of dit 'n mens of 'n dier is, dit behoort aan My.» Moses het vir die volk gesê: «Dink aan hierdie dag waarop julle uit Egipte, uit die plek van slawerny, getrek het, want die Here het julle met 'n sterk hand daaruit weggelei. Daarom mag daar niks geëet word wat met suurdeeg gemaak is nie. Vandag trek julle uit, in die maand Abib. Wanneer die Here jou bring in die land... wat Hy met 'n eed aan jou voorvaders beloof het om aan jou te gee, 'n land wat oorloop van melk en heuning...»

— *Eksodus 13:1-5*

Dink ek dat die Noorse Kerk nie godvresende gemeentes het nie? In 'n groot mate ja, ongelukkig. Maar hulle staan nie alleen hierin nie. En dit wat ek persoonlik in my eie jeug ervaar het, word ook bevestig deur die predikant Morten Gravdal in die Møre-bisdom meer as 40 jaar gelede. Morten het 'n beeld van God gekry na 'n boodskap in tale toe hy 'n student by die Menighetsfakultet in Oslo was:

Dit was die beeld van 'n trein. Die trein het teen 'n hoë spoed deur 'n landskap gery. Dit was lanklaas dat daar 'n trein op die spoorlyn gery het, en sowel bome as groot klippe het op die spoorlyn geval. Maar voor aan die lokomotief was daar 'n groot ploeg. Hierdie ploeg het alles wat op die spoorlyn was, opsy gegee. Selfs op plekke waar daar grondstortings was – en dit gevaarlik gelyk het – het die ploeg die spoorlyn skoongevee, en die trein het niks van sy spoed verloor nie. Toe sien ek dat die ploeg 'n oop boek was. Die stoomlokomotief het nie rook uitgegee nie, so ek het verstaan dat dit nie die krag van die masjien was wat die trein vorentoe gedryf het nie. Wat die trein vorentoe gedryf het, was dat die mense wat op die trein was, die boek gelees het – en geglo het wat daar staan! Mense het by die vensters uitgeleun, hulle het wind in hul hare en trane in hul oë gehad as gevolg van die wind. Hulle het gejuig omdat dit so vinnig gegaan het! Toe kom die volgende beeld: Die trein het stilgestaan. Dit het by 'n stasie gestaan. Die ploeg – die boek – was gedemonteer en het bo-op een van die waens gelê. Daar het treindrywers en kondukteurs en mense met spoorwegpette en uniforms met sterre en strepe geloop. Hulle het 'n bietjie in die boek gelees, en hulle het gesny en geplak – hulle het dit wat hulle nie kon laat pas nie, verwyder. Hulle het hele bladsye uit die boek geskeur, en hulle het niks gedoen om die ploeg weer in plek te sit nie. Sommige het gewonder waarom die trein nie ry nie. Die oorgrote meerderheid was tevrede dat dit staan, hulle het op- en afgeklim net soos dit hulle gepas het. Hierdie trein is natuurlik die kerk en die Christelike vergadering. Die boek is die Bybel. Die krag in die Bybel lê daarin dat die Christene die Bybel lees – en glo wat daar staan! Wanneer die Christene

dit doen, sal die kerk vorentoe gaan. Die kerk het die potensiaal om teen 'n rasende spoed vorentoe te gaan; dit sal gebeur wanneer Christene die Bybel lees, en dit wat in die Bybel staan hul lewens laat vorm. Dit was 'n beeld wat ek amper 40 jaar gelede gekry het – en as dit destyds waar was, dan is dit beslis nou waar! Die sentrale en toonaangewende teoloë en biskoppe sny en plak in God se Woord op so 'n manier dat daar niks oorbly nie. Liberale teologie veroorsaak dat die Bybel nie meer as 'n Heilige boek beskou word nie. Ek glo God treur! Moontlik nog erger: Hy is toornig! En Hy daag ons uit om die ploeg weer voor aan die trein te monteer! Die hele Woord van God moet voor die oë van die kerk se mense en die Christelike vergadering gestel word – en dit moet ons lewens vorm, ons reinig en ons heilig! Dan kan die kerk in Noorweë weer begin beweeg! Miskien was die beeld 'n profesie vir ons tyd? Dit is lanklaas dat daar enige trein op die spoorlyn in Noorweë gery het. Dit is lanklaas dat ons herlewing gehad het! Baie klippe en bome het op die spoorlyn geval, en daar was verskeie grondstortings. Dit kan onmoontlik lyk dat 'n trein op 'n spoorlyn wat in so 'n slegte toestand is, kan beweeg. Maar – die Bybel vertel ons dat ons glo in 'n God vir wie niks onmoontlik is nie – nie waar nie?! Laat ons die ploeg weer in plek kry!

— *Interpretasie van 'n boodskap in tale aan Morten Gravdal*

Die titel van die YouTube-video waarin hy dit deel, is: «Hy het 'n gesig gekry oor hoe dit met die Noorse Kerk sou gaan».

Die Ou Testament is soos 'n skaduwee van God se beloftes en Jesus ons Verlosser het die woord oopgebreek en is die wegwysers na die werklike beloofde land; die Hemel. Toe die Israëliete uit Egipte bevry is, het God hulle doelbewus in 'n strik gelei sodat hulle dwarsdeur die Rooisee moes gaan om die dood te ontvlug. Dit was 'n skaduwee van die verlossing in Jesus Christus. Ons moet almal deur die Rooisee gaan, wat die doop tot 'n nuwe lewe is (Romeine 6:4) en die reiniging van die oue! God het ook die moontlikheid om maklik terug te keer, gesluit. Egipte was 'n beeld van die dood, die lot van die wêreld. Diegene wat God kies, word in Sy gesin aangeneem en in die olyfboom ingeënt (Romeine 11:17). Hierdie is Die Heilige Geseëndes wat met vrymoedigheid na die **Here Sebaot** kan roep met die naam **Abba, Vader**:

Daarom dan, broers, is ons nie aan ons sondige natuur verskuldig om daarvolgens te lewe nie. Want as julle volgens die sondige natuur lewe, sal julle sterwe; maar as julle deur die Gees die dade van die liggaam doodmaak, sal julle lewe. Almal wat deur die Gees van God gelei word, die is kinders van God. Julle het nie die gees van slawerny ontvang om weer vreesbevangen te wees nie, maar julle het die Gees van aanneming tot kinders ontvang, deur

wie ons roep: "Abba, Vader!" Die Gees self getuig saam met ons gees dat ons kinders van God is. En as ons kinders is, dan is ons ook erfgename, erfgename van God en mede-erfgename van Christus, as ons inderdaad saam met Hom ly, sodat ons ook saam met Hom verheerlik kan word.

— Romeine 8:12-17

'n Getuienis wat ek uit hierdie jaar wil deel, is toe ons suster *Anne-Gro Fjellingsdal* op Laberget genees is. Daar was 'n byeenkoms met Levanger Vineyard en tydens die byeenkoms het ek gevoel asof dit in dele van my nek tintel. Ek het nie verstaan waarom nie en het rondgekyk en soos gewoonlik gedink dat dit óf ek is, óf dat *daar iets aan die gang is*. Ons het later middagete geëet en ek het *toevallig* langs Anne-Gro beland. Na 'n rukkie se gesels merk ek op dat ek iets vreemds daar gevoel het tydens die byeenkoms, maar dat ek nie verstaan het waarom nie. Toe merk Anne-Gro op dat sy self al vir verskeie jare probleme op dieselfde plek het en konstant pynmedikasie gebruik. Kortom, ons bid en sy voel onmiddellik hoe dit tintel waar die pyn was en sy word genees en hou op om pynmedikasie te gebruik. So het dit al die jare daarna gebly. Anne-Gro het 'n gawe om geeste te onderskei en dit is 'n gawe wat die gemeente moet begin gebruik (1 Korintiërs 12:9-10).

Terselfdertyd in hierdie jaar praat die Heilige Gees nie net met my oor die publikasies wat sou kom nie, maar ook dat ek *my boek* sou publiseer. Ek onthou ek het agter in die woonstel gestaan, reg langs die wasmasjien met die tuimeldroër bo-op. 'n Miele-tuimeldroër met 'n ingeboude hittepomp, van alle dinge. Tog het dit as 'n verrassing gekom om dit te hoor:

Jy gaan die Bybel uitgee voordat jy jou boek uitgee!

— *Die Heilige Gees in 2015 aan my*

Ek onthou ek het weer beswaar gemaak. Een ding was om die publikasiestelsel te bou, maar om dit te gebruik om Bybels mee te publiseer, was ek baie onseker oor. Ek het dit gebou om Bybels as 'n bylae tot die boek te maak waar 'n mens na Bybelverse kon verwys en dit in die boek laat invoeg, asook skakels na die Bybel in die bylae, nie as selfstandige Bybels nie. Dit het tyd geneem om aan die gedagte gewoond te raak, maar parallel met die feit dat die tegniese aspekte van die publikasiestelsel en my eie roetines ryp geword het, het dit presies gegaan soos die Heilige Gees gesê het. Nie net dit nie, maar ek het sowel afsonderlike Bybels soos Russies, Japannees, Viënamees en Chinees gepubliseer, benewens studiebybels, parallel-bybels, King James Strongs asook selfstandige Bybelse woordeboeke. Dit het in wese *bietjie bananas gegaan, as mens dit so kan sê, maar op 'n goeie manier. En die boek waaraan die Heilige Gees gedink het, is die een wat

ky tans lees. Die memoir het as 'n brief begin en in 'n boek ontwikkel en dien nou as 'n evangeliese hulpmiddel.

Ek kan ook vertel dat toe ek in 2015 'n afsonderwyser by die laerskool in Levanger was, ek afgedank is omdat ek die leerlinge vertel het van 'n bietjie van die fantastiese dinge wat ek saam met God ervaar het. Die leerlinge het my gevra wie ek is en 'n bietjie oor my lewe, maar die bestuur het baie min hiervan gehou. Die feit dat 'n mens van werk afgewys word as gevolg van jou geloof, is nie iets wat hardop in Noorweë bespreek word nie, maar dit is 'n feit. Gelowiges word onder druk geplaas om nie oor God te deel nie en as 'n afsonderwyser was dit blykbaar maklik om my af te dank. Wanneer Die Heiliges terughou om diegene wat aan die front staan te ondersteun, glo ek dat dit iets is waarmee Jesus 'n mens self later sal konfronteer. Ek onthou die woorde van my goeie broer *Broer Øivind* van Frekhaug terug rondom 2011-2012 waar hy vir my gesê het dat die bou van persoonlike karakter belangrik is. Dit geld nie net vir diegene wat aan die front van die werk staan nie, maar vir al Die Heiliges.

Daarbenewens gebeur dit dat ek rondom hierdie tyd 'n groep jongmense by Levanger hoërskool ontmoet. Ook hier was een van my dogters by en ek het 'n bietjie oor Jesus met hulle gedeel, waarna ek hulle vra of hulle pyn of ander probleme in hul liggame het waarvoor ons kan bid. Die een het na my gekyk en gesê dat hy al vir 'n lang tyd rugprobleme het. Ek vra of ek my hand op hom kan lê en bid. Nadat ek vir hom gebid het, kan hy nie meer enige ongemak daar voel nie en lyk hy 'n bietjie verwonderd. Ek vra hom om op die trampolien te gaan spring en agterna toe hy terugkom, lyk hy nog meer verras, want die probleme was weg. Ek het vir hom gesê dat hy nie moes toelaat dat iemand die wonderwerk wegredeneer nie en moes vertrou op dit wat hy nou ervaar het, asook dat God vir hulle lief is. Gewoonlik deel ek ook dat hulle weergebore moet word en dat Jesus die weg, die waarheid en die lewe is (Johannes 14:6), maar dat die wêreld dikwels nie vir God wil hê nie. Wel, toe ek by die huis kom, is ek met harde kykers begroet deur my vrou wat my werk vir God nou al vir verskeie jare gekritiseer het. Sy het onder andere vir my gesê dat mense na Jesus toe kom, nie andersom nie. Dit is natuurlik 'n bietjie vreemd, wanneer die feit is dat Jesus self deur Israel gereis het en sowel met mense gedeel as hulle gedoop het. En hy het ook sy dissipels uitgestuur om die evangelie met die volk te deel, waarna hulle ook vir hulle gebid het en tekens en wonders gesien het. Alles op bevel en in die outoriteit van Jesus self voordat Hy aan die kruis gesterf het en weer na God opgeneem is. Selfs voordat die Heilige Gees na die volk gekom het en die dissipels werklik met die Gees gedoop was. Hulle het gefunksioneer met die outoriteit wat Jesus aan hulle gegee het.

Nadat Johannes oorgelewer was, het Jesus in Galilea gekom en die evangelie van die koninkryk van God verkondig en gesê: "Die tyd is vervul en die koninkryk van God het naby gekom; bekeer julle en glo die evangelie."

En terwyl Hy langs die see van Galilea loop, sien Hy Simon en Andreas, sy broer, besig om 'n net in die see uit te gooi; want hulle was vissers. En Jesus sê vir hulle: "Kom agter My aan, en Ek sal maak dat julle vissers van mense word." En dadelik het hulle hul nette laat staan en Hom gevolg. En toe Hy daarvandaan 'n bietjie verder gaan, sien Hy Jakobus, die seun van Sebedeus, en Johannes, sy broer, wat ook in die skuit besig was om hul nette reg te maak. En dadelik het Hy hulle geroep, en hulle het hul vader Sebedeus met die huurlinge in die skuit laat staan en Hom gevolg. En hulle het in Kapernaüm gekom, en dadelik op die sabbat het Hy in die sinagoge gegaan en begin leer. En hulle was verslae oor sy leer, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie. En daar was in hul sinagoge 'n man met 'n onreine gees; en hy het uitgeskreeu en gesê: "Laat ons met rus! Wat het ons met U te doen, Jesus, Nasaréner? Het U gekom om ons te verdelg? Ek ken U, wie U is: die Heilige van God!" En Jesus het hom bestraf en gesê: "Bly stil en gaan uit hom uit!" En die onreine gees het hom stuiptrekkings laat kry en met 'n groot stem geskreeu en uit hom uitgegaan. En almal was verbaas, sodat hulle mekaar onderling afvra en sê: "Wat is dit? Watter nuwe leer is dit, dat Hy selfs die onreine geeste met gesag gebied en hulle Hom gehoorsaam?" En die gerug aangaande Hom is dadelik versprei in die hele omtrek van Galilea.

— *Markus 1:15-28*

Is dit onverwags om sulke teenstand teen die evangelie selfs in 'n mens se eie familie te vind? Ek vermoed dat wanneer dit gebeur, 'n mens se eie familielede allerhande verskonings kan uitdink om 'n persoon se optrede vir God te veroordeel. Dit is dikwels gegronde op hul eie onsekerheid oor wat mense van hulle dink. Ek weet dat dit te wagte is om gesig te verloor wanneer mense neerhalend praat oor of kyk na verkondigers van Jesus. Dit is deel van die werk vir God. Daar is fantastiese vreugdes, maar ook somtyds droefheid. En daar is baie hindernisse om die evangelie op straat te deel en sommige van hulle kom van innerlike persoonlike struwelinge binne die familie.

Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie. Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar die swaard. Want Ek het gekom om tweedrag te verwek tussen 'n man en sy vader, en tussen 'n dogter en haar moeder, en tussen 'n skoondogter en haar skoonmoeder. En 'n mens se huisgenote sal sy vyande wees.

— *Matteus 10:34-36*

Die een wat nie ervaar het om veroordeel en gekritiseer te word vir die deel van die evangelie nie, het in wese nie die reg om hom uit te spreek wanneer dit kom by die private

sake van die evangelis sonder om hom goed te vergewis van die situasie ter sprake nie. Verskeie mense het probeer om met goeie, welmenende en soms tereg wysende woorde na my te kom. En ek is dankbaar dat mense probeer help. Dit is heeltemal waar dat ek dinge gedoen het wat verkeerd is, absoluut. Maar ek het ook geswyg en in die stilte gely, waar net God weet wat plaasgevind het. Daar sal ook somtyds gemeentelede wees wat sleg agter jou rug praat. Maar ek sê vir jou dit: Vergewe diegene wat jou kritiseer (Kolossense 3:13). Pas jou hart op as jy wil voortgaan om die evangelie te deel en jou te kan verbly in die seëninge wat jy ontvang het, elke dag.

Daarom, my geliefdes, julle wat altyd gehoorsaam was: Werk met vrees en bewing aan julle eie verlossing, nie net wanneer ek by julle is nie, maar nou nog meer nou dat ek weg is. Want dit is God wat in julle werk om sowel te wil as om te doen volgens sy goeie welbehag.

— *Filippense 2:12-13*

Chapter 29

Asië (2016)

Dit is nou 2016 en ek was op my tweede reis na die ooste. Ek is baie bly om die groep pastore saam met Jangili te ontmoet. Ons spreek in die verskillende kerke. Dit was nie so maklik om uit Noorweë te vertrek nie, aangesien my vrou swanger was met een van ons seuns, en as ek nie 'n bevestiging gekry het dat dit reg was nie, sou ek gehuiwer het om te gaan. Alles het egter goed afgeloop, sowel met die reis as met die geboorte daarna. Wat hierdie keer spesiaal is, is dat iemand van die plaaslike owerhede omgekoop of ingelig het dat Jangili die huis onwettig opgerig het. Miskien in reaksie op ons werk, ek weet nie. Kort nadat ek weg is, het hulle dus besoek ontvang van 'n groep mense wat hulle uitgesit en hul woning afgebreek het terwyl die gesin op die straat gestaan en alles aanskou het. Dit is brutaal en doeltreffend gedoen en die pastoor is in skok in die hospitaal opgeneem. Hy het mettertyd weer herstel en wat later gebeur het, was dat die plaaslike owerhede die *fout* erken en hulleself verootmoedig het.

Jangili en sy gesin het nuwe boumateriaal van die owerhede ontvang en ons het hulle ook gehelp om hul huis met 'n bybehorende kerkruimte op te bou. Nie net dit nie, maar hulle het ook hul dokumente in orde gekry sodat hulle ook 'n Bybelskool op die perseel kan hê, so dit het alles in ag genome 'n seën vir hulle geword ten spyte van die moeilikhede waardeur hulle moes gaan. Ek moet ook byvoeg dat dit wonderlik was om hulle in 'n Asiatiese land te besoek en dat ons getuie was van wonders en tekens wat al die Heiliges in die geloof versterk het. Een hiervan was die vermenigvuldiging van kos (Johannes 6:11-13). Ek onthou dat ek in my gees van die koswonderwerk in die Bybel gehoor het aan die begin van die maaltyd, nog voordat die pastoor gepraat het. Toe het die pastoor duidelik vir my gesê: «Jorn, ek het nog nooit so baie hoender gekoop nie—wat jy sien, is nie die hoeveelheid wat ek gekoop het nie.» Hy het die kos ook vir die Bybelstudente nodig gehad, en daar was genoeg vir ver meer as wat daar moes gewees het. Terselfdertyd het my geliefde in Levanger iets soortgelyks ervaar waar kos vermeerder het. Dit was eenvoudig ongelooflik.

Daar moet ook bygevoeg word dat toe ek by die huis in Noorweë kom, 'n Christelike Asiaat my gekontak het. Hy het met my gepraat oor my vrou en haar ouers. En wat hy in die praktyk vir my gesê het, was dat my vrou dink sy is slimmer as ek en dat haar moeder en vader sendelinge vir God was, maar dat iets aan hulle kleef wat dit weer vir hulle moeilik maak om behoorlik vir God te werk. Ek het eers gedink dat hy onbeskof was om so iets te sê, maar toe ek daarvoor nadink, het ek verstaan dat dit wel korrek was en ek kon nie ontken wat ek die afgelope jare rondom hulle ervaar het nie. 'n Mens moet

jou vrou liefhê (Efesiërs 5:25), maar wanneer sy jou ergste vyand word en daarvolgens optree, word sy soos 'n ongelowige. Ek kan nie sien dat dit die afgelope vyf jaar verander het nie, wat diverse uitdagings met die kinders meebring. Dit beteken nie dat ek sleg teenoor haar moet wees nie, maar ek moet erken dat die lewe ook nou na die egskeiding 'n bietjie uitdagend is met die oog op die gesin. En God was duidelik met my dat ek nie geslagsgemeenskap met my toekomstige vrou kan hê sonder dat ons getroud is nie. Om te sê dat mens 'n gelowige is en lief is vir God en terselfdertyd nie getroud is nie, is teenstrydig en nie in ooreenstemming met God se hart vir wat liefde werklik is nie (Jakobus 2:17). Dit is ook iets wat ek vir my eksvrou gesê het. Daad en geloof moet hand aan hand gaan, of ten minste moet 'n mens hiervoor veg. Ons spring terug na 2016 en ek is steeds 'n werksoeker en ons is in Noorweë na die reis na die Bybelskool in die VSA.

Ek doen in 2016 aansoek vir 'n pos as Stelselontwikkelaar by die Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) Navorsingsentrum op Levanger. Ek kry dit nie, alhoewel ek in my eie kop die mees geskikte kandidaat was volgens wat ek op die aansoeklys kon lees. Ek was redelik verras hieroor, maar alles het blykbaar 'n betekenis gehad. Iets binne-in my sê vir my dat «*dit my werk is*» sonder dat ek dit heeltemal met my verstand kan verstaan. Min het ek geweet dat hulle my anderhalf jaar later in 'n projekpos sou aanstel. Tog, hierdie jaar vertel die Heilige Gees vir my dat ek die Bybel gaan uitgee voordat ek my boek uitgee. Ek het beswaar gemaak omdat ek beslis nie hieroor selfversekerd gevoel het nie, maar dit het toe tog so verloop en ek het vertrouwd geraak met die gedagte.

Ek het opgehou met die werkloosheidsvoordele alhoewel ons nie baie gehad het om mee klaar te kom nie, aangesien my vrou ook op kraamverlof was. Ek het dag en nag gewerk om die publikasie-enjin te ontwikkel wat ou Bybels en Bybelse woordeboeke, insluitend Hebreeuse en Griekse woordeboeke, moes digitaliseer. Dit is *saamgeweef* net soos die profesie van Mei 2012 gesê het toe ek by 'n huisgemeenskap van Kvinneforum Nordhordland was. Die publikasie-enjin kan ook standaard digitale teksboeke skep, maar ek het dit tot dusver nog nie hiervoor gebruik nie, behalwe vir onderrigdoeleindes. Die materiaal vir die Bybels en woordeboeke kry ek gratis op die internet aangesien die kopieregbeskerming verval het. Ongeveer 40 vertalers in totaal is gehuur in die proses om die *voorwoord* te vertaal wat deur my in Noors en Engels geskryf is. Teen Junie 2016 het ek tot my eie verbasing daarin geslaag om meer as 30 publikasies op Amazon uit te gee. Hulle het egter bitter min verkoop, maar die wegspringskoot was gegee. Ek word toe een môre wakker en hoor die volgende in my gees:

Wees nie ver van My af nie, want die nood is naby; want daar is niemand wat help nie.

— *Psalm 22:12*

Ek het op hierdie stadium my liggaam te hard gedruk terwyl ek aan die publikasie-enjin gewerk het. Daarbenewens het ek te veel na internetvideo's oor die toestand van die wêreld gekyk en was ek ekstra senuweeagtig oor wat dit beteken. Nou is dit die einde van die wêreld, het ek gedink, hoe ongelooflik dit ook al klink, maar ek was eenvoudig te uitgeput in my liggaam om op daardie stadium helder te dink. Ek het ook nie tyd met God deurgebring nie, maar gefokus op alles behalwe Hom (Matteus 6:33). Psalm 22:12 sou in elk geval vir my 'n sleutelpers word in die hulp om dit wat die volgende twee jaar gekom het, te hanteer, en ek is diep dankbaar dat God my gewaarsku het. Die begin van 'n splinternuwe tyd staan voor die deur en God is ten volle bewus daarvan dat dit 'n moeilike tyd sal wees voordat dinge verander.

Wat ook later hierdie jaar gebeur, is dat God om drie-uur in die nag met my praat (Psalm 63:7). Ek het ononderbroke gewerk en dit was nie ongewoon dat ek eers om 5-6 uur in die môre gaan slaap het en 'n paar uur geslaap het voordat ek opgestaan en na die kinders omsien nie. Sy het op hierdie stadium ook nie werk gehad nie, maar was op kraamverlof met twee van ons laaste seuns, so dit was ook 'n mooi maar hektiese tyd. Ek hou daarvan om 'n bietjie *kinderlik* te wees en om vyf kinders te hê is in daardie opsig 'n seën.

Hierdie nag het ek omstreeks drie-uur gaan lê en was ek heeltemal verpletter in my liggaam oor al die werk en die mentale stres. Ek het pas in die bed gaan lê toe God direk met my praat, en hierdie keer was dit nie die Heilige Gees nie, maar Vader wat gepraat het. Dit het letterlik aan my binnekant geskud toe die woorde gegee is en God die Vader het in Engels met my gepraat:

As if I do not love to hear your voice.

— *God praat om 03:00 in die nag in 2016*

Ek voel terselfdertyd 'n volheid en krag deur my gaan wanneer Vader die woorde uitspreek en ek *breek* saam waarna die trane begin loop. Om te weet dat **El Shaddai** direk sê dat Hy lief is vir my, was 'n skok en ek verstaan dat Hy dit mis wanneer Sy kinders nie tyd met Hom deurbreng en Hom soek nie. Dit was nie deel van Sy plan vir my nie en ek moes ophou om my oor die tyd te bekommer. Die werk was ongelooflik opwindend, maar ek moes die onrus laat vaar, en ook nie in die nag met te min slaap werk nie, aangesien dit die liggaam afgebreek het.

Jy merk dalk op dat dit die eerste keer is dat ek El Shaddai vir God gebruik? Ek het in my gees gesoek toe ek dit skryf en dit was toe dat dit by my opgekom het dat ek El Shaddai moes gebruik. Daarna het ek gesoek en gevind dat dit is hoe *God Jehovah* Homself die *eerste keer* aan Abram voorgestel het en die eerste keer dat Shaddai in die Bybel geskryf staan. Dit gebeur wanneer God Homself aan Abram voorstel:

Toe Abram nege en negentig jaar oud was, het die HERE aan Abram verskyn en vir hom gesê: Ek is God, die Almagtige (**El Shaddai**); wandel voor my aangesig, dan sal jy opreg wees. En Ek sal my verbond sluit tussen My en jou, en Ek sal jou buitengewoon vermeerder. Toe val Abram op sy aangesig, en God het met hom gespreek en gesê: Wat My betref, kyk, my verbond is met jou, en jy sal die vader van 'n menigte van nasies word. Daarom sal jy nie meer Abram genoem word nie, maar jou naam sal Abraham wees; want Ek maak jou 'n vader van 'n menigte van nasies.

— *Genesis 17:1-5*

As mens kyk na die Hebreeus in El Shaddai, dan word «El» gebruik vir «God» en «Shaddai» is saamgestel uit drie Hebreeuse letters: *Shin, Dalet en Yod*. **Shin** is die verteerende, verslindende. **Dalet** is die deur, dikwels gebruik as 'n skeiding of deurgang tussen die fisiese en geestelike. Ten slotte het ons **Yod**, die kleinste van alle Hebreeuse letters en volgens die Joodse denkwys 'n simbool vir die atomiese, die kleinste, die ontploffingskrag en skeppingskrag in God. Alle Hebreeuse letters bevat *yod* in hulleself. Shaddai blyk op grond van die letters 'n beskrywing van God te wees as: «Die skeppingskrag vanaf gees na wêreld, beide skepping en vernietiging, *almagtig* as ons dit tot een woord saamvoeg». Die piktogramme in die Hebreeuse alfabet dra 'n eie wêreld van begrip in hulleself. Wanneer Jesus sê Ek is die begin en die einde, die Alfa en die Omega (Openbaring 22:13), dan is dit die eerste en laaste letter van die Griekse alfabet. Maar as ons na die Hebreeuse alfabet kyk, dan is dit Alef en Taf. Alef is die beeld van eenheid, sterk, leier, eerste. **Taf is soos 'n kruis wat op sy sy lê** en is van betekenis 'n merk, teken, omen of seël. Toe Jesus aan die kruis gehang het, het Hy gesê: «Dit is volbring». Daarom is Hy beide die begin en die einde en dit is maar net die puntjie van die ysberg van wat in die Hebreeuse taal in die Bybel verborge is.

Om God se stem daardie nag te hoor en Sy liefde vir my op hierdie manier te ervaar, is moeilik om te beskryf, maar dit vorm my tot vandag toe. Dit is in elk geval nie net vir my nie en dit is die rede waarom ek dit met jou deel. Ek is een van ontelbare getuies van God se liefde vir ons (1 Johannes 4:19). Alhoewel ons soos 'n onsigbare kolletjie is en as niks gereken word wanneer alles bymekaar kom nie, sien God ons raak en openbaar Hy Homself aan ons (Psalm 8:4-5). Nie net dit nie, maar Hy gee ons Sy Gees. Dit is eintlik heeltemal absurd, die goeie dinge wat ons as Heiliges ervaar, ten spyte van die beproewinge en verwerping waardeur ons gaan.

Dit was ook in hierdie tyd dat ek die oë gesien het van 'n jong vrou wat naby ons huis in Levanger gewoon het. Haar klein seuntjie het gelyk of hy gedurende die nag geteister is, en op 'n stadium het sy na my gekyk en dit was asof 'n gees of demoon van binne-in haar oë na my teruggekyk het. Dit het my diep getref, en ek het daar en dan verstaan dat demone hulself soms deur die oë van die persoon wat hulle teister, kan openbaar (Mark

5:9). Later, toe ek haar in die straat verbygaan, het sy my nooit erken of gegroet nie. Ek vermoed dit was deel van die rede, alhoewel ek haar nooit vertel het wat ek gesien het nie. Dit is 'n ontnugterende herinnering dat die geestelike stryd werklik is en nader as wat ons dink (Efesiërs 6:12).

Chapter 30

Die Gebedsentrum in Levanger (2017)

Dit is 2017 en ek ontmoet 'n sendingpaar van die VSA wat al verskeie jare in Asië gewerk het. Hulle is nou gassprekers by die Gebedsentrum in Levanger, wat *Håkon Fagervik* begin het. Hulle ken my nie, maar bid vir my, en wat hulle sê, is dat ek sowel baie vir God gaan skryf (Efesiërs 2:10) as dat ek moet ophou om op die horlosie te kyk (Matteus 6:34). Ek moes ook nie vir God vra om materiële dinge wat ek nie nodig gehad het nie, ten minste het ek dit so verstaan. En daar is ook vir my gesê dat daar iets onverwags in my lewe sou gebeur waarvoor ek nie bly sou wees nie en wat heeltemal teen my persoonlikheid was, maar dat hy gevoel het ek nogtans ja daarop moes sê (Jakobus 1:2-4). En dit was net 'n kort rukkie voordat my vrou van my weggegaan het, Augustus 2017.

Chapter 31

Die Skeiding (2017)

My vrou het die kinders op 'n reis geneem, met die bedoeling om weg van my te wees wanneer sy kontak gemaak het. Sy bel my en sê oor die telefoon dat ons nooit weer saam sal wees nie en dat sy van my gaan skei. Op hierdie stadium is *Marcus Wick* se woorde van God byna vergete; ek voel verrai, en my liggaam gaan in skok in. Die volgende nag is een van die ergste wat ek nog ooit ervaar het, waartydens ek die hele nag lank oorvloedig sweet (Psalms 34:19). My liggaam sukkel om die nag in een stuk deur te kom; dit voel asof ek op die punt is om inmekaar te sak. In die môre gee God vir my 'n droom om my te help om deur te breek:

Ek sien twee professionele vroue met die woord L'Oréal in die agtergrond. Dit lyk asof hulle grimering en soortgelyke produkte verkoop en hulle is professioneel gestileer. Dan draai die hele beeld asof 'n verhoogstel omswaai. Voor my verskyn 'n asemrowende aantreklike man van Westerse oorsprong, met 'n ligte vel en blonde hare. Elke detail is absoluut perfek, en hy het 'n unieke, opvallende klerestyl en 'n haarstyl wat ek nog nooit vantevore gesien het nie. Sy hare is kort gesny aan die een kant en medium-lengte aan die ander kant. Hy glimlag breed en sê, **”Ek is die vierde rykste man in die land!”**

— *Droom op die môre na die skeiding*

Ek is heeltemal geboei deur hoe fyn hy geklee is, maar net voordat die droom eindig, verstaan ek dat sy uiterlike voorkoms nie sy innerlike self weerspieël nie — intendeel. Ek besef dat God duidelik vir my wys dat ek nie mislei moet word deur wat besig is om plaas te vind nie. Dit het my egter verskeie maande geneem om werklik die noodsaaklikheid te besef van wat gebeur het.

Die skeiding was moeilik om te dra, maar dit was voorbeskik (Romeine 8:28). Vir 'n volledige studie van wat God se Woord sê oor die huwelik, egskeiding en hertrou — ondersoek deur die oorspronklike Grieks en Hebreeus — sien ons bygaande boek *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Hoe meer afstand ek van die gebeurtenis gekry het, hoe duideliker het ek die waarskuwings onthou wat die Heilige Gees vooraf aan my gegee het. Die Heilige Gees het deur profetiese woorde gespreek en gesê dat wat op die punt was om te gebeur teen my natuur was, maar dat ek dit moes aanvaar. Om profetiese getuies te hê wat die waarheid praat voor potensieel vernietigende

gebeure, is 'n belangrike rede waarom ons 'n aktiewe, lewende kerk nodig het (2 Korintiërs 13:1). As 'n kerk moet ons daarna streef om die geestelike gawes te gebruik wat God aan ons gegee het (1 Korintiërs 12:7) en nie terugtehou nie. Ek sê dit as 'n waarskuwing aan die Heiliges: wees deel van die kerk, moenie dit verwerp nie. Ons moet ook oop wees vir die Heilige Gees wat ons sowel na as weg van spesifieke kerke lei. Dit is nie altyd eenvoudig om te onderskei wanneer 'n verskuiwing kom nie, maar dit is wat dit beteken om deur die Gees gelei te word. Bo alles moet ons aan God rekenskap gee met ons lewens, nie aan individue wat ons probeer beheer nie. Die vermoë om te onderskei is noodsaaklik in hierdie verband (Hebreërs 5:14). As ons God in gebed soek wanneer ons 'n beroering binne-in ons voel, sal ons gelei word. Ek het dikwels ervaar dat my kop, met sy analitiese denke en logika, vir my een ding sê, terwyl die Gees in die heeltemaal teenoorgestelde rigting lei (Spreeke 3:5-6). 'n Kind van God moet waag om beheer te laat vaar en in geloof te wandel om die Heilige Gees se lyding te volg (Romeine 8:14). Soms sal bevestiging agterna kom, maar selfs dit kan tyd neem.

Ons keer terug na die droom, en merkwaardig genoeg het die skok in my liggaam be-
daar teen die tyd dat ek wakker word (Psalms 30:6). Ek besef ek was byna mislei deur die uiterlike voorkoms van dit wat rondom my gebeur het. Vir verskeie jare het my vrou my werk vir God verwerp terwyl sy my as eggenoot op verskeie maniere voor ons kinders verneder het. Ek het gesukkel om kalm te bly, en dit het nie die situasie gehelp dat ek kwaad en strygerig geword het nie. Sy was lief vir die kinders, die huis, die motor, kos en verskeie aktiwiteite. Sy was weergebore, sekerlik, maar tog. Dit is waar dat ek my swakhede het, maar haar jare van diagnose van my foute en tekortkominge het nie vir my gevoel asof dit deur liefde gedryf is nie. Daar is 'n patroon wat ek leer herken het: 'n huweliksmaat wat indirek met hul eie tekortkominge gekonfronteer word, kan 180 grade draai en die beskuldiging na buite rig — wat nou *gaslighting* genoem word — om te verhoed dat hulle verantwoordelikheid aanvaar. Ek het jare lank in daardie klimaat geleef. Of dit alles bewustelik van haar kant was, sal ek nie voorgee om te weet nie. My verantwoordelikheid was om vir haar te bid en met haar te praat. Ek het gefaal in gebed, en kommunikasie was in wese eenrigting — 'n feit wat sy herhaaldelik erken het. 'n Nabye oom het my eenkeer tydens 'n kuier, reg voor die kinders, gevra of ek hul verjaarsdae onthou. Dit is een van my swakhede: selektiewe geheue, om dit sagkens te stel. Ander noem dit ADHD, hoewel dit ook deur beduidende stres veroorsaak kan word. Ons almal het ons swakhede, maar ek glo die grootste vir baie van ons is 'n gebrek aan liefde. Tegniese briljansie en kompetensie is dikwels eksterne maatstawwe vir sukses, maar my vermoëns is meer waarskynlik *kreatiwiteit, vasberadenheid en deursettingsvermoë*. Ek is ook redelik kinderlik van aard, wat kenmerkend is van my persoonlikheidstipe.

Die jaar 2017 was 'n spesiale jaar in die sin dat dit eers na die skeiding was dat ek verstaan het dat die profesie wat in 2012 deur die Women's Forum Nordhordland aan my gegee is, gegaan het oor my werk om Bybels en Bybelwoordeboeke *saam te weef*. Daardie

jaar het publikasie geweldig versnel, wat gelei het tot 2 000 titels op Amazon, Google Play en Apple iTunes onder die naam *TruthBeTold Ministry*. Voel vry om op Amazon.com te soek en self te sien. Google Play het byna al daardie publikasies in 2019 verwyder met die bewering dat dit nie versoenbaar was met hul riglyne nie, al kon hulle nie bewys dat my materiaal nie uniek was nie. Dit is maar die manier van die reuse; klein maatskappye is kwesbaar as hulle nie verskeie bene het om op te staan nie.

Ek moet meld dat 'n broer in Christus my verskeie maande voor die skeiding gekontak het en gesê het dat God hom gevra het om te bel sodat ons elke dag oor die telefoon saam kon bid. God het blykbaar geweet dat ons albei in moeilike lewensituasies sou beland. Op hierdie spesifieke dag het ek hom gebel en vertel van die droom wat ek pas ervaar het. Hy het heeltemal stil geword; na 'n rukkie het hy gesê dat sy verhuurder se pa die vierde rykste man in Bergen was. Aangesien die verhuurder geen dokumentasie verskaf het toe hy die deposito gekonfiskeer het op die huis wat hierdie broer pas klaar gehuur het nie, het ek dit verstaan as 'n bevestiging van die *breë* glimlag. Ek het besef dat selfs al lyk alles perfek aan die buitekant, dit glad nie aandui dat 'n persoon regop voor God staan nie. Die man in die droom verteenwoordig die Antichris — een wat teen die Heiliges werk terwyl hy 'n perfekte uiterlike voorkoms sonder gebrek handhaaf (2 Korintiërs 11:14).

My jongste dogter, Engeline, was destyds vier en 'n half jaar oud. Maande voor die skeiding het sy ervaar dat Jesus in die nag na haar toe gekom het. Jesus het vir haar gesê dat Hy ons gesin liefhet, en sy het dit die volgende dag met my gedeel. God het my deur profetiese spraak gewaarsku oor wat gaan gebeur, maar Hy wou blykbaar vir my jongste dogter haar eie vrede gee voordat die skeiding plaasgevind het. **Ek het haar gevra** na die skeiding wie pappa uit die huis gegooi het, en sy het gesê, «God», waarna sy haar kop geskud het, blykbaar verras deur haar eie antwoord. Toe het sy haarself reggehelp en gesê, «Nee, dit was mamma!» met 'n verbaasde uitdrukking op haar gesig. Ek het verstaan dat God deur haar praat — iets wat my sedertdien telkemale verbly het.

Die vyf maande tussen Augustus en Desember was moeilik. Dit was gedurende hierdie tyd dat ek ook ervaar het dat diegene wat ek gedink het goeie vriende was, hul afstand gehou het. Ek het ook 'n droom gehad waarin ek 'n nabye gesinsvriend aan my eksvrou se kant gesien het wat 'n tong gehad het wat in twee gesplits was, ietwat soos dié van 'n slang. Ek het nie die droom verstaan toe dit plaasgevind het nie, maar agterna verstaan ek dat dit profeties was. Ek glo niemand rondom my het op daardie stadium geweet dat 'n profeet in 2014 oor die skeiding gepraat het nie. Dit was eers in die volgende maande dat dit tot my deurgedring het waaroor God eintlik gepraat het. Merkwaaardig genoeg het ek *gelukkig* opnames van wat in 2014 deur drie Heiliges gesê is.

Verskeie dinge het daardie jaar gebeur, en ek het in gedeelde behuising by Forbregdsmyra 90A in Verdal beland, waar ek 'n kamer gehuur het tot Maart 2018. Ek moes die motor

verkoop as gevolg van kinderonderhoud en het uiteindelik baie min gehad om van te lewe. Ek was koppig genoeg om nie op welsyn te gaan nie, maar ongeveer 'n maand na die skeiding het ek 'n reis na die VSA onderneem. Daar het ek tyd saam met 'n vriend van Bybelskool deurgebring. Dit was 'n spesiale tyd, maar hy het dit reggekry om weg te bly elke keer as ek getuie was van God se seëninge oor mense tydens hierdie reis. Ek het eintlik na die VSA gereis op aandrang van my eksvrou om die Vineyard in Myrtle Beach, Suid-Carolina, te besoek. Daar het *Shiloh Place Ministries* 'n konferensie gereël wat hulle «The Power of a Father's Love» noem. Toe ek op die eerste dag instap, het ek 'n soen op die wang van *Knobby Nobles* gekry en was aangenaam verras. My ma het my altyd soentjies op die wang gegee voor ons saans gaan slaap het, maar nog nooit vantevore was ek met so 'n kus verwelkom nie; dit het gevoel soos om by die huis te kom. Ek onthou al die kere wat ek dieselfde gedoen het met my stiefpa voor slaapyd. Dit was duidelik dat dit nie 'n tradisie in sy familie was nie, maar ek het dit in elk geval bly doen.

Ten slotte, broers en susters, wees bly! Streef na die geestelike volwassenheid, laat julle bemoedig, wees eensgesind, leef in vrede. En die God van liefde en vrede sal met julle wees. **Groet mekaar met 'n heilige kus!** Al die heiliges stuur vir julle groete. Die genade van die Here Jesus Christus, en die liefde van God, en die gemeenskap van die Heilige Gees sal met julle almal wees.

— 2 Korintiërs 13:11-13

Ek moet ook meld dat ek twee gesinne by Myrtle Beach ontmoet het tydens die konferensie. Een ontmoeting het plaasgevind terwyl ek op die strand gestaan het en die golwe geniet het wat inrol en die voëls wat heen en weer hardloop terwyl die water oor die strand spoel. Skielik het 'n lang Afro-Amerikaanse man langs my gestaan; ek het hom nie eers gesien nie, maar sy vrou het agter hom gestaan. Albei was vol vreugde vir die Here en is in verskeie areas van hul liggame genees tydens ons gesprek terwyl ek binne-in my aangevoel het waar hulle ly. Ek het tot nou toe nie veel hieroor gepraat nie, maar een van die gawes wat die Heilige Gees vir ons gee, is die gesag om te genees. Dit beteken nie dat alles maklik is of dat ons altyd sien dat genesing plaasvind nie, maar dit is 'n feit dat die Heiliges so 'n gawe in die Gees dra. Dit beteken egter nie dat almal hierdie gawe gebruik of in geloof met betrekking daartoe wandel nie. Een van die Heiliges wat groot vreugde in die Here vind, is *Suster Elise* in Frekhaug. Sy inspireer baie in hul wandel met God op straat en is 'n geseënde suster in die Here. Die ander gesin wat ek ontmoet het, het wonderlike ervarings met Jesus gehad. Hulle het eendag gekom en my opgelaai sodat ek hul huis kon besoek. Hulle het ook 'n bejaarde egpaar genooi wat my gevra het om vir hulle te bid. Ek het gevra of dit reg is as ek 'n bietjie *hardop* bid. Terwyl ek gebid het, het die man gevoel hoe iets in sy kakebeen krak. Gewoonlik, wanneer ek bid, spreek ek seëninge oor die persoon se hele liggaam uit eerder as net die spesifieke area van nood.

Hy het 'n dooie voet gehad, and na gebed kon hy dit weer beweeg. 'n Paar maande later is daar vir my gesê hy staan en groet die Heiliges soos hulle by die kerk aankom; wat gebeur het, was 'n seën vir ons almal. Die Heiliges in die VSA is ook vrygewig en verstaan dat 'n evangelis nie van *lug en liefde* alleen leef wanneer hy vir God werk nie. Ek het niks hiervan gesê nie, maar hulle het gekies om my in ruil daarvoor te seën. Dit is altyd wonderlik om te ervaar hoe seëninge in beide rigtings gaan.

Ek het ook 'n man by die konferensie gesien, en onmiddellik het ek die gees van die dood op my gevoel. Dit was asof hy op die punt was om te sterf, en ek het geëntimideer gevoel daardeur, maar ek het niks gesê nie. Kort daarna is daar vir my gesê dat hy gesterf het. Sulke dinge is wat ek die afgelope jare in die Gees ervaar het.

Verskeie dinge het gebeur tydens hierdie reis na die VSA, maar nie alles was maklik nie. My vriend het op daardie stadium in sy wandel met God gesukkel. Ek het gebid dat God sy ware situasie aan hom sou openbaar, en dit is die droom wat hy daarna gehad het:

In die droom was hy in 'n gebou in 'n ontwikkelende land met mense binne-in. Daar was iets boosaardig binne hierdie gebou. 'n Bose man was daar met 'n normale liggaam maar met groot horings wat uit sy kop uitsteek (Openbaring 13:1). Hy het rondgeloop en mense doodgemaak. Sommige kon ontsnap, maar nie almal het hom ernstig opgeneem of omgee nie. Dit is al wat hy van die droom onthou het. Ek het 'n opname hiervan, en dit is waarom ek dit in soveel detail kon neerskryf.

— *Sy droom in 2017*

Hy is uiteindelik uit die Bybelskool geskors omdat hy 'n wapen gedra het, wat onwettig was op die skoolperseel. Ek het tyd spandeer om hom te probeer help, maar hy wou dit nie ontvang nie; in plaas daarvan het hy homself in duisternis teruggetrek en dit wat ek aangebied het, verwerp.

Dit was 2017, en ek het 'n kamer in Verdal by Forbregdsmyra in gedeelde behuising met twee ander jong mans gevind. Mens sou kon dink ek is dom omdat ek nie werk gekry het nie, maar dit was die realiteit van my situasie. Ek het 'n opvoeding gehad, maar dit was 'n stryd om werk te kry aangesien baie Bybelskool as 'n gaping in my CV beskou het. Ek het egter getrou gebly, tyd saam met God spandeer (Jesaja 41:10) en myself toegewy aan die bou van die publikasie-enjin gedurende daardie halfjaar, aangesien daar baie werk was wat gedoen moes word. Dit was ook die punt waar hierdie broer my gefaal het en ons vriendskap misbruik het, iets waarvoor die Heilige Gees my gewaarsku het:

Hy faal jou; Ek het jou lief.

— *Die Heilige Gees 2017*

Ek het hierdie broer reeds gewaarsku oor wat kon gebeur as hy versuim om tyd saam met die Vader te spandeer. Hy het hiermee volgehou en toe 'n verhouding begin met 'n ander vrou. Hy was 'n nabye broer wat ek as 'n goeie vriend beskou het, and ek het hom op 'n kritieke punt gehelp — iets wat God geweet het moes plaasvind sodat hy kon oorleef. Hy het hierdie eer nie beantwoord nie, al het ek hom uit 'n haglike situasie gehelp.

As jy my nie gehelp het nie, sou ek dalk nie vandag gelewe het nie.

— *Dit is 2017, en 'n broer sê*

Daardie jaar het God vir my 'n boom gewys met 'n stewige maar lae stam. Bo-op was 'n ronde, bosagtige kroon van vars groen blare. Tussen die blare was vars rooi vrugte, soos 'n kruising tussen frambose en aarbeie. Daar was nie baie van hulle nie, en hulle was eweredig oor die bokant van die boom versprei, maar ek het geweet die vrugte was goed. Ek glo die boom het die konsep verteenwoordig waaraan ek gewerk het. Die dik stam het op diep wortels gedui, wat my bemoedig het, aangesien dit op 'n groot potensiaal vir groei gedui het. Dit is nou eers dat ek dink aan hoe die stam 'n boom se ouderdom aandui; dit kon die volwassenheidsvlak van die kernidee gesinjaleer het. Ek glo die beeld was bedoel as 'n bemoediging en 'n erkenning van my werk deur die Heilige Gees. Ook gedurende daardie jaar het ek 'n woord van God ontvang deur 'n bejaarde egpaar in die VSA. Die heiliges daar, saam met wie ek gewerk het tydens my tyd in die State, was bly vir my. God het aan hulle geopenbaar dat hulle my moes waarsku en my moes vra om met Sy werk voort te gaan.

Dit is nou Desember 2017, en om die kinders te laat kuier is moeilik. Uit die huwelik het ek hoofsaaklik met 'n dubbelbed, 'n skryftafel, 'n rekenaar, 'n paar gereedskapstukke en natuurlik klere oorgebly. Ek wou nie meer van die gesin se besittings neem nie, en het verkies om my eksvrou en kinders dit te laat hou. Ek het een van die motors gekry, maar ek was gedwing om dit te verkoop om aan kinderonderhoud-eise te voldoen, al het ek geen inkomste gehad nie. My eksvrou het beweer dat ek onder my potensiaal verdien — wat terselfdertyd waar en heeltemal verkeerd was — wat daartoe gelei het dat die staat van Noorweë 'n fiktiewe inkomste aangeslaan het. Gelukkig het hulle uiteindelik my appèl aanvaar, maar teen daardie tyd was die motor reeds verkoop. My eksvrou het haar optrede as naïwiteit verskoon, maar wanneer mens sulke gedrag oor die volgende jare sien herhaal word, word dit duidelik dat dit doelbewus was.

Wat ek nie veel van gesê het nie, is dat daardie maande ook gevul was met genade. Ek het in gedeelde behuising in Verdal gewoon, tien kilometer van my kinders af, met baie min op my naam. Maar in die oggende het ek by die vuur gesit met 'n koppie tee en tyd

saam met die Vader spandeer (Psalms 46:11). Ek het klein wonderwerke van voorsiening gesien gedurende hierdie tyd.

Ons is steeds in 2017, en ek soek God getrou elke dag. Ek woon die Vineyard-huisselkonsie een keer 'n week by, benewens die kerkdiens wat elke tweede week gehou word. Teen hierdie tyd het die publikasie-enjin volwasse geword, en teen 2018 het ek meer as tweeduusend titels op Amazon, Google Play en Apple gepubliseer. Ek moet nederig erken dat ek God se genade keer op keer ervaar het, en ek kan niks anders doen as om Hom te loof vir Sy goedheid, oor en oor nie.

2017 was ook die jaar toe ek *Kari Jartveit* van Levanger ontmoet het. Sy was in haar sewentigs en was 'n wonderlike vrou van gebed. Sy was opgeneem in Staup Gesondheidsentrum in Levanger, waar haar dogter, *Suster Hilde*, en ek haar besoek het. Kari was wonderlik vriendelik maar direk in haar spraak, en sy was sonder twyfel deur God geliefd. Om siek te wees beteken nie dat ons nie weergebore is of nie deur God geliefd is nie; natuurlik nie. Dit was die tweede keer dat ek gesien het hoe God die olie van vreugde oor 'n persoon uitstort. Dit het gebeur toe Kari, heeltemal sonder waarskuwing en onwillekeurig, haar arms begin lig het terwyl sy in vreugdevolle gelag uitbreek het. Te midde van hartseer en pyn het God vir haar die olie van vreugde gegee (Psalms 45:8) — absoluut ongelooflik! Sy het self 'n bietjie verleë geraak oor dit alles, maar ek was 'n getuie, and dit was eenvoudig God se liefde wat plaasgevind het. Ons het nie eers saam gebid voordat dit gebeur het nie, maar die Here was so goed. Ek het onmiddellik verstaan dat dit die olie van vreugde was wat oor haar uitgestort is, net soos ek dit self 'n paar jaar vantevore ervaar het. Ek het op daardie stadium vir NOKLUS gewerk en het in die badkamer gestaan toe dit gebeur het. Toe dit met Kari gebeur het, het sy probeer om haarself te bedek met die serp wat sy om haar nek gehad het, maar dit was tevergeefs. God se liefde was tasbaar toe dit gebeur het. *Suster Hilde*, haar dogter, het ook 'n profetiese gawe van God, wat sy nie bang is om te gebruik nie. Ma en dogter het baie tyd saam in gebed spandeer, wat duidelik merkbaar was toe ons almal saam was. Hulle was soos twee ertjies in 'n peul, na aan mekaar in gees, waar die een die ander aangevul het. Kari was andersins hartseer omdat sy geweet het sy sou ons binnekort verlaat.

Kari het my later vertel van 'n kragtige geval waar sy getuie was van die gevolge vir 'n persoon wat hul eggenoot verraai het deur na pornografie te kyk. Ek het dit self gedoen tot in 2012, toe ek dit aan my eksvrou bely het en opgehou het (1 Johannes 1:9). Kari het my vertel hoe die slagoffer — die vrou in die huwelik — merkwaardig genoeg deur 'n gees besete geraak het. Wat gebeur het, was as volg: Die man en vrou het mekaar se hande vasgehou, en die man het gesweer dat hy nie na *pornografie* gekyk het nie. Toe het die vrou na Kari gegaan en voor haar op die vloer inmekaargesak. Kari het verstaan wat aan die gebeur was en die gees onmiddellik uitgedryf. Die slagoffer het niks hiervan daarna onthou nie. Ongeag, Kari was 'n getuie van die hele gebeurtenis en het my in haar vertrouwe geneem. Kari is nie lank daarna oorlede nie, maar ek onthou haar glans; sy was

een van die min wat verstaan het dat ek vir God werk. Ek het nie veel gehad om van klaar te kom op daardie stadium nie. Sy het vir my kos gegee al het ek nie veel oor my situasie gesê nie. Ek onthou ook dat Kari my vertel het dat haar man, 'n haarkapper van beroep, eendag skielik in die middel van die sitkamer gestaan het met trane wat oor sy wange loop.

Kari: Wat is fout met jou?! Man: Ek sien Jesus saam met ons in die middel van die sitkamer staan.

— *Kari Jartveit en haar man*

Kari se man het ongelukkig baie jare voor haar gesterf. Ek vermoed sy dood kon afgewend gewees het as hul kerk op daardie stadium lewendig en wakker was. Kari het dit ook indirek bevestig toe sy gemeld het dat die man wat sy vrou verraai het, vooraf profeties gewaarsku was, maar dat hierdie waarskuwing op 'n *afwysende maar humoristiese* manier in daardie selfde kerk verwerp is.

Ek onthou eendag daardie herfs toe ek buite gestaan het. Daar was 'n vreemde warmte rondom my liggaam, en ek het daarvan gehou om die lug verby my te voel bries. Ek het nie meer as 'n eenvoudige hemp of trui nodig gehad nie, wat heeltemal ongewoon vir my was. Terwyl ek daar gestaan het, het ek afgekyk en vyf vierblaar-klawers gesien. Die getal vyf was vir die res van daardie dag in my gees geëts. Ek het nie verstaan hoekom nie.

Dit is nou Desember 2017, en ek lê een aand in die bed in my kamer in Verdal, sowat tien kilometer vanaf Levanger. Ek voel 'n gevoel van hartseer en 'n verlange dat dinge moet uitwerk. Net daar en toe het ek vir die Vader in die Hemel gesê dat ek probeer het om deure oop en toe te maak, maar niks werk nie. God het my toe gewys dat alles sou omdraai en dat daar 'n rypwordingstyd van twee jaar voorlê (Jeremia 29:11). Dit was presies vyf maande sedert die skeiding — dieselfde getal as die klawers. Ek was baie bemoedig hierdeur; al het ek nie konkreet geweet wat sou gebeur nie, het ek vreugde binne-in my voel opborrel voordat ek aan die slaap geraak het. Wat God in gedagte gehad het, was dat ek binnekort 'n nuwe werk sou kry en my toekomstige vrou oor omtrent drie maande sou ontmoet. Toe God van 'n rypwordingstyd van twee jaar gepraat het, het Hy spesifiek verwys na die begin van die maatskappy Publifye, iets waarvoor ek later meer sal deel.

Chapter 32

Nuwe Projekpos (2018)

Dit is Januarie 2018 en ek word gebel deur *Oddgeir Holmen* by HUNT Forskningscenter in Levanger. Oddgeir is 'n middelvlakbestuurder vir IT en die wonderlikste baas vir wie ek nog ooit gewerk het. Die stelselontwikkelaar *Anders Smedegaard Pedersen*, wat in 2016 in my plek aangestel is, is nou besig om sy werk te verlaat. Oddgeir is daarom op soek na 'n nuwe medewerker wat by hom kan oorneem. Die projek word verwag om in Mei 2019 klaar te wees, so hulle het iemand nodig om by Anders oor te neem. 'n Vergadering word gereël met Oddgeir, Anders en *Per Bjarne Løvsletten* en ek kry die aanbod om op die 15de Januarie van hierdie jaar te begin. Miskien het my werk aan die publikasie-enjin hulle oortuig? Ek glo ten minste dit het 'n indruk gemaak toe ek kon vertel dat ek pas klaar was met die bou van 'n publikasie-enjin wat publikasies kan bou met meer as miljoene verwysings intern in 'n enkele digitale publikasie en 'n lengte van duisende bladsye. Een van die grootste publikasies het 10 miljoen verwysings en ongeveer 150 000 digitale bladsye, en ek het teen hierdie tyd Bybels in meer as 20 tale gepubliseer. Dit is 'n bietjie oordrewe wanneer ek met hierdie syfers vorendag kom, maar absoluut nie verkeerd om te sê nie en eintlik fantasties lekker dat dinge so goed gegaan het. In waarheid 'n groot seën waaroor God reeds in Mei 2012 profeties gepraat het toe ek die klein groepie vroue van Kvinneforum Nordhordland ontmoet het.

Ek sê dit nie om te spog nie, maar God het werklik vir my 'n instrument gegee wat ek met groot vreugde gebruik (1 Petrus 4:10). 'n Nuwe tyd het aangebreek en ek geniet myself terdeë by HUNT Forskningscenter in Levanger. Parallel hiermee huur ek 'n persoon in om 2000 buitebladfoto's te maak sodat mens 2000 Bybels van die evangelie met Matteus, Markus, Lukas en Johannes in twee of drie tale per boek met die verse in parallel kan publiseer. Chinees, Japanees en Russies was van hierdie tale. Die werk aan my kant was weglaatbaar min, aangesien die publikasie-enjin die meeste daarvan gedoen het. Dit is vreemd om vir mense te vertel dat ek meer as 2000 publikasies gepubliseer het, maar dit is nou maar eenmaal so. Lekker, maar 'n bietjie kranksinnig.

Ek het gehoop die publikasies sou vir my 'n ekonomiese grondslag gee waar ek onafhanklik van 'n werkgever is en die evangelie meer aktief kan deel, maar die tyd is blykbaar nog nie heeltemal ryp daarvoor nie.

2018 is ook die jaar waarin ek die vrou leer ken wat my toekomstige vrou sou word. Ek noem haar my toekomstige vrou, maar dit is om die eenvoudige rede dat ek hierdie teks in 2022 begin skryf het en terugkyk in die tyd. Ek ken haar skaars uit die gemeente

van 3-4 jaar gelede, maar ons het byna nooit met mekaar gepraat nie aangesien sy baie swak in Noors was. Sy nooi my nou vir ete by die asielsentrum in Levanger en haar Noors het ook duidelik verbeter. Sy het op daardie stadium nie geweet dat ek geskei was nie, maar sy het vantevore ervaar hoe sy genees is toe ek vir haar gebid het, so sy het vreugde geken om my te nooi. Sy is van 'n land in Asië, lief vir God en het kragtige ervarings gehad van bevryding waar Jesus haar deur gevaarlike gebiede gelei het, ook per boot. Ons begin nou gesels oor alles wat ons ervaar het en ons pad met God, asook waaroor die Bybel skryf en met ons deel. Ek begin haar help met die Noorse taal en onderrig haar ook uit die Bybel. Ons word vinnig goeie vriende en ek is geskok wanneer God vir my wys dat sy my toekomstige vrou is. By verskeie geleenthede ervaar ek dat die Heilige Gees met my oor haar praat. God wys my ook 'n fragment van haar verlede in 'n droom, asook wat dalk 20 jaar vorentoe vir ons voorlê (Handelinge 2:17). Ek het geen planne gehad om 'n nuwe vrou te neem nie, maar wou vir God alleen werk aangesien my vorige huwelik 'n hartseer hoofstuk was. God het blykbaar egter nie beplan dat ek alleen sou lewe nie (Jeremia 29:11). Ek verstaan gewoonlik nie die beelde wat God my in die nag wys op daardie oomblik nie, en so was dit ook toe Hy vir my 'n kort toneel gewys het uit 'n kritiese punt in my toekomstige vrou se lewe.

Ek droom of sien in die nag 'n motor wat aangery kom en aan die kant van die pad parkeer. Daar kom dan verskeie persone uit die bosrand en stap na die motor toe. Ek weet dat hulle nie diewe is nie, maar dat hulle kom om iets uit die motor te gaan haal. Dit was die droom en soos gewoonlik verstaan ek nie wat ek sien nie, maar is nogtans 'n getuie.

— *Die visioen van die motor met klere*

Ek vertel niks van hierdie droom aan enigiemand nie en glo self dit is dalk toeval of 'n fragment van iets wat ek gedurende die dag gesien het en dan van droom. Wanneer ek 'n kort rukkie daarna in die gemeenskaplike kombuis by *Leira Asylmottak* sit en my toekomstige vrou staan en kos maak, begin sy heeltemal onverwags verduidelik hoe daar vir haar gebid is toe sy 12 jaar oud was en dat dit haar lewe verander het. Wat sy vertel het, was dat sy redelik «*rabiaat*» was tussen die ouderdom van 9 tot 12 jaar. Wat dit ontketen het, was basies al die onluste wat plaasgevind het toe Khomeini aan bewind gekom het. Haar vader was uiteindelik so gefrustreerd met haar dat hy op die ou end die motor volgepak het met klere en skoene. Hy het haar toe saamgeneem na arm Christene wat vir haar gebid het. Hulle het skoene en klere as dankie gekry daarvoor. En dit is nou dat ek verstaan dat God dit reeds vir my in 'n visioen in die nag gewys het. Dit is die eerste keer dat ek kan sê dat God vir my 'n gebeurtenis in die verlede gewys het wat deurslaggewend vir 'n persoon se lewe was. Op 'n dag toe ek in die gemeenskaplike kombuis by die asielsentrum van my toekomstige vrou staan.

Hoe kom dit dat sy so lief is vir God?

— 'n Vraag druk van binne af

My toekomstige vrou is deur baie en ek verstaan dat sy my vrou gaan word, maar terselfdertyd waarsku God eintlik. Die Heilige Gees wys my dat sy my verskeie kere gaan verlaat, iets wat tot op die letter waar geword het, om dit so te stel. Nie fisies nie, maar psigies. En ek is bly oor hierdie waarskuwing aangesien dit my vooraf voorberei het. Dit is as gevolg van die vrees wat gegroei het weens ernstige dreigemente van nabye familie in die land waar sy vandaan kom. Dit was 'n besonder swaar tyd vir haar as gelowige in 'n land in Asië wat Christene met die dood veroordeel vir hul geloof. Om doodsdreigemente te kry is nie onbekend vir my toekomstige vrou nie. Tyd genees alle wonde word daar gesê, maar dit hang af of dit outomaties gebeur as mens nie aktief met vergifnis werk nie. Selfs al probeer ons hoe hard om te verhoed dat die wond versprei, kan dit verdere gevolge hê op dele van die liggaam waar ons dit nie verwag het nie. Ek glo dat wanneer God sê ons moet vergewe om vergewe te word, dit dikwels ook genesing vir die liggaam beteken. Vergifnis is soos 'n soort reiniging van 'n fisiese wond wat weer vir die liggaam die geleentheid gee om homself te genees.

Want as julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader julle ook vergewe. Maar as julle die mense hulle oortredinge nie vergewe nie, sal julle Vader julle oortredinge ook nie vergewe nie.

— *Matteus 6:14*

My toekomstige vrou was op 15-jarige ouderdom in 'n gedwonge huwelik en net voor die huwelik plaasgevind het, was sy moeg vir alles. Haar moeder het haar en haar suster daarom na 'n Christenvrou geneem, 'n haarkapper, met 'n profetiese gawe.

Jy gaan twee seuns kry ... en gaan deur 'n moeilike tyd voordat jy na baie jare na 'n land ver weg reis. Daar gaan jy 'n man ontmoet wat jou help terug na die lewe, soos 'n skip wat op die punt staan om te sink maar teruggehou word. Jou lewe gaan moeilik wees vir die eerste 50 jaar, daarna verander dit.

— *Profetiese woord aan my toekomstige vrou*

Na 'n tyd dring dit tot my deur dat ek 'n paar jaar vantevore die Heilige Gees met my hoor praat het tydens een van die byeenkomste in die gemeente Vineyard in Levanger in 2015.

Die een wat haar kry, is gelukkig.

— *Die Heilige Gees het dit oor my toekomstige vrou gesê*

Ek het hierop gereageer, want waarom sou ek dit moes weet?! Dit het ek nie verstaan nie tot ver in 2018 toe dit tot my begin deurdring dat die Heilige Gees van my gepraat het as die gelukkige een. Dit help my om te aanvaar en te verstaan dat die vreugde wat ek vir my toekomstige vrou voel nie net my eie is nie, maar reg is voor God. Dit is belangrik om 'n huwelik te eer nie net tussen mense nie, maar ook teenoor God, eintlik meer nog. Ons moet probeer om die Vader in alle dinge te eer en niemand onreg aan te doen nie. Daar is baie wat hierdie jaar gaan gebeur en ek ervaar dat beide die gemeente en nabye vriende in die geloof wantrouig is en dink ek is 'n rokkejagter. In elk geval, ek is seker van my saak en sy is ook. Terselfdertyd sê God vir ons dat ons nie deel kan hê aan die vreugdes van die huwelik nie aangesien ons nie getroud is nie. Want hoe kan ons vir Hom werk as ons teen die huwelik oortree en teen Sy liggaam sondig?

Alles is my geoorloof, maar nie alles is nuttig nie. Alles is my geoorloof, maar ek sal my nie deur iets laat oorheers nie. Die voedsel is vir die maag, en die maag vir die voedsel, maar God sal die een sowel as die ander vernietig. Die liggaam is nie vir hoerery nie, maar vir die Here; en die Here vir die liggaam. En God het ook die Here opgewek en sal ons opwek deur sy krag. Weet julle nie dat julle liggame lede van Christus is nie? Sal ek dan die lede van Christus neem en dit lede van 'n hoer maak? Nooit nie! Of weet julle nie dat hy wat 'n hoer aanhang, een liggaam met haar is nie? Want Die twee, sê Hy, sal een vlees wees. Maar wie die Here aanhang, is een gees met Hom. Vlug vir die hoerery. **Enige sonde wat 'n mens doen, is buite die liggaam; maar wie hoerery bedryf, sondig teen sy eie liggaam.** Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan juiself behoort nie? Want julle is duur gekoop. Verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.

— 1 Korintiërs 6:12-20

Al met al kies ons om na God te luister en Hom met ons liggame te eer, en ons doen dit vandag nog steeds. Daar is baie wat ek sou kon sê en deel oor wat gebeur het. In elk geval, ek weet dat ek en my toekomstige vrou oor 'n paar jaar 'n groot geskenk gaan kry. Die Heilige Gees het dit sowel gesê as vir my gewys. Ek kan dit sê omdat sy wat profeties met my toekomstige vrou gepraat het, ook oor haar suster gepraat het en alles wat sy gesê het, het gebeur en is korrek. Toe die Heilige Gees die eerste keer hieroor gepraat het, het ek eerlikwaar gedink ek het my verstand verloor. En daar is vier getuies vir dit wat God oor 'n tydperk van amper 40 jaar vertel het. Toe ek uit frustrasie 'n rukkie gelede vir God gevra het om dit te bevestig, het 'n suster in die geloof 'n droom gekry wat duidelik was dat dit van God was en is. Waarom deel ek dit al is dit nie heeltemal duidelik wat ek eintlik sê nie? Omdat ek wil hê dat die ongelowige moet begin sien dat God in die Hemel fantasties goed is en dat daar hoop vir almal is. Sommige van ons loop in donker dale en

ek wil getuig van wat ek gesien en gehoor het eerder as om dit net binne myself te hou. Dit beteken nie altyd dat ek alles kan sê nie, aangesien daar dinge is wat privaat is en nie gedeel moet word nie. Dit is natuurlik 'n balansgang. God het in elk geval 'n fantastiese wêreld geskep en wys sy liefde aan ons deur Sy woord en die Heilige Gees. Hy bewaar ons deur op- en afdraandes as ons Hom toelaat om dit te doen (Psalms 23:4). Hy sorg vir ons harte deur die storms en verdien ons lofprijsing met oorgawe.

Die profeet wat met my toekomstige vrou gepraat het, is die derde getuie en sy het 35 jaar gelede oor dieselfde ding gepraat. Die tweede getuie is my toekomstige vrou en sy het self die geskenk gesien wat ons gaan kry en was geskok daarvoor, maar God was in waarheid genadig oor ons. Ek is 'n bietjie geheimsinnig terwyl ek dit skryf, maar alles is nie reg om in die openbaar te deel nie.

Ek het vyf kinders en weet reeds, en God het my gewys, wat voor my lê ook met betrekking tot hulle. Dit is nie almal wat hierdie getuie sal aanvaar voordat dit gebeur het nie, maar ek sê gedeeltes daarvan sodat niemand my agterna kan weerspreek nie. Ek het eintlik hierteen by die Heilige Gees baklei omdat dit vir my so sterk was en ek onseker geword het oor my eie redding weens dit wat die Heilige Gees gewys het. Soms is dit 'n skok wanneer God toekomstige gebeure wys, veral wanneer dit so persoonlik en naby is. En ek het op daardie stadium my eie redding bevraagteken. In elk geval, God is goed. Dit was 'n hartseer om die nabyheid van my eie kinders op 'n daaglikse basis te verloor, so ek is baie dankbaar teenoor God en sien uit na dit wat gaan plaasvind. Dit is iets waaroor my toekomstige vrou self nie eintlik wil praat nie weens die situasie waarin sy verkeer, so dit is maar so. Ek hoop en bid egter dat ons in staat sal wees om te doen wat God verder van ons vra.

Wanneer mens 11 jaar lank op asiel in Noorweë gewag het, gaan mens deur 'n hele aantal beproewings. God was baie goed vir haar en sy is 'n paar jaar gelede aan haar voet genees deur handoplegging by die Bønnesenteret in Levanger. Die pyn wat sy in haar onderlyf gehad het elke keer as sy haar menstruasie gehad het, van omtrent 10-jarige ouderdom af, het ook verdwyn na voorbidding ongeveer 3 jaar gelede (Jakobus 5:16). En sy funksioneer al hoe beter, ook verstandelik. Sy is 'n aktiewe en sosiale vrou wat baie bydra in haar plaaslike gemeenskap en haar seun het op 13 Junie 2022 as dokter gegraduateer na 6 jaar se studie.

In die begin was die een seun van my toekomstige vrou nie bly oor my nie. Apropos presies dit. Ek onthou my toekomstige vrou het my eendag vertel hoe sy meer as 10 jaar gelede 'n bemoediging van God gekry het. Hierin het sy een van haar seuns in 'n gang sien staan met 'n baard en wit jas, soos 'n dokter. Dit is aan haar gewys toe hulle in Turkye was waar die een seun geen moontlikheid gehad het om skool toe te gaan en 'n opleiding te kry nie. Ek vertel dit nou 'n bietjie eenvoudig, maar dit was beslis nie maklik vir hulle in hierdie tyd van hul lewe nie, so God het 'n goeie rede gehad om haar te bemoedig. Dit

is 'n bietjie spesiaal om sulke dinge te sien gebeur, maar agterna verstaan ek waarom die Heilige Gees gesê het dat ek gelukkig was om haar te kry. Dikwels verstaan ek die woorde van die Heilige Gees eers wanneer ek dit sien gebeur, en dit kan maande of jare later wees. Dit is 'n bietjie ironies, maar my eksvrou was besig om my foute te soek en nie dat dit wat ek eintlik gedoen het, God behaag het nie. Ek is baie meer deur mense gekritiseer vir my optrede as wat ek deur die Heilige Gees tereggewys is. Maar tereggewys deur die Heilige Gees is ek wel, net sodat dit duidelik is. En dit het by 'n aantal geleenthede gebeur.

Na die tyd wat ek saam met my toekomstige vrou deurgebring het, sien ek dat sy 'n evangelis is en 'n vuur en liefde van God het om die evangelie te deel. Sy is baie sosiaal van aard en 'n hulpbronnemans, en God het laas met haar gepraat toe ons in *Tremorkirken på Sartor Senter på Sotra* was, 'n goeie week voordat ek van Øygarden af weg is. Daar het God vir haar gewys dat ons oor 5 maande sou begin saamwerk, en dit was die 19de Junie 2022. Dit is die eerste keer dat die Vader met haar praat en vir haar 'n datum gee, presies soos ons saam gebid het net 'n paar dae voordat dit gebeur het. Die Vader het ons verhoor, heeltemal fantasties! Dit beteken nie altyd dat dinge maklik is nie, maar ek het groot vrede en vreugde oor dit wat kom. In elk geval, nou loop ek die gebeure 'n bietjie vooruit. Maar ek wou 'n bietjie oor my toekomstige vrou deel sodat mens 'n bietjie van haar weet.

Op 'n vroeë stadium in my en my toekomstige vrou se vriendskap rondom 2018, wys die Heilige Gees vir my dat sy *op die vloer moet*. Ek verstaan nie wat dit beteken nie, maar kort daarna wanneer ek vir haar bid, sak sy inmekaar en raak sy aan die slaap in my arms op die vloer. Ek het aanhou bid totdat ek klaar was en toe sy uiteindelik wakker word, was dit soos om in die oë van 'n suigeling te kyk. Ek vergeet nie die ervaring nie, maar ek weet eintlik nie presies wat plaasgevind het nie, behalwe dat ek glo dit was 'n soort reiniging waarvoor sy gegaan het. Ek weet dat dit voorspel was en dat dit nodig was, en ek het in tale oor haar gebid terwyl sy geslaap het aangesien ek weet dat dit dan die gees is wat bid en nie ons verstand nie (Romeine 8:26).

Ek wil byvoeg dat haar seun en *Broer Ole Martin*, twee van Die Heiliges, na my toe gekom het en my hierdie jaar met 'n *rokkejagter* vergelyk het. Mense het ook onwaarhede agter my rug oor my en my toekomstige vrou versprei en hulle was senuweeagtig oor of dit wat gebeur het, reg was. Sy het ook nie gedoen wat reg was voor God met alles wat sy gedoen het voordat ons mekaar leer ken het nie, en hierdie ontmoeting was ook 'n resultaat daarvan. Haar seun was bekommerd oor haar. Ons is almal die resultaat van ons verlede en wanneer ons by die waarheid uitkom, moet ons vrees en bewing aflê. Dit geld vir my net soveel as vir my broers en susters. Wanneer ons met aanklagte teen ons eie mense kom, moet dit ook geregverdig wees en moet mens dit met liefde benader. Dit het nie hier gebeur nie, maar ek ken hom as 'n goeie broer en dit is nou heeltemal in orde dat hy 'n bietjie oorgestap het, maar dit was heeltemal onnodig. My toekomstige vrou is in die praktyk gedruk om vir die volgende 6 weke van my weg te bly. Dit was

'n skok om op hierdie manier beskuldig te word en gedurende hierdie tydperk was ek heeltemal sonder energie. Dit was toe dat die Heilige Gees met my gepraat het en vir my heeltemal konkreet 'n naam gegee het waarvoor ek vandag nog bly is. Nie net dit nie, maar die Heilige Gees het my ook gewaarsku en gesê dat ek en my toekomstige vrou later sou *droogmaak*. Iets wat ons ook gedoen het en waarvan ons ons toe weer weggedraai het. Dit was sowel troos as vermaning om van die Heilige Gees te kry, om dit so te stel. Wat 'n bietjie snaaks was van hierdie tyd, was dat ek ook 9-10 uur elke nag geslaap het en die uitwerking wat dit op die werk by HUNT Forskningscenter gehad het, ironies genoeg. Die brein het snags goed gerus en ek het basies uitstekend by die werk presteer. Nou kan mens jouself afvra of ek tot nou toe onderpresteer het by die werk, maar dit kan ek nie sê nie aangesien alles wat ek gedoen het gewerk het en Oddgeir baie tevrede was met my werk. Ek was in staat om my in te werk in alles wat hulle nodig gehad het, het wesenlike foute gevind en reggemaak wat voor my tyd ingevoer is, en het gereedskap ontwikkel en gedoen wat van my vereis is en meer. Ek het ook resultate gelewer op 'n projek wat ons vir die Folkehelseinstituttet gehad het en het dieselfde ook op 'n latere stadium gedoen. Tegnies het alles uitstekend gewerk en ek het my werk terdeë geniet aangesien ek ook *Golang* aangeleer het terwyl ek by HUNT gewerk het.

Chapter 33

Die Navorsingsentrum (2019)

Dit is in die middel van 2019 en ek het my projekpos as Stelselontwikkelaar by HUNT Navorsingsentrum in Levanger voltooi. Ek onderneem nou 'n reis na Asië en gaan saam met 'n pastoor die berge in na 'n groep pastore daar, om te deel en saam met hulle te werk (Matteus 28:19).

Gedurende die verblyf in een van die Asiatiese lande het die Heilige Gees by sekere geleenthede met my gepraat waar ek moes verduur om Sy mond vir die mense te wees met vermaning. Die een keer was toe een van die ouderlinge in die gemeente daarteen gesondig het. Ek het dit nie geweet nie, maar het dit sterk in my gees aangevoel voordat ek dit met my eie oë gesien het. Die tweede keer was toe 'n Christelike dokter siek was en heeltemal verlam op 'n draagbaar net bokant grondvlak gelê het. Hy het na urine gestink. Die Heilige Gees het vir my gesê dat die toestand selfveroorsoek was en ek moes gehoorsaam en dit vir hom sê. Trane het uit sy oë gekom en hy het bely dat wat ek gesê het, korrek was, en hy het erken wat hy gedoen het (Jakobus 5:16). Ons het vir hom gebed en van daardie oomblik af het die genesing begin en hy was 'n paar maande later weer op sy voete. Hy was 'n ou man en het ongelukkig nie lank daarna nie gesterf, alhoewel hy weer van die verlamming herstel het.

Na die sendingreis het ek teruggekom en begin aansoek doen vir werk. Ek is na verskeie onderhoude genooi, maar tog het niks daarvan gekom nie. Na agt maande het ek ietwat moed opgegee en die proses begin om 'n idee wat ek vir 'n nuwe produk gehad het, uit te toets. Ek het dit geëvalueer deur 'n derde party wat deur die munisipaliteit vir die taak gehuur is, *Proneo AS* in Verdal. Ek het by hulle opgedaag met 'n volledige verslag oor wat ek reeds ontwikkel het, asook die idee vir die nuwe produk. Die leier het verras gelyk en die vrae wat hy voorberei het, was reeds in my verslag beantwoord.

Proneo gee die duim omhoog vir die idee en ek doen by NAV aansoek om ondersteuning (Spreuke 16:3). Waaroor gaan dit? Dit gaan oor 'n nuwe produk wat mense sal help om digitale boeke te skep en dit saam te vleg met selfgeskrewe of gekoopte woordeboeke, alles vir aanlynverkope of digitale verspreiding. Daar is geen soortgelyke instrumente vandag op die mark waarvan ek bewus is nie. Ons kyk terug na 2012 toe Kvinneforum Nordhordland profeties gespreek het dat ek moontlik *iets nuuts sou doen wat niemand anders vantevore gedoen het nie*; om dinge saam te weef. Dit stem ook goed ooreen met die ou publikasie-enjin.

Ek kry goedkeuring vir die aansoek na 'n paar weke se verwerkingstyd en begin nou met een jaar se ontwikkeling vanuit my eie tuiskantoor. **Ek het vroeër geskryf dat God in Desember 2017 vir my gesê het dat daar 'n rywordingstyd van twee jaar sou wees** (Prediker 3:1). Dit is nou dat dit tot my deurgedring het dat toe ek die aansoekproses begin het, daar twee jaar verby was. En die ondersteuning van NAV kom amper op dieselfde dag as wat Noorweë sluit. Dit tref my dat die aanvangstyd van die werk aan die nuwe instrument op dieselfde tyd is as wat die werkloosheidsvoordeel-tydperk verleng word en 'n mens boonop vakansiegeld op die werkloosheidsvoordele kry.

Ek sit nou en werk vir 'n jaar lank van die huis af, terwyl die regering terselfdertyd ekstra ondersteuning vir werkloses instel. En net voordat ek goedkeuring van NAV kry vir ondersteuning vir twaalf maande se werk van die huis af, droom ek dat ek een van my kamers opruim. Ongeveer dieselfde tyd droom my aanstaande vrou dat sy 'n klomp kartonbokse in my sitkamer sien staan. Ek verstaan nie wat dit beteken nie en vind dit alles 'n bietjie vreemd. My aanstaande vrou stel voor dat ons die een slaapkamer as tuiskantoor gebruik en ons is besig om dit uit te ruim. Ons skuif my bed na die sitkamer en ruim terselfdertyd die sitkamer en die skuinsdak-solder op. Toe ek al die kartonbokse op die sitkamervloer sien en die slaapkamer opgeruim was, het dit tot my deurgedring wat God gedoen het. Die Vader het twee jaar vantevore oor hierdie projek gepraat en terselfdertyd vir ons die aanvang daarvan gewys. Ek is senuweeagtig om so 'n projek aan te pak sonder dat God betrokke is, en agterna is ek verlig dat die Vader dit vir my gewys het (Filippense 1:6).

Gedurende hierdie jaar het ek ook 'n sterk onrus oor my vader gevoel. Hy was by my op besoek, en toe het ek gevoel dat iets ernstig fout was. Ek het vir hom gesê dat ek hom wou doop in die rivier reg langs waar ek gewoon het. Hy het dit ongelukkig summier geweier en is toe na die Filippyne. Ek het op daardie tydstip geen vrede oor my vader gehad nie (Romeine 9:1-2).

Chapter 34

Navorsingsentrum (2020)

Dit is die nuwe jaar 2020 en ek werk daaraan om 'n loodswaerwag van my produk klaar te kry. Dinge begin werk, maar terselfdertyd is ek 'n bietjie bekommerd oor wat sal gebeur wanneer die ondersteuning van NAV wegval en ek daar staan sonder werk of geld. En dit is nou dat 'n suster in die geloof, 'n vrou wat saam met haar man in die VSA werk en deel is van 'n pastoorsegpaar, met my kontak maak op Facebook. Sy vertel my dat ek iets op Facebook geplaas het wat nie korrek is nie. Ek bedank haar daarvoor en vee dan die plasing uit. Sy was verras deur my nederigheid en skielik praat die Heilige Gees met haar en wys vir haar 'n ekonomiese deurbraak vir my. Sy vertel ook dat God my gebede verhoor het ten opsigte van my werk vir Hom in die toekoms. Ek wonder wat dit kan beteken, maar probeer bewustelik om kalm te bly oor wat verder gaan gebeur, iets wat nie altyd ewe maklik is nie. Daar moet gesê word dat ek verskeie moontlike scenario's oorweeg het oor hoe ek in die komende tyd sou klaarkom, maar dat God my op my plek gesit het deur twee drome wat ek gekry het. In die een droom sien ek die Vasa-skip uit die hawe vaar en kort daarna sink. In die ander droom vlieg ek in 'n hoë, langwerpige vertrek en gedra my soos 'n kermende superman waar ek aan die binnekant rondvlieg. Ek verstaan dat God vir my wys dat dit nutteloos is om te probeer beplan vir die tyd wat kom en dat ek hier geplaas is vir die tyd wat nou is, en nie moet kla oor waar Hy my gesit het nie (Jesaja 55:8-9). Dit stel my ook gerus.

Dit is in die tyd net voordat die ondersteuning van NAV eindig dat ek kontak maak met Oddgeir. Dit blyk dat ek hierdie jaar 'n stewige konsultasie-opdrag van HUNT gekry het, benewens tantièmes op die verkope van die publikasies wat ek gepubliseer het. Alles werk dus ekonomies uit (Filippense 4:19). Daar kan bygevoeg word dat die produk wat ek hierdie jaar vir die Navorsingsentrum gebou het, nou in gebruik is in hul *Aldring i Trøndelag* (AiT) en COVID-projek wat vir twee jaar sal duur, en ook werk soos verlang:

Dit werk foutloos.

— *Oddgeir Holmen se terugvoer*

Dit gaan goed met die kinders, maar ons moet almal eendag voor God staan met ons lewens en die keuses wat ons gemaak het teenoor ons eggenote en andersins teenoor die heiliges (Romeine 14:12). Daar is dinge wat ek anders moes gesien het rakende my eksvrou en die kinders, maar die egskeiding is nie deel hiervan nie.

Hierdie jaar staak die asielsentrum sy bedrywighede in Levanger. My aanstaande vrou word na 'n nuwe asielsentrum verskuif, iets waarteen sy 'n bietjie opgesien het aangesien God haar gewaarsku het dat dinge vir 'n rukkie moeilik gaan wees. Terselfdertyd sê God dat die wagtyd verby is, al kry ons nie 'n spesifieke tydstop hiervoor nie. Ons moet geduldig wees (Hebreërs 10:36). Vroeër hierdie jaar het ek saakdokumente versamel en haar evangeliese werk hier in Noorweë gedokumenteer. Dit word gestuur aan *Norsk Organisasjon for Asylsøkere* (NOAS). Daar is briewe van vyf verskillende paartjies en Sharon se seun waarin hulle vir haar instaan. Die verwagte prosesseringstyd is 'n maksimum van twaalf maande met 'n verwagting van nege maande, maar tot op hede is ons in die agtentiende maand sonder enige terugvoer van UNE nie.

Die onrus oor Bjørn van 2019 word hierdie jaar bevestig. Hy word per ongeluk geskiet terwyl hy in die Filippyne was. Die dokters sê dat as dit nie was dat die koeël die ribbeen getref en van koers verander het binne-in die liggaam nie, hy heel waarskynlik sou gesterf het. Hulle was van mening dat hy hulp van engele moes gekry het (Psalms 91:11) en dat dit duidelik 'n wonderwerk was dat hy oorleef het. Ek wou hom graag in die rivier doop voordat hy vertrek het, maar hy het dit geweier. Ek verstaan nou dat die onrus wat ek oor hom gevoel het, werklik was en dat ek nie seker gevoel het of hy tot op daardie tydstop werklik in God se hande was nie. Ek hoop hy is nederig genoeg om dit te erken as iemand hom vra, sowel die doop as dit wat vooraf gebeur het. Dit was in elk geval nie sy skuld nie en hy was 'n slagoffer in 'n moordpoging op die persoon wat langs hom gesit het. Die motief was om finansiële skuld te probeer uitwis.

Chapter 35

Publifye AS (2021)

Ons het by 2021 gekom en ek is aan die einde van die jaar waarin NAV my in die werk ondersteun het. Ek stig nou Publifye AS. In die toekoms glo ek baie mense sal bly wees vir die produk en die hulpbronne wat daaragter sal lê. Dit is 'n instrument wat aan skole en organisasies sowel as privaatpersone die geleentheid bied om meer betrokkenheid rondom leer en lees te skep (Romeine 11:29). Hierdie mense, saam met onderwysers, studente en leerlinge, sal dit kan gebruik om hul eie tekste te skryf met woordeboeke daarin verweef, iets wat ook heeltemal nuut in die mark is. 'n Deel van die kennis wat dit bou, is die ervaring wat ek het met die bou van 'n paar duisend digitale boeke met woordeboeke met tot verskeie miljoene skakels en verskeie verspreiders en tegnologiese oplossings.

Toe ek in 2014 profeties aangespreek is voordat ek uit die VSA vertrek het, het 'n profeet vir my gesê dat ek kreatief is, en dit stem ooreen met die waarheid. Daar is ook gesê dat ek 'n moeilike tyd voor my gehad het. Maar ek hou daarvan om dinge te skep, om dit so te stel, en ek het die vermoë om te sien hoe ek dit moet doen, en dit sal help om ons uit 'n moeilike tydperk te neem (Sprenke 16:3).

Wat my eie pa betref. Toe hy hierdie jaar kom kuier het, was ek direk met hom en het hom gevra om hom in Jesus Christus te laat doop. Hy was twyfelagtig maar sê uiteindelik ja en word in die rivier op Levanger deur my en my aanstaande vrou gedoop. Self was ek onseker of dit reg was, daarom het ek God om tekens gevra. Wat toe gebeur, is dat 'n suster in die geloof met die naam *Maryam*, 'n gesig van my pa gekry het – eers asof in 'n gevangenis en daarna het sy hom buite die gevangenis gesien. Hy het 'n seemanspet op gehad, 'n wit baard, en Jesus en ek het saam agter hom gestaan. Maryam het my pa nie ontmoet nie en het nie geweet dat hy 'n seeman was nie, ook nie dat hy 'n wit baard gehad het nie, so dit het my gerusgestel. Maryam het my ook 'n boodskap gestuur kort voordat hy gedoop is waarin sy gesê het dat my pa *waarskynlik die naweek gedoop sal word*. Dit alles het presies geklop. Die beeld van Maryam was duidelik dat God my pa vrygemaak het deur die doop (Romeine 6:4) en dit was vir my genoeg bevestiging.

Die nou ontslape vrou van my pa, Ragnhild, het ook Jesus se *geskenk* aanvaar slegs 'n paar maande voor sy gesterf het. Op daardie tydstip het God dit op my hart gelê om na Bergen te kom kort voordat sy heengegaan het. Ek onthou ek het die kamer in die versorgingstehuis binnegegaan en sy het soos 'n son voor my opgehelder. Sy het 'n groot deel van haar lewe geworstel, so dit was wonderlik om te sien en ek is doodseker dat daar daardie dag engele in die kamer saam met ons was. Ek het met haar gedeel en sy

het Jesus aangeneem. Dit is moontlik vir 'n mens om ja te sê vir Jesus en wedergebore te word (Johannes 3:3), selfs al verstaan die verstand nie wat gebeur nie, want ek het dit self ervaar. En ek vertrou dat God in sy genade en krag sy belofte hou en beide Ragnhild en my pa in sy veilige hande hou (Filippense 1:6).

Geseënd is die God en Vader van onse Here Jesus Christus, wat ons in Christus geseën het met alle geestelike seënige in die hemelse plekke. In Christus het Hy ons uitverkies voor die grondlegging van die wêreld, om heilig en sonder gebrek voor sy aangesig te staan. In liefde en na sy eie goeie welbehag het Hy vantevore bepaal dat ons as sy kinders aangeneem sou word deur Jesus Christus, tot lof en prys van sy heerlijkheid en genade, waarmee Hy ons oorlaai het in Hom wat Hy so liefhet. In Hom het ons die vryheid, gekoop met sy bloed, die vergifnis van sondes. So ryk is God se genade, wat Hy oorvloedig aan ons bewys het met alle wysheid en verstand, toe Hy die geheimenis van sy wil aan ons bekend gemaak het, dit wat Hy Hom voorge neem het om in Hom te doen. Hy wou sy verlossingsplan in die volheid van die tye volvoer: om alles in Christus saam te vat, alles wat in die hemele en alles wat op die aarde is in Hom. In Hom is ons ook tot erfgename gemaak, ons wat vantevore daartoe bestem is volgens die voorneme van God, wat alles volgens sy eie plan en wil uitvoer. So sou ons wees tot lof en prys van sy heerlijkheid, ons wat reeds vantevore ons hoop op Christus geplaas het. In Hom het julle ook tot geloof gekom toe julle die woord van die waarheid gehoor het, die evangelie van julle verlossing. **In Hom is julle gemerk met die seël: die Heilige Gees wat belof is, Hy wat die onderpand is van ons erfenis, totdat God se eie volk vrygemaak word, tot lof en prys van sy heerlijkheid.**

— *Efesiërs 1:3-14*

Dit was ook die jaar waarin my aanstaande vrou 'n beeld van God gekry het dat dinge nou gaan verbeter en dat daar *lig aan die horison* is, iets wat ook konkreet by Tremorkirken op Sotra in Junie 2022 deur God bevestig is.

Daar is sommige gemeentes wat God se wil en sy genadegawes soek, maar ek ervaar 'n sterk verlange om godvresende Heiliges te sien wat deur God se Gees in die kerk gedryf word, en ongelukkig is daar baie gemeentes wat God se krag en die Heilige Gees verloën:

Hulle het 'n gedaante van godsvrug, maar die krag daarvan het hulle verloën.
Keer jou ook van hierdie mense af.

— *Tweede Timoteus 3:5*

Hoe kan die kerk verwag dat die evangelie sal vorder sonder God se krag (Eerste Korintiërs 4:20)? Die mense weet nie wat hulle misloop nie, want ons soek ons eie dinge en nie die van God nie; selfs al lyk dit van buite mooi, is daar geen lewe na die dood nie (Romeine 8:6). Na my redding het ek 'n bysmaak in my mond gekry met die gedagte dat ek voorheen in Die Noorse Kerk was, maar nie die waarheid gehoor het dat ek met my mond moes bely en as volwassene gedoop moes word en die seëninge moes ontvang deurdat die Heiliges die hande op my gelê het nie (Romeine 10:9-10).

Chapter 36

Die pad vorentoe (2022)

Ons is in die middel van 2022 en ek het uitgesien daarna dat my toekomstige vrou verblyfreg sou kry sodat ons die werk saam kon begin. Maar dit het nie gebeur nie en die Distrikshof was op geen manier ontvanklik vir haar saak nie. So, ek kan sê dat ons albei omtrent 'n jaar gelede gedroom het dat die hantering van die saak nie «*suiwer*» sou wees nie, as mens dit so kan stel. Maar ten spyte hiervan het ek vrede (Filippense 4:7), al het dit soos 'n verraad deur die Noorse Staat gevoel, om eerlik te wees. En dit is ook wat die droom vir ons gewys het, dat die saakhanteringstelsel soos 'n rioolpyp was.

'n Asielsoeker het voorheen skaars tweeduisend kroon per maand gekry, maar dit het gestyg tot drieduisend. Dit moet kos, klere en vervoer dek. Ek weet van asielsoekers wat kragonderbrekings ervaar as hulle die ketel gebruik omdat daar te veel mense in een huis woon. En in die winter het hulle ervaar dat die hoofverwarming vir verskeie dae uitval en moes hulle ekstra warm aantrek en regkom met 'n klein stofie in die slaapkamer. Hulle moet gewoonlik 'n slaapkamer en badkamer met verskeie ander deel. Ten spyte hiervan is dit moeilik om te sê dat ons nie geseën is nie, want ons is werklik. Ons het saam met mense gedeel, gediskuteer, God gesoek, ons verbly, kerk toe gegaan en sy is al vir etlike jare 'n vrywillige werker beide buite en binne die gemeente. Sy het in Den Norske Kirke gewerk, Vineyard in Levanger, gehelp met die bejaardes in ouetehuse, en was 'n lid van die Sanitetsforeningen daar en in Trondheim. Sy is aktief besig om die evangelie te deel met mense waar sy is, en ons evangelisasiewerk sal in die toekoms toeneem as ons gehoorsaam is met die tyd, hulpbronne en privaatheid wat ons het. Ons het mense saam gedoop en sy neem ook deel aan vergaderings en huwelikskursusse deur middel van videovergaderings met pastoorpare van regoor die wêreld, insluitend die VSA.

In verband met 'n wegbreek na 'n vakansiehuis in Øygarden in Junie 2022 het ek 'n jong seun in Øygarden ontmoet wat vertel het dat sy niggie die Heilige Gees met haar hoor praat het en dat sy vir verskeie minute daarna heeltemal sprakeloos was. Dit is altyd lekker om ander se getuienis oor die Heilige Gees in hulle lewens te hoor. Ek het die evangelie met verskeie jongmense gedeel tydens my verblyf, ook met hierdie seun en sy vriendin.

'n Rukkie later ontmoet ek 'n ander groep jongmense by Øygarden Terminal waar 'n jong meisie deur handoplegging in haar knie genees is. Die vorige nag het ek gedroom dat iemand in vlak water gesterf het. Wat gebeur het, is dat in hierdie groep 'n jong seun vir my vertel het dat hy in die lente van hierdie jaar in 'n swembad gesterf het, maar na

'n paar minute bygebring is. Dit kon ook in die koerant geles word, iets wat hulle vir my op hul selfoon gewys het. Eers toe het ek vir hulle vertel wat God die vorige nag vir my gewys het. Die feit dat God vir my sulke dinge wys, maak my 'n lewende getuie vir God, in krag en nie net met woorde nie. Dikwels wanneer ek met jongmense deel, kry ek baie vrae en dit is belangrik dat ek God vooraf soek, bid, Sy woord bestudeer en herkou op wat Hy vir my gegee het, sodat ek in staat is om te antwoord en nie onkant gevang word wanneer hulle oor alles en nog wat wonder nie.

As persoon word ek baie aktief wanneer ek met jongmense deel, want dit voel soos 'n vuur binne-in my. Mens moet verwag dat God met jou is, en dikwels volg tekens en wonders wanneer daar vir die individu gebid word (Markus 16:17-18). Ons moet op God vertrou en glo dat genesings plaasvind en mense van pyn en probleme bevry word, selfs al sien mens dit nie altyd nie. Dit is ewe belangrik om te glo dat die doop hulle van die dood bevry (Romeine 6:4)! Maar ek probeer altyd om mense te ontmoet waar hulle is, soos waarvan Paulus praat. Ek sien dat God my na mense lei en hulle vir my uitwys, en ek het soms 'n fantastiese vreugde ervaar en weet dat 'n voortsetting van hierdie werk binnekort voor die deur staan.

Die volgende het op 13 Julie 2022 plaasgevind:

Ek het pas met 'n Moslemvrou gepraat en gedeel dat net God goed is, soos Jesus ons vertel (Markus 10:18). En nou deel ek oor hoe God 'n verterende vuur is (Hebreërs 12:29) en dat mense nie die Vader kan sien sonder om te sterf nie (Eksodus 33:20). Skielik gooi sy haar kop opsy en sê sy kan my nie in die oë kyk nie omdat hulle «*van kleur verander*». Dit gebeur miskien drie keer in die volgende vyftien minute en elke keer sien ek 'n duidelike vrees oor haar kom wat haar heeltemal ontstem. Ek is ten volle bewus van die wonders wat gebeur wanneer ons vir God werk, maar dit het nog nie van tevore met my gebeur nie en ek wonder en soek God vir antwoorde. Ek glo die vrou voor my was onwillig om van haar sonde gereinig te word en dat sy dit nie kon uithou toe God 'n bietjie van Homself deur my oë gewys het nie. Voordat dit gebeur het, het sy gesê dat sy nooit sou ophou om 'n Moslem te wees nie. Dit hang af wat verder gebeur of sy die erns verstaan van wat plaasgevind het, mits satan nie daarin slaag om dit ook van haar te steel nie.

— *Ontmoeting met God*

Tekens en wonders volg die een wat Jesus as Here en Meester bely in woord en daad. En wat sy met haar oë gesien het, kan sy nie agterna ontken nie. Ek wil ook nie die waarheid verduister en sê dat almal hemel toe gaan nie. Jesus Christus, Guds eniggebore Seun, is die weg, die waarheid en die lewe (Johannes 14:6). Ons moet Hom aanneem om skoon gewas te word van ons sonde:

En Hy het vir hulle gesê: «*Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die hele skepping! Hy wat glo en gedoop word, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word.*»

— Markus 16:15-16

Toe God vir my toekomstige vrou gewys het dat daar 'n spesifieke aantal maande oor is voordat ons saam kan begin werk, was dit soos met 'n ander skrif op die skerm voor haar. Sy was 'n bietjie *uit die veld geslaan*, maar ek kon 'n klankopname met my selfoon van haar maak toe sy dit agterna vir my vertel het. Wat die Vader die afgelope jare vir my en my toekomstige vrou gedoen het, is 'n groot seën (Psalm 103:2).

Ek het begin en is besig om te begin met werkers in Asië wat werk om die evangelie te versprei.

Terwyl ek dit in 2026 skryf, het my vyf kinders en ek 'n goeie verhouding, en hulle sluit by my aan wanneer hulle kan, insluitend hierdie komende Paasfees. Ek verlang na die dag wanneer ek 'n huis kan bou waar hulle vry is om te kom en gaan soos hulle wil. My toekomstige vrou se asielsaak bly onopgelos na agt jaar, wat beteken dat ons steeds nie ingevolge Noorweegse wetgewing mag trou nie. Ons wag, en ons vertrou op God se tydsberekening (Habakkuk 2:3). Baie het sedert 2022 gebeur, maar die werk gaan voort—beide die bediening en die publikasies—en ek glo die beste hoofstukke lê nog voor ons.

Daar is nog baie wat ek nie gesê en gedeel het nie, maar ek hoop die memoires gee 'n aanduiding van waarvoor ek staan en waar God my het (Jeremia 29:11).

Chapter 37

Wie is Jesus Christus?

Ek wens om eendag te skryf oor wie *Jesus Christus* werklik is in die Ou en die Nuwe Testament. Baie verstaan nie dat Jesus Christus die Een is wat ons geskape het nie (Kolossense 1:16), nie net die Seun van God nie. Wanneer ons Jesus sien, sien ons God, het Hy gesê (Johannes 14:9). God beteken beide Vader, Seun en die Heilige Gees, dit is reg so. Maar die Evangelie van Johannes in die Bybel bevestig wat baie mense in drome ervaar, dat niks geskape is behalwe deur Jesus nie, en dit sluit jou en my ook in. Jesus wys Sy ware self aan baie mense in hulle drome waar Hy vir hulle vertel dat Hy is God (Johannes 10:30, Jesaja 9:6). En dit stem ooreen met die Bybel, dit is nie toevallig nie. Dit is nie 'n paradoks nie, en dit is waarom Jesus vir die dissipels gesê het dat toe hulle Hom sien, hulle God gesien het. Om dieselfde rede droom baie mense, dikwels mense wat Christene doodgemaak en vermoor het in die geloof van 'n valse godsdiens, skielik dat Jesus na hulle toe kom en sê Hy is God en die persoon vra waarom hy God se volk vervolg.

In die begin was die Woord. Die Woord was by God, en die Woord was God. Hy was in die begin by God. Alles het deur Hom ontstaan, en sonder Hom het niks ontstaan nie.

— *Johannes 1:1-3*

Wat telkens in *alternatiewe literatuur* voorkom, is dat Jesus beskryf word as 'n geestelike opgevore meester of bloot 'n profeet, en hulle sê beslis nie dat Sy bloed ons skoonwas van ons sonde nie (Hebreërs 9:22, Romeine 5:9) of dat Jesus ons as mense geskape het nie. Dat Hy die Seun van God is, is ook heeltemal uit die prentjie, en as mens eers by die onderwerp uitkom, probeer hulle Jesus se offer verdraai tot iets wat bloot oppervlakkig en suiwer simbolies is, nie iets waaraan ons self moet deelhê nie. Wanneer Jesus sê dat ons Sy liggaam moet eet en Sy bloed moet drink om die ewige lewe te hê, is dit krities dat ons luister:

Jesus sê toe vir hulle: «Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle geen lewe in julleself nie. Hy wat my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en Ek sal hom opwek in die laaste dag. Want my vlees is waarlik spys, en my bloed is waarlik drank. Wie my vlees eet en my bloed drink, bly in My en Ek in hom. Soos die lewende Vader My gestuur het en Ek deur die Vader lewe,

so sal hy wat My eet, ook deur My lewe. Dit is die brood wat uit die hemel neergedaal het — nie soos julle vaders die manna geëet en gesterf het nie; wie hierdie brood eet, sal tot in ewigheid lewe.»

— *Johannes 6:53-58*

Al die stories en verskonings oor buite-aardse wesens wat ingemeng is met alles rondom UFO's en soortgelyke dinge, is deel van dieselfde maskerespel om ons te laat weg-fokus van die waarheid. Ek weet goed van hierdie dinge, want ek het al jare lank daarvoor gelees en heelwat meer as die gewone man. Ek sê dit nie om arrogant te wees nie. Ek verstaan, ironies genoeg sal sommige sê, dat baie van die *bonatuurlike* eintlik werklik is, op dieselfde wyse as die goeie wonderwerke van God wat ek aanskou het. Dat so 'n gebeurtenis plaasgevind het, beteken nie dat dit om daardie rede die waarheid verteenwoordig nie. Dit is 'n bietjie soos om na 'n sirkus te gaan. Hier is baie geraas en lawaai, en die doel van wat gebeur is nie om jou *nader aan die lewe* te bring nie, maar om jou te vermaak. En mense word vermaak tot hulle sterf, sonder om die lewe te ontvang (Spreuke 14:12). Dit klink eintlik banaal, maar dit gebeur. Dit word 'n bietjie soos om verslaaf te wees aan heroïen, waar mens verteer word deur gedagtes aan die volgende dosis; dit tap jou lewe leeg. Net omdat iemand van buite goed lyk, beteken nie daar is lewe aan die binnekant nie.

Ek glo die meeste van ons ken mense wat die wonderbaarlike deur onreine geeste ervaar het, maar min het die gawe om te onderskei wat dit werklik is. My ervaring is dat die geeste hieragter nie Jesus as Here bely nie en dat hulle uiteindelijke vrug die dood is, nie die lewe nie (2 Korinthiërs 11:14). Miskien lyk sommige dinge wonderlik van buite, maar dit word gedoen om 'n mens te mislei. Bietjie soos wanneer mense op TV gehipnotiseer word of wanneer ons *wit hekse of geestebesweerders* sien wat geeste uit huise dryf. God sê ons moet toets of die geeste uit Hom is of nie:

Geliefdes, glo nie elke gees nie, maar stel die geeste op die proef of hulle uit God is, want baie valse profete het in die wêreld uitgegaan. Hieraan ken julle die Gees van God: elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God; en elke gees wat nie bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het nie, is nie uit God nie; en dit is die gees van die Antichris waarvan julle gehoor het dat hy kom, en hy is nou al in die wêreld.

— *1 Johannes 4:1-3*

Mense laat hulleself mislei en lok, 'n bietjie soos krappe of insekte wat snags na die lig getrek word. Aan hulle vrugte sal julle hulle ken (Matteus 7:16) en ek sien nou dat, alhoewel ek nie voor 2008 weergebore was nie, 'n deel van my besef het dat iets fout was,

maar ek kon nie my vinger daarop lê nie. So is dit met baie mense rondom ons. Daarom deel ons met mense oor God en vertel ons wat God in ons ore fluister.

Ek weet uit ondervinding dat die magte van die wêreld probeer om die waarheid vir mense te verberg, aangesien ek in my jonger jare deel hiervan was. Vir wat dit werd is, probeer Satan om die mens op alles behalwe God te laat fokus, onder andere deur die waarheid te verdraai dat seksualiteit buite die huwelik sonde is. Al die fliëks en soortgelyke dinge met intieme tonele is nie net verkeerd in God se oë nie, maar die mense word verslaaf aan die sonde en begeer meer:

«Wanneer julle die Seun van die mens verhoog het, sal julle verstaan dat Ek is, en dat Ek uit Myself niks doen nie; maar net soos my Vader My geleer het, dit spreek Ek. En Hy wat My gestuur het, is met My; die Vader het My nie alleen gelaat nie, omdat Ek altyd doen wat Hom welbehaaglik is.» Terwyl Hy hierdie dinge spreek, het baie in Hom geglo. Jesus sê toe vir die Jode wat in Hom geglo het: «As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels. En julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak.» Hulle antwoord Hom: «Ons is die geslag van Abraham en het nog nooit vir iemand as slawe gedien nie; hoe sê U dan: Julle sal vry word?» Jesus antwoord hulle: «Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle dat elkeen wat die sonde doen, 'n dienskneg van die sonde is. En die dienskneg bly nie vir altyd in die huis nie; die seun bly vir altyd. As die Seun julle dan vrygemaak het, sal julle waarlik vry wees. Ek weet dat julle die geslag van Abraham is; maar julle soek om My om die lewe te bring, omdat my woord geen ingang in julle vind nie. Ek spreek van wat Ek by my Vader gesien het, en julle doen ook wat julle by julle vader gesien het.» Hulle antwoord en sê vir Hom: «Ons vader is Abraham.» Jesus sê vir hulle: «As julle die kinders van Abraham was, sou julle die werke van Abraham doen; maar nou soek julle om My om die lewe te bring, 'n Mens wat aan julle die waarheid gespreek het, wat Ek van God gehoor het. Dit het Abraham nie gedoen nie. Julle doen die werke van julle vader.» Toe sê hulle vir Hom: «Ons is nie uit ontug gebore nie; ons het een Vader, naamlik God.» Jesus sê vir hulle: «As God julle Vader was, sou julle My liefhê, want Ek het uit God uitgegaan en gekom; want Ek het ook nie uit Myself gekom nie, maar Hy het My gestuur. Waarom ken julle my spraak nie? Omdat julle na my woord nie kan luister nie. Julle het die duiwel as vader, en die begeertes van julle vader wil julle doen. Hy was 'n mensemoordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy leuentaalk praat, praat hy uit sy eie, omdat hy 'n leuenaar is en die vader daarvan. Maar omdat Ek die waarheid spreek, glo julle My nie. Wie van julle oortuig My van sonde? En as Ek die waarheid spreek, waarom glo julle My nie? Hy wat uit God is, luister na die woorde van God.

Daarom luister julle nie, omdat julle nie uit God is nie.» Toe antwoord die Jode en sê vir Hom: «Sê ons nie met reg dat U 'n Samaritaan is en 'n duiwel het nie?» Jesus antwoord: «Ek het nie 'n duiwel nie; maar Ek eer my Vader, en julle onteer My. En Ek soek nie my eer nie; daar is Een wat dit soek en wat oordeel. Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as iemand my woord bewaar, sal hy die dood in der ewigheid nie sien nie.»

—Johannes 8:25-51

Daar is twee kante aan die *onreine geeste*. Die een is dat hulle wil hê mense moet glo alles is fisies en materieel en dat daar geen gees bestaan nie. Die ander kant is wanneer die mens verstaan dat daar 'n geestelike werklikheid bestaan. Wanneer dit gebeur, sal die onreine geeste probeer om soekende mense in 'n magiese wêreld te verstrik wat 'n neiging het om donkerder te word hoe dieper 'n mens daarin ingaan (1 Timoteus 4:1). Aan die begin lyk dinge aanloklik en ongevaarlik.

Iemand wat saam met my op dieselfde Bybelskool was, 'n begaafde pianis, het heeltemal van God af weggedraai (2 Petrus 2:20-22). Hy was saam met 'n vrou wat ook 'n profetiese gawe gehad het, maar hulle is om redes wat ek nie weet nie uit die Bybelskool gesit. Wat daarna gebeur het, was dat hulle saam die pad heeltemal byster geraak het. Alles is vir 'n tyd lank omgekeer en hulle het *rondgedwaal* daarin met oop arms. Dit het geëindig dat hy in die wintertyd op 'n berg aan verkluming gesterf het, blykbaar in 'n toestand van geestelike verwarring en op soek na 'n geestelike nirvana. Die pad na die verderf is breed en daar is baie wat daardeur ingaan (Matteus 7:13). Nooit vantevore het ek gesien hoe iemand so drasties van God af wegdraai en so kort daarna sy lewe verloor nie, ten spyte daarvan dat verskeie gelowiges hom vooraf gewaarsku het en duidelik gesien het wat besig was om te gebeur. Ek glo albei het ook opgehou om vleis te eet en met 'n radikale dieet begin. Hy het al hoe maerder geword en dit beskryf asof hy alles kon verdra en dat alles surrealisties was. Dit was 'n uiterste voorbeeld, maar ons sien mense oor die hele spektrum rondom ons. Baie is op soek na die waarheid.

Daar is baie lewensverhale wat bepaal word deur 'n onreine spiritualiteit. Verskeie *wit hekse* dink dat dit wat hulle doen goed is, maar in die praktyk werk hulle teen God en met onreine geeste (Galasiërs 5:19-21). Sommige van hulle kry persoonlike probleme as gevolg hiervan en kan nie die oorsaak verstaan nie. Die Vader in die Hemel het ons teen towerkuns gewaarsku (Deuteronomium 18:10-12). En wat is al hoe gewilder in vandag se fliëks, soos byvoorbeeld Harry Potter? Wat word in baie van hulle herhaal? Mistiek en bonatuurlike gebeure. 'n Fassinerende duisternis wat 'n mens met die okkulte omhul, 'n bietjie soos lig vir die motte in die nag. Onwetend word 'n mens in die lokval gelei en sit vas. Sommige jongmense kyk na rillerfliëks, maar slaap met die lig aan of vind daarna geen rus nie. Ons word beïnvloed deur dit wat ons deur ons oë inneem, insluitend pornografie. Ek het self tot ongeveer 2012 met 'n pornografieverslawing gesukkel en ek

weet vandag dat naaktheid en seksualiteit binne die huwelik hoort (Matteus 5:28). Dit was ook iets wat God swaar op my hart gelê het, dat ek met ander vroue owerspel gepleeg het deur die skerm.

Want dit moet julle weet, dat geen hoereerder of onreine of gierigaard, wat 'n afgodsdienaar is, 'n erfdeel het in die koninkryk van Christus en van God nie. Laat niemand julle met ydel woorde mislei nie, want deur hierdie dinge kom die toorn van God oor die kinders van die ongehoorsaamheid. Moet dan nie hulle deelgenote word nie. Want vroeër was julle duisternis, maar nou is julle lig in die Here; wandel as kinders van die lig. Want die vrug van die Gees bestaan in alle goedheid en geregtigheid en waarheid. En beproef wat die Here welbehaaglik is; en hou nie gemeenskap met die onvrugbare werke van die duisternis nie, maar bestraf dit liever. Want wat in die geheim deur hulle gedoen word, is skandelik selfs om te noem. Maar al hierdie dinge word openbaar as hulle deur die lig bestraf word; want alles wat openbaar word, is lig. Daarom sê Hy: Ontwaak, jy wat slaap, en staan op uit die dode, en Christus sal oor jou skyn. Pas dan op dat julle nougeset wandel, nie as onwyse nie, maar as wyse; en koop die tyd uit, omdat die dae boos is. Daarom moet julle nie onverstandig wees nie, maar verstaan wat die wil van die Here is. Moenie dronk word van wyn nie — daarin is losbandigheid; maar word met die Gees vervul. Spreek onder mekaar met psalms en lofsange en geestelike liederes; en sing en lofsing in julle hart tot eer van die Here.

— *Efesiërs 5:5-19*

Chapter 38

Geen dood geen gees nie?

Ek weet vandag dat die mens hom moet bekeer van sy sonde en terugdraai na God (Handelinge 3:19). Die enigste ding wat ons eie selfopgelegde doodsvonnis kan versoen, is die bloed van Jesus (Hebreërs 9:22). As ons deur die lewe gaan sonder om Jesus aan te neem, sal ons na die dood maai wat ons in die liggaam gesaai het toe ons geleef het. Ons sterf eers 'n fisiese dood en dan 'n geestelike dood, met ander woorde twee keer (Openbaring 20:14-15). Jesus het self hierteen gewaarsku met ernstige woorde: die ewige vuur is berei vir die duiwel en sy engele, en diegene wat Hom verwerp, sal weggaan na die ewige straf (Matteus 25:41, 46). Dit is geen bygeloof nie, maar iets waarmee sommige van die heiliges werklik konkrete ervaring het. As jy die waarheid soek, weet jy dat selfs al het nie almal dit ervaar nie, dit nie beteken dat dit verkeerd is nie. Dit is waarom ons oor hierdie dinge praat. Dit is nie iets fiktiefs wat ons voorhou om mense probeer bang te maak vir 'n lewe saam met God nie; dit werk nie so nie. Ervaring kan gevra en aktief gesoek word. As jy ernstig is oor die lewe, moenie dit laat verlore gaan nie.

Niks kan ons sonde omkeer of wegneem nie. Die uitsondering is die bloed van Jesus (1 Johannes 1:7). Hy wat in die Seun glo, het die ewige lewe, maar hy wat die Seun nie wil glo nie, sal die lewe nie sien nie, maar die toorn van God bly op hom (Johannes 3:36). Waarom? Omdat Jesus God is (Kolossense 2:9) en Sy lewe oneindig veel werd is (1 Petrus 1:18-19). Die ander manier is om vir ons sonde met ons eie lewens te betaal. God is regverdig (Deuteronomium 32:4) en Hy het vir ons 'n uitweg uit ons sonde gegee, en dit is Jesus. Sy Seun het, met volmag van die Vader in die Hemel, Sy lewe vir ons gegee sodat ons kan lewe. Sy bloed, van onskatbare waarde, doen boete vir ons sonde en was ons skoon. Wanneer ons skoongewas is, kan ons God se Tempel word en kan die Heilige Gees in ons woon (1 Korintiërs 6:19). Ons word weergebore in die gees (Johannes 3:5, Titus 3:5, 1 Petrus 1:23) en dit kan op niemand afgedwing word nie, maar gebeur uit eie vrye wil, ongeag of mens dit verstaan of nie. Ek het in geloof gegaan toe die evangelis my uitgedaag het, en my nuwe gees was 'n skok vir my om te ervaar, maar 'n positiewe skok as sodanig.

Deur die doop begrawe ons die ou lewe (Romeine 6:4). Ons staan dan op uit die water tot 'n nuwe lewe saam met Jesus op dieselfde manier as wat Hy van die dood na die lewe gegaan het toe Hy deur God opgewek is. Ons kry deel aan dieselfde gees as wat Jesus het. Die Heilige Gees word die ander helper genoem (Johannes 14:16) en Jesus is die eerste een. Ek het God gesoek en Hy het my geantwoord toe ek vyftien jaar oud was, maar dit het agtien jaar geneem voordat ek Hom werklik «gevind het» en Jesus as my Verlosser

aangeneem het. Ek hoop jy neem die erns ter harte van dit wat ek hier voorhou en nie toelaat dat jy van stryk gebring word wanneer ek met getuienis kom wat tegelykertyd heeltemal fantasties en kranksinnig klink nie. Ek is deeglik bewus hiervan, maar dit is moeilik om die waarheid te praat sonder om werklik die waarheid te sê. Ons het almal op 'n stadium van God verwyder geraak as gevolg van ander se sonde, en elkeen van ons het God nodig om die gees van die lewe weer in ons in te blaas (Eségiël 37:5-6). God het lewe in Adam ingeblaas (Genesis 2:7) en toe Adam gesterf het, was dit nie in die liggaam nie, maar in die gees. Dieselfde het vir Eva gegeld. Daarom het hulle radikaal verander toe hulle gees gesterf het. Om dieselfde rede word ons heeltemal verander wanneer ons weergebore word uit die Gees van God (2 Korintiërs 5:17).

Kyk, Ek kom gou, en My loon is by My, om aan elkeen te vergeld volgens sy werk. Ek is die Alfa en die Omega, die eerste en die laaste, die begin en die einde. Salig is die wat hulle kleres was. Hulle sal reg hê op die boom van die lewe en deur die poorte in die stad kan ingaan. Maar buite is die honde en die towenaars en die hoereerders en die moordenaars en die afgodedienaars en elkeen wat die leuen liefhet en dit doen. Ek, Jesus, het my engel gestuur om hierdie dinge aan julle in die gemeentes te betuig. Ek is die wortel en die geslag van Dawid, die blink môrester.» En die Gees en die bruid sê: «Kom!» En laat hom wat hoor, sê: «Kom!» En laat hom wat dors het, kom; en laat hom wat wil, die water van die lewe neem as 'n geskenk.

— *Openbaring 22:12-17*

Ek sê vir jou wat Ananias vir Paulus gesê het nadat Paulus pas sy gesig teruggekry het:

En nou, waarom versuim jy? Staand op, laat jou doop en jou sondes afwas, terwyl jy sy (Jesus se) Naam aanroep.

— *Handelinge 22:16*

Chapter 39

Volwasse Doop

Wat hier volg is nie 'n opinie nie. Dit is bewyse — uit die Griekse grammatika van die Nuwe Testament, uit die Hebreeuse tipologie van die Ou Testament, en uit letterreekse wat 3 400 jaar lank in die Torah verborge was en wat geen menslike oog kon lees totdat rekenaars gebou is om daarna te soek nie. Drie onafhanklike getuies, oor drie millennia heen, wat almal dieselfde ding sê: die doop is vir die bewuste mens. Dit is 'n noodsaaklikheid. En dit is vir die volwassene. As jy in die versoeking kom om dit van die hand te wys — lees verder. Die bewyse is verifieerbaar. Die skrifverwysings word verskaf. En die woorde wat in die letters van die Torah verborge is, het presies vir hierdie geslag gewag.

Kinderdoop is al honderde jare lank 'n prominente tradisie in Noorweë. Vir baie gesinne is dit vanselfsprekend om hul kinders kort ná geboorte in die kerk te laat doop. Die Kerk van Noorweë, voorheen die staatskerk, was die vernaamste beoefenaar van hierdie gebruik, hoewel die Katolieke en Metodiste-kerke ook kinderdoop beoefen. Tydens die seremonie word die kind na die doopvont gedra, dikwels geklee in 'n wit dooprok wat moontlik deur geslagte heen oorgedra is. Die priester giet drie keer water oor die kind se kop terwyl hy sê: "Ek doop jou in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees" (Mattheus 28:19). Die gesin kies ook peetouers om die kind in hul Christelike opvoeding te ondersteun. Alhoewel kinderdoop steeds wydverspreid is, het die aantal doopgeleenthede die afgelope jare afgeneem. Vir baie Nore is kinderdoop nie net 'n godsdienstige handeling nie, maar ook 'n familietradisie en 'n geleentheid om familie en vriende bymekaar te bring om die nuwe familielid te vier. Tradisie is egter geensins 'n waarborg dat 'n praktyk ooreenstem met wat God ons beveel het om te doen nie. Daarom is daar Christelike denominasies, soos Baptiste- en Pinksterkerke, waar die volwassenedoop in plaas daarvan beoefen word.

Die ironie is treffend, want in die einste vers wat die priester aanhaal, is die enigste gebiedende wys (imperatief) *mathēteusate* (G3100) — "maak dissipels" (die Statebybel vertaal dit as "onderrig"). Die doop, *baptizontes* (G907), is bloot 'n teenwoordige deelwoord wat beskryf *hoe* daardie dissipelmaak gedoen word. Die Skrif veronderstel dus dat die een wat gedoop word, reeds 'n dissipel is.

Ons onthou hoe die Jode hulself so gewillig deur Johannes die Doper laat doop het (Mattheus 3:5-6). Die rede hiervoor is waarskynlik dat hulle lank reeds vertrouwd was met die «mikvah» (H4723), 'n ritueel van geestelike reiniging deur volledige onderdompeling in water. En die Hebreeuse woord *mikveh* self dra 'n dubbele betekenis wat die Brown-

Driver-Briggs-leksikon openbaar: dit beteken beide ’n versameling waters’ en ’hoop’. In Jeremia 17:13 skryf die profeet: «O HERE, die mikveh van Israel.» Die woord wat as ’hoop’ vertaal word, is dieselfde woord as die rituele bad. Die water van reiniging en die hoop van Israel is een Hebreeuse woord. Vir ’n behoorlike mikvah moes van die water uit die ’hemel’ kom, wat beteken dit is direk vanaf reënval in die poel gelei. Dit was ’n profetiese beeld van Jesus Self — Hy wat uit die hemel gekom het, deur God gestuur. Jesus het ook gesê, «**Ek is die lewende water**» (Johannes 4:14). Vir die Jode verteenwoordig die «mikvah» bo alles geestelike reiniging (Titus 3:5; Handeling 22:16). Israel beoefen die mikvah al duisende jare as ’n middel tot reiniging. Dit het plaasgevind ná menstruasie, ná die aanraking van die dooies, of voor belangrike lewensgebeurtenisse soos die huwelik.

Die handeling self weêrlê die metode. Die Grieke het drie werkwoorde gehad om van te kies: *rhantizō* (G4472) om te besprinkel, *cheō* om te giet, en *baptizō* (G907) om te onderdompel of heeltemal te bedek. Die Gees het konsekwent onderdompeling gekies — en anders as *baptō*, ’n vinnige indompeling, dui *baptizō* op die blywende transformasie.

Messiaanse Jode weet dat die mikvah ’n profetiese beeld was van die reiniging wat elkeen moet ondergaan om van die dood na die lewe in Jesus Christus oor te gaan. Ons sien dit ook in Israel se deurtog deur die *Rooi See* of toe Noag geroep is om in die ark *op die see te vaar*. Albei was beelde van die *doop tot redding* wat sou kom (1 Petrus 3:21). Die doop is om te sterwe aan *die ou mens* en op te staan tot die nuwe (Kolossense 2:12). As Jesus die weg, die waarheid en die lewe is (Johannes 14:6) en Self gedoop is (Mattheus 3:13–17), waarom sou ons nie Sy voorbeeld volg nie, veral omdat Hy saam met Sy dissipels gedoop het (Johannes 3:22)?

Die Seun se eie patroon spreek vanself. Hy het die ou verbond se kindertekens ontvang — besny op die agtste dag (Lukas 2:21) en voorgestel in die tempel (Lukas 2:22) — maar is nooit as baba gedoop nie. In plaas daarvan het Hy dertig jaar gewag en uit eie wil na die Jordaan gegaan (Mattheus 3:13–17), om ons te wys dat die doop ’n daad van bewuste, gewillige gehoorsaamheid is.

Toe Jesus vir Nikodemus gesê het «*jy moet opnuut gebore word*» (Johannes 3:7), het Hy nie ’n nuwe leerstelling in ’n middernagtlike gesprek geskep nie — Hy het ’n hele profetiese-verbondsverwagting in een sin saamgevat en dit gerig aan ’n man wat gedink het hy is reeds binne. Niks daarvan was nuut vir ’n leermeester van Israel nie. **Die Skrif het dit beloof.** Esegïël het gehoor hoe God belowe om «*skoon water*» op Sy volk te sprinkel, hulle «*’n nuwe hart*» te gee en «*my gees in julle binneste*» te plaas (Esegïël 36:25-27); ’n hoofstuk verder kry droë bene asem en staan lewendig op (Esegïël 37). Moses het dieselfde hoop gestel as die hart wat God Self sou besny «*sodat jy kan lewe*» (Deuteronomium 30:6); Jeremia as die Wet wat in ’n nuwe verbond innerlik geskryf word (31:33); Dawid as die roep «*skep vir my ’n rein hart... en gee opnuut in my binneste ’n vaste gees*» (Psalm

51:10). Water, Gees, 'n nuwe hart, lewe — die presiese bestanddele van Johannes 3:5 — het eeue lank in die Hebreeuse Skrifte gestaan.

En dit was nie net op die bladsy nie. **Sy tydgenote het daarvoor gebid:** 'n dag se reis van Jerusalem af het die manne van Qumran God gevra om hulle deur Sy heilige gees soos *reinigende waters* te reinig en hulle *uit Sjeool tot 'n ewige hoogte* te verhef (die Gemeenskapsreël en die Dankliedere). **Sy eie wet het dit half uitgevoer:** van 'n heiden wat die verbond betree het, is verwag om sy vorige bestaan agter te laat — ou verwantskappe nietig, 'n nuwe identiteit toegeken — en die bekeerling se onderdompeling is reeds in of naby sy eie geslag deur die skole van Hillel en Sammai betwis (Misjna Pesachim 8:8). **En Johannes die Doper het dit pas in die daglig gedwing,** deur Israeliëte self die water in te roep en te waarsku: «*moenie dink... Ons het Abraham as vader nie*» — want God kon uit klippe kinders vir Abraham verwek (Mattheus 3:9). Die eerste geboorte tel vir niks.

Die wedergeboorte was dus nooit iets wat van buite af *aan* 'n mens gedoen is nie; dit was 'n drempel wat hy self oorgesteek het. «*Dit is noodsaaklik,*» het Jesus gesê — en die *julle* is meervoud, wat verby die een man in die kamer reik — «*dat julle van bo gebore word*»; en in dieselfde asem het Hy genoem hoe: soos Moses die slang verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word, sodat elkeen wat glo, die lewe kan hê (Johannes 3:14-15). Nie net die heiden nie, nie net Israel aan die einde van die dae nie, maar *jy* — nou, deur die Gees, deur die Seun, en met oop oë die water in. Dit is waarom die teken nooit deur volmag aan 'n kind behoort het nie: die bekeerling het die mikvah gekies, Johannes se hoorders het self teen die wal afgestap, en Nikodemus — wat geen inligting kortgekom het nie, slegs die gewilligheid — het uiteindelik deur sy eie deur gestap (Johannes 7:50; 19:39). Die doop is die bewuste oorgang van iemand wat reeds van bo gebore is.

Mens onthou ook die Egiptenare, wat die wêreld verteenwoordig net soos die mense in Noag se tyd. Simbolies gesproke het hulle nie die reinigingstoets van die Rooi See geslaag nie, al het hulle geglo hulle sou. Dit weerspieël ook die sondvloed van Noag, waar goddeloosheid nie meer toegelaat is om voort te bestaan nie. Die mikvah is dus 'n simbool van nuwe lewe en terselfdertyd oordeel oor die ou lewe. Dit is baie soos die nagmaal, waar 'n mens aan Jesus se bloed en liggaam deelneem tot redding of tot oordeel (1 Korinthiërs 11:27–29). Hierdie doop — hierdie reiniging — is nie opsioneel vir diegene wat die Beloofde Land wil binnegaan nie; dit is 'n absolute noodsaaklikheid (Johannes 3:5). Tog vervang die water nie die geloof nie; dit druk dit uit. Die doop is die aangewese antwoord van 'n hart wat reeds glo en hom bekeer het (1 Petrus 3:21) — nie 'n werk wat verdien wat slegs die bloed van Christus kan gee nie (Efesiërs 2:8-9). Die feit dat dit in baie kerke vandag afgeskeep word, maak nie die waarheid ongeldig nie; die geskiedenis herhaal homself selfs nou. Baie staan voor God, selfversekerd en arrogant, sonder om te verstaan waarheen hierdie pad lei.

Wat sal ons dan sê? Sal ons in die sonde bly, dat die genade meer kan word? Nee, stellig nie! Ons wat die sonde afgesterf het, hoe kan ons nog daarin lewe? Of weet julle nie dat ons almal wat in Christus Jesus gedoop is, in sy dood gedoop is nie? Ons is dan saam met Hom begrawe deur die doop in die dood, sodat net soos Christus uit die dode opgewek is deur die heerlijkheid van die Vader, ons ook so in 'n nuwe lewe kan wandel. Want as ons met Hom saamgegroeï het deur die gelykheid van sy dood, sal ons dit tog ook wees deur die gelykheid van sy opstanding. Ons weet immers dit: dat ons ou mens saam gekruisig is, sodat die liggaam van die sonde tot niet gemaak sou word en ons nie meer die sonde sou dien nie. Want hy wat gesterf het, is geregverdig van die sonde. As ons dan saam met Christus gesterf het, glo ons dat ons ook saam met Hom sal lewe. Ons weet dat Christus, nadat Hy uit die dode opgewek is, nie meer sterwe nie; die dood heers oor Hom nie meer nie. Want die dood wat Hy gesterf het, het Hy vir die sonde eens en vir altyd gesterf; maar die lewe wat Hy lewe, lewe Hy vir God. So moet julle ook reken dat julle wel vir die sonde dood is, maar lewend is vir God in Christus Jesus.

— Romeine 6:1-11

Diegene wat onwillig was om die see oor te steek, sou in *die ou wêreld* gesterf het, en Johannes het dit geweet toe hy van Jesus gepraat het:

*Ek doop julle wel met «water tot bekering». Maar Hy wat ná my kom, is sterker as ek, wie se skoen ek nie waardig is om aan te dra nie. **Hy (Jesus Christus) sal julle doop met die Heilige Gees en met vuur.** Sy skop is in sy hand, en Hy sal sy dorsvloer deeglik skoonmaak en sy koring in die skuur saambring, maar die kaf sal Hy met onuitbluslike vuur verbrand.*

— Mattheus 3:11-12

Ek het kritiek ontvang omdat ek woorde uit God se Woord, die Bybel, deel. My ervarings met God bevestig egter dat Sy Woord die waarheid is; as ons goeie vrugte wil hê, moet ons ons by God se Woord hou en dienooreenkomstig handel. Baie gelowiges dink dat 'n persoon deur die kinderdoop tot God se Koninkryk toegelaat word, maar niks in die Bybel dui daarop nie. Ek het self van die Heilige Gees gehoor dat ons ons nie oor kinders moet bekommer nie, aangesien hulle deur God gereinig word indien hulle voor redding sou sterf. Dit het omstreeks die jaar 2016 gebeur, en die Heilige Gees het my die woord *ablusie* gegee, 'n term waarvan ek nie die betekenis geken het nie. Destyds het ek nagedink oor wat met kinders sou gebeur wat nie weergebore is wanneer Jesus Christus terugkeer nie. Toe het die Heilige Gees my hierdie een woord gegee:

Dit het gebeur toe Aäron, Moses se broer, as hoëpriester aangestel is, wat uitgebreide reinigingsrituele behels het. Volgens Levitikus 8 is Aäron en

sy seuns met water gewas, in spesifieke priesterklere geklee, met heilige olie gesalf en is spesiale offers gebring om geheilig en voorberei te word om die heilige dienste te verrig. Toe Aäron gereinig en voorberei was, kon hy een keer per jaar op die Versoendag, Jom Kippoer, die Allerheiligste (Kodesj HaKodasjiem) binnegaan om rituele handeling voor die Verbondsark te verrig. Dit was die heiligste deel van die Tabernakel, waar God se teenwoordigheid op unieke wyse gemanifesteer het. Dit is duidelik dat die Heilige Gees my wou wys dat kinders in God se hande is en dat ons ons nie oor hulle moet bekommer nie. Dit staan in kontras met wanneer 'n kind 'n volwassene word en verantwoordelik gehou word vir hul eie verhouding met God en vir die aanvaarding van Jesus.

— *Ablusie beteken reiniging*

Ons sien ook in die Bybel dat Jesus nooit kinders gedoop het nie, maar hulle geseën het (Markus 10:14). En die Grieks maak 'n onderskeid wat die Afrikaans verberg: die woord wat Mattheus vir "kinders" in Mattheus 19:13–14 gebruik, is *paidion* (G3813) — kinders wat oud genoeg is om te loop en te kom. Lukas 18:15 gebruik 'n ander woord — *brephos* (G1025), wat 'n ongebore of pasgebore baba beteken. Jesus het die babas geseën. Hy het hulle nie gedoop nie. En wanneer ons elke vers in die Nuwe Testament met konkordansie-instrumente deursoek, verskyn *baptizō* (G907) nege keer langs woorde vir glo, bekeer en bely. Dit verskyn nul keer langs enige woord vir baba of kind. Nie een keer nie. Die volledige studie van hierdie bewyse, insluitend die Hebreeuse wortels, die Pasga-konneksie en die Griekse morfologie, is beskikbaar in ons meegaande boek *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters). In die Skrifte is volwassenes gedoop, eerder as babas (Handelinge 2:38; 8:36-38; 16:33). My toekomstige vrou is 'n seën vir my, aangesien sy ook van God hoor en sy vuur dra in die deel van die evangelie met diegene rondom haar. Ek was oortuig dat die volwassenedoop deur God verorden is, maar ek het geweet dat sy dit van die Vader Self moes hoor. Ek weet dat Jesus nie in Johannes hoofstuk 3 oor die kinderdoop praat nie, soos Markus ook bevestig:

Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word.

— Markus 16:16

Jesus het dikwels oor die hel gepraat en ons met sterk woorde gewaarsku. Hy het gesê dit is beter om 'n liggaamsdeel te verloor as om in die hel gewerp te word, waar die wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie (Markus 9:43-48). Hy het vertel van die ryk man wat in die vlamme gepynig is en om genade geroep het (Lukas 16:23-24). Dit is nie metafore nie, maar werklikheid.

Verborge in die Letters

Maar die bewyse stop nie by wat die Bybel op die oppervlak sê nie. Die Torah — die eerste vyf boeke van Moses — bevat 304 805 Hebreeuse letters, wat 3 400 jaar lank sonder foute oorgeskryf is. Toe moderne rekenaars hierdie letters deursoek het vir woorde wat met gelyke tussenposes gekodeer is (Ekwidistante Letterreeks, of ELS), het hulle iets gevind wat die menslike oog nooit kon gesien het nie.

By 'n sprong van 49 — die telling na Pinkster, die vyftigste dag — verskyn elf Hebreeuse woorde wat met die teologie van die doop verband hou, elk een keer of baie selde in die hele Torah. En elkeen van hulle land op sy bepalende gedeelte. **Tevilah** (טבילה, *onderdompeling*) val op 'n vers wat beveel om «*hom in water te bad*» (Levitikus 15:7). **Teshuvah** (תשובה, *bekering*) val op die wet van die dienskneg wat kies om by sy meester te bly (Eksodus 21:5–6). **Mashiach** (משיח, *Messias*) val op «*my Naam is in Hom*» (Eksodus 23:21). **Yeshuah** (ישועה, *redding*) val op die inwyding van die altaar met bloed (Levitikus 8:15). Kombuis by 'n sprong van 49 land nie op 'n vers oor kook nie. Kamele land nie op kamele nie. Hierdie kontroles land op ewekansige, onverwante teks. Maar elke doopwoord land op sy gedeelte.

Wanneer die Torah-tekste op 'n silinder — die oorspronklike boekrol — gedraai word, groepeer die elf woorde in pare wat preek: bekering langs redding langs die Pasgalam; geloof langs onderdompeling; en die Messias, wie se kolom om die rol draai en onderdompeling aanraak. Die gematria van *Mashiach* (358) plus *Tevilah* (56) is gelyk aan 414 — die presiese gematria van **Nachshon** (נחשון), die man wat volgens Joodse tradisie eerste uit geloof in die Rooi See gestap het voordat dit verdeel het.

Ons het ook die Torah deursoek vir die naam **Nikodemus** — die man vir wie Jesus gesê het om «*uit water en Gees gebore*» te word (Johannes 3:5). Sy naam verskyn een keer in die hele Torah, by 'n sprong van 1 092. Dit begin by Numeri 7:17 — die offer van **Nachshon, seun van Amminadab**. Die man vir wie gesê is om die water binne te gaan, is gekodeer terwyl hy deur die naam van die man gaan wat eerste die water binnegegaan het. En die oppervlakwoorde wat Nikodemus kruis, lees soos die evangelie: Nachshon (geloof), 'n besprinkelingbak (bloed toegepas), Moses (die wet), versoening, en bedekking — «*want soveles van julle as wat in Christus gedoop is, het julle met Christus bekleed*» (Galasiërs 3:27).

Die treffendste van alles: toe ons die afstand tussen **Emunah** (אמונה, *geloof*) en **Tevilah** (טבילה, *onderdompeling*) in die Torah se verborge letters gemeet het, sit die naaste paar **twee letters uitmekaar by Deuteronomium 21:23** — «*want 'n gehangene is deur God vervloek.*» Die vers wat Paulus in Galasiërs 3:13 oor die kruis aanhaal. Geloof en onderdompeling, wat mekaar raak by die kruisigingsvers. Die Torah het die twee vereistes vir redding langs mekaar gekodeer op die einste plek waar redding gekoop is — 1 400 jaar voordat die kruis opgerig is.

En toe ons by die doopspronge na enige Hebreuse woord vir baba gesoek het, was die resultate verwoestend: **Tinok** (baba) by 'n sprong van 49 land op 'n *doodsvonnis* (Eksodus 21:15). **Tinok** by 'n sprong van 34 is **heeltemal afwesig**. Die Torah kodeer geloof, bekering, onderdompeling, Messias en redding by die doopspronge. Die baba is nêrens te vinde nie. Nie een keer nie. Nie by enige sprong wat saak maak nie.

Moses kon nie 304 805 letters so gerangskik het dat hierdie woorde op hierdie gedeeltes land nie. Die beperkings is te spesifiek. Die belyning te presies. Maar Iemand kon. En die volledige analise — met statistiese toetse, kontrolewoorde en elke bevinding geverifieer — is beskikbaar in die meegaande boek *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters).

Ek het my toekomstige vrou uitgedaag rakende die doop en gesê: «Vra vir God of Hy kan bevestig dat die doop vir volwassenes is.»

Toe God haar kort daarna wakker gemaak het, het Hy vir haar 'n ou Bybel gewys — moontlik 'n Hebreuse Bybel, al was sy nie seker nie. God het hierdie boodskap oor die doop aan haar bevestig. Hy het gesê: **«Ek hoop mense luister na My! Kinderdoop is 'n seën, maar volwassenedoop is 'n noodsaaklikheid!»**

— *God maak my toekomstige vrou in die middel van die nag wakker*

Wie kan kinders dwing om Jesus te volg? Niemand nie. Maar die tradisie van kinderdoop maak God se Woord tot niet. Dit is dalk moeilik om te aanvaar, maar die Bybel wys dit, en die Heilige Gees het dit Self bevestig. My eie ervaring het dit getoon — nie net aan my persoonlik nie, maar ook aan diegene wat teenwoordig was toe een van die heiliges gedoop is en kort daarna in tale begin praat het, sonder om eers te verstaan wat besig was om te gebeur (Handelinge 2:4; 10:44-46). Ek het met gelowiges gepraat wat dit nie aanvaar nie, maar toe ek my toekomstige vrou uitgedaag het om God vir 'n antwoord te vra, het God in die middel van die nag met haar gepraat en Sy eie Woord bevestig. Kinderdoop is nie 'n tradisie van God nie, maar van mense (Markus 7:8). Ons moet ons weg kies: mense of God. Tekens en wonders sal diegene volg wat glo (Markus 16:17); ander praat met menslike woorde, en hulle sal óf probeer om die afwesigheid van God se krag weg te redeneer óf *vermy om daaroor te praat*.

Die Bybel stel dit duidelik dat die heiliges wonders en tekens sal verrig net soos *Jesus Christus ons Verlosser* gedoen het (Johannes 14:12). Ons lees nie dat ons met verhewe woorde sonder krag moet praat nie. Dit is nie wat Paulus van sy eie bediening sê nie. Petrus — wat sy lewe vir Jesus Christus gegee het — was ook nie 'n man van blote woorde nie, maar van God se krag. Vandag het dissipels wat God met hul hele wese dien en Hom eerste soek, dieselfde genadegawes as diegene in Jesus se tyd (Galasiërs 3:27; 1

Korinthiërs 12:4-11). Daar is geen ruimte vir ons om louwarm teenoor God se Woord te wees nie, nou of ooit.

Een spesifieke beswaar hou die gesondes in die kerkbank. Laat my dit beantwoord voordat ons die Here se woorde aan Laodisea hoor.

Die Koper-slang en die Dief

Die beswaar is 'n voorspelbare skild: *die dief aan die kruis is sonder doop gered, dus is ek vrygestel*. Dit is 'n kategorie-fout wat homself as teologie voordoen. Die dief was besig om aan 'n kruis te sterf; hy het geen toegang tot die water gehad nie. Sy redding was 'n wonderwerk van die uitsondering, nie die reël van die Koninkryk nie. Hy het die noodsaaklike daad uitgevoer: hy het na die Verlosser gekyk.

En soos Moses die slang in die woestyn verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.

— Johannes 3:14-15

Die patroon is vasgestel: *ra'ah* (ראַה — kyk), *chai* (חַי — lewe). In Numeri 21 het die *sārāp* H8314 שָׂרָפִים (vurige slang) die dood gebring, maar die *nēs* H5251 נֶסֶם (standaard, vaandel) het lewe gebring. Die dief het na die verhoogde Seun van die mens gekyk terwyl sy liggaam aan sy eie hout vasgepen was. Hy kon nie na die water afdaal nie, maar hy het sy hart na die Koning gedraai. Hy het presies gedoen wat die Vader vereis het onder die omstandighede wat aan hom gegee is.

Jy is nie die dief nie. Jy is nie aan 'n kruis vasgepen nie. Jy staan op die wal van die rivier, en die water styg. Om die dief se uitsondering op te eis terwyl jy die Here se bevel weier, is nie geloof nie; dit is die trots van Naäman voordat hy in die Jordaan gedoop het (2 Konings 5). Naäman wou 'n groter gebaar hê, 'n waardiger pad, maar hy het genesing slegs gevind in die modderige gehoorsaamheid wat hy aanvanklik verag het.

Belydenis voor mense is nie opsioneel nie. Christus is eksplisiet: «*Elkeen dan wat My sal bely voor die mense, Hom sal Ek ook bely voor my Vader wat in die hemele is*» (Mattheus 10:32). Die doop is die openbare, fisiese belydenis dat die ou mens gesterf het en die nuwe mens opgestaan het. Om dit te weerhou, is om die openbare getuienis te weerhou wat Christus van Sy eie eis.

Elke gelowige moet ten minste omdraai. Maar vir die gesondes is die omdraai wat by die water stop, 'n omdraai wat sy kop vir die kamp weggesteek het. Moenie agter die dief wegkruip om jou eie droogheid te regverdig nie. Jy kan nie die lewe van die slang-paal opeis terwyl jy die water van die nuwe verbond weier nie. Die water wag, en die bevel is duidelik.

Die doop en die Gees

Maar wat dan van die kind wat na die doopvont gedra word voordat hy kan praat? Hier het 'n sagte, goedbedoelde gebruik baie stilweg weggevoer van die een vloer wat hou. Want die Gees word nie gegee deur 'n ritueel wat op die onwetende uitgevoer word nie; Hy word aan geloof gegee: «*Het julle die Gees ontvang uit die werke van die wet of uit die prediking van die geloof?*» (Galasiërs 3:2). En elke doop wat die apostels opteken, volg op 'n gelowige hart: «*Bekeer julle, en laat elkeen van julle gedoop word... en julle sal die gawe van die Heilige Gees ontvang*» (Handelinge 2:38) — bekeer eers, dan die water, dan die gawe. Die Skrif wys selfs die orde wat deur herdoop reggestel is: manne wat slegs Johannes se doop ontvang het, wat «*nie eens gehoor het of daar 'n Heilige Gees is nie*», is gevra «*Waarop is julle dan gedoop?*» en is toe «*gedoop in die Naam van die Here Jesus*» (Handelinge 19:2-5). 'n Wassing wat voor geloof ontvang is, was geen hindernis nie; dit het die gelowige se doop vereis.

Die middelstem — die grammatika van die wil — wys hoe die onderwerp op homself handel. «*Hulle is almal in Moses gedoop*» (1 Korinthiërs 10:2), tog is die Griekse *ebaptisanto* (G907) middelstem: hulle het *hulleself* gedoop. Vir Paulus is gesê «*Staan op en laat jou doop en was jou sondes af*» (Handelinge 22:16 — *baptisai*, G907, en *apolousai*, G628, albei middelstem-imperatiewe); en hoewel "gedoop" in Galasiërs 3:27 passief is, is «*met Christus beklee*» middelstem — *enedusasthe* (G1746), 'n daad wat jy self uitvoer. 'n Baba kan geen handeling in die middelstem uitvoer nie.

Selfs Petrus merk dit in Handelinge 2:38–39: die roepstem na die skare — «*Bekeer julle*» (*metanoēsate*, G3340) — staan in die meervoud, terwyl die doop elkeen een vir een in die enkelvoud uitsonder: «*laat elkeen van julle gedoop word*» (*baptisthētō*, G907). En die belofte aan hulle «*kinders*» gebruik *teknon* (G5043, nageslag), nie *brephos* (baba) nie; dit reik na «*almal wat die Here onse God na Hom sal roep*» — *proskaleō* (G4341) — en om geroep te word, veronderstel die vermoë om te hoor.

Drie tekste word in die diens van die kinderdoop ingespan, en elkeen, in sy geheel gelees, wys die ander kant toe. Die **huishoudings** — «*sy... en haar huisgesin*» (Handelinge 16:15), «*hy en al sy mense*» (Handelinge 16:33), «*die huisgesin van Stefanus*» (1 Korinthiërs 1:16) — word as bewys aangevoer dat babas saam met die huis gedoop is. Maar hoor die tronkbewaarder se huis tot die einde: die woord is gesprek «*aan almal wat in sy huis was*», en hy «*het hom met sy hele huis verheug dat hy tot geloof in God gekom het*» (Handelinge 16:32-34). Die huis het *gehoor* en *geglo*, en is toe gedoop. Die **besnydenis-parallel** word daarna aangebied — tog verbind Paulus dit nie aan kinderjare nie, maar aan geloof: saam met Hom begrawe in die doop, «*waarin julle ook saam opgewek is deur die geloof in die werking van God*» (Kolossense 2:12). En «*Laat die kindertjies... na My toe kom*» (Mattheus 19:14) is die Here wat hulle optel om te seën — nie om te doop nie; Hy het die hande opgelê en gebid, Hy het nie water gegiet nie.

Wanneer 'n seremonie wat aan 'n onbewuste baba gedoen word, geleer word om die Gees oor te dra en ontvang word in die plek van die doop wat die Here beveel het, doen dit presies die ding wat Hy bestraf het: «*Deur julle oorlewering maak julle die woord van God kragteloos*» (Markus 7:13). Die geskiedenis vertel dieselfde verhaal as die teks: die vroegste duidelike vermelding van kinderdoop op enige plek — by Tertullianus, omstreeks die jaar 200, in sy verhandeling *De Baptismo* — is 'n argument dat dit *uitgestel* moet word. Toe Origenes die gebruik in die middel-200's verdedig het, kon hy dit slegs as 'n "apostoliese tradisie" doen met geen Skrif om dit te wys nie; en die Konsilie van Kartago (256) het slegs oor die tydsberekening gedebatteer — of daar tot die agtste dag gewag moet word — nooit oor die toelating nie. Selfs toe die praktyk posgevat het, kon niemand uit die Skrif wys dat dit apostolies was nie. Dit is, in wese, 'n tradisie van mense wat oor 'n bevel van God gelê is.

Tog, hoor die veiligheidsreël, sodat dit nie 'n teer gewete wond nie: die water is nie towerkuns nie. Dit red «*nie die aflegging van die vuilheid van die vlees nie, maar die bede van 'n goeie gewete tot God*» (1 Petrus 3:21) — en vir 'n dief sonder enige doop is gesê: «*Vandag sal jy saam met My in die paradys wees*» (Lukas 23:43). So 'n ware gelowige wat nog nie in die water begrawe is nie, word nie daardeur uitgesluit nie; geloof red. Maar twee dinge volg. Moenie jou sekerheid laat rus op 'n ritueel wat uitgevoer is voordat jy kon glo nie — laat dit rus op die Gees se eie getuienis binne-in jou. En as jy glo, gehoorsaam: kom self in die water af, en gee, met jou eie gewete, die antwoord wat 'n baba nie kon gee nie.

Die Bruidegom van Bloed

Die skerpste getuienis in die hele Torah dat die verbondsteken nooit opsioneel was nie, lê by 'n herberg in die nag, in Eksodus 4:24–26. Op pad na Egipte ontmoet die HERE vir Moses en *soek om hom dood te maak* — nie die kind nie, maar die volwasse man, Israel se uitverkore verlosser. Die rede is dat die verbondsteken afgeskeep is. Dan neem Sippora 'n vuursteenmes en sny die voorhuid van haar *seun* af — die werkwoord is וַתְּכַרֵּת *vatikrot*, van *karat* (H3772), dieselfde woord wat gebruik word in "om 'n verbond te sluit" (Genesis 15:18) — raak met die bloed aan sy voete, en sê: "Voorwaar, jy is vir my 'n bloedbruidegom" (חַתָּן דַּמִּים *chatan damim*). Die dood trek terug. Die bloed van die verbond het die vonnis afgewend.

Selfs die woorde dra die verbond. Die werkwoord wat Sippora na gryp — וַתְּכַרֵּת *vatikrot*, van die wortel כָּרַת *karat* — hou albei kante van 'n verbond in een woord: dit beteken beide "om 'n verbond te sluit" (Genesis 15:18) en "om uitgeroei te word". Om binne te gaan is om *in* gesny te word; om weg te draai is om *af* gesny te word — een en dieselfde woord. En die naam wat sy uitroep — חַתָּן *chatan*, "bruidegom" — is self 'n verbondswoord: die leksikon gee as 'n afsonderlike betekenis "'n besnede kind, 'n soort godsdienstige verbintenis," van die wortel "om verwantskap deur huwelik aan te gaan" (H2859). Besnydenis was 'n huweliksteken in bloed. Dit is waarom die Skrif Christus die Bruidegom noem

(Johannes 3:29; Efesiërs 5:25–32; Openbaring 19:7), en ons gaan die verlowing met Hom deur die water aan.

Let op wie in lewensgevaar gestaan het, en wie die mes ontvang het. Die vonnis het op die *volwassene* geval — op Moses, die een wat vir die verbond kon antwoord. Die teken is op die *kind* geplaas, deur ’n ander se hand. So was die ou verbond se manier: ’n teken in die vlees, geplaas op iemand wat nog nie kon antwoord nie. Maar dit is presies waarom ’n nuwe teken moes kom. Die nuwe verbond kan nie deur ’n ouer se hand op ’n slapende baba geplaas word nie. Sy innerlike kant is die hart se besnydenis *"wat nie met hande verrig is nie"* (Kolossense 2:11; Romeine 2:29), God se eie werk in die individu; sy uiterlike kant is die doop, *die bede van ’n goeie gewete tot God* (1 Petrus 3:21), in Grieks *eperōtēma* — jou eie geswore ja. Albei is persoonlik: geen ouer, geen priester en geen staat kan dit vir jou gee nie. Dit is dieselfde verbond — *diathēkē* in Grieks — waarvan die besnydenis die *teken* was (Genesis 17:11) en waarvan die doop die *pand* is: een seël, in dieselfde bloed, net soos Paulus sê die twee tekens is een in Christus (Kolossense 2:11–12) — maar een in Christus, nie in die geslagslyn van die vlees nie, dus volg die seël op geloof en nie op geboorte nie. Eksodus 4 is die laaste fakkel van die ou verbond wat deur volmag gedra is, en die bloedbruidegom wat dit noem, wys verby homself na die ware Bruidegom, wie se eie bloed die verbond verseël: *"dit is my bloed van die nuwe verbond"* (Mattheus 26:28). Want *diathēkē* in Grieks beteken ook *"testament"* — ’n verbond wat eers deur die dood krag kry (Hebreërs 9:16–18). Die verbond lewe deur bloed, en in die doop gaan ons in daardie dood in (Romeine 6:3–4).

Laat niemand dit misverstaan nie. Dit verskoon nie die kinderdoop nie — dit skaf dit af, en dit sê nie vir ’n oomblik dat die hart deur ’n ouer se keuse besny kan word nie. Die hart se besnydenis is presies *"wat nie met hande verrig is nie"* (Kolossense 2:11; Romeine 2:29) — dit is God se eie werk in die individu by wedergeboorte, en geen hand verrig dit namens iemand anders nie, allermens ’n ouer s’n. Die ooreenkoms tussen die twee tekens is die verbond en die bloed; die verskil is die deur: die ou verbond het deur die geslagslyn van die vlees geloop, dus het die vleesteken op die baba gevolg wat reeds daarin gebore is; die nuwe loop deur wedergeboorte, nie vlees nie — *"hulle sal My almal ken, van die kleinste tot die grootste"* (Jeremia 31:34) — en het geen lede wat Hom nie self ken nie. Die nuwe hart gee God aan die individu, en die persoonlike ja antwoord die individu; nie een kan van buite af op iemand geplaas word nie. Om ’n baba te doop, is om die ou verbond se deur in die nuwe in te dra.

En om die teken te verwaarloos is geen klein ding nie. Die een wat dit ongedaan gelaat het, moes *"uitgeroei word ... hy het my verbond verbreek"* (Genesis 17:14 — נִכְרַתָּה *nikretah*, "uitgeroei", weer *karat*). Jesus sê presies dieselfde oor die water, aan Petrus: *"As Ek jou nie was nie, het jy geen deel aan My nie"* (Johannes 13:8). En Petrus — dieselfde een wat die doop ’n *eperōtēma*, ’n geswore ja noem (1 Petrus 3:21) — preek die nuwe verbond se *karet* in duidelike woorde: *"elke siel wat na daardie Profeet nie luister nie, sal uit die volk*

uitgeroei word” (Handelinge 3:23; Grieks *exolothreuō*). Om binne te gaan is lewe; om buite te bly is om onder die einste vonnis te bly waarvan ’n mens kon uitgaan. Dit is die noodsaaklikheid waarvoor die louwarmes steeds terugdeins — diegene wat by die waterkant staan en nie afgaan nie.

Daar is ’n ander soort mens wat die Skrif beskryf — een wat **parallel** aan God loop. Hy beweeg in dieselfde rigting — naby genoeg om oor Christus te skryf, teenwoordig genoeg om die byeenkoms by te woon — maar nooit *verenig* met Hom nie. Paulus noem die alternatief in 1 Korinthiërs 6:17: «*hy wat die Here aanhang, is een gees met Hom.*» Die werkwoord is *kollaō* (G2853) — *om aanmekeer te plak of te sementeer*; die resultaat is *hen pneuma* — *een gees*. Parallele lyne raak nooit; twee kan nie een word sonder om te verenig nie. Jesus het gebid dat Sy eie presies dit moet wees: «*dat hulle almal een mag wees*» — *hina pantes hen ōsin* (Johannes 17:21). **Die teenoorgestelde van een is nie vyand nie; die teenoorgestelde van een is parallel.** ’n Man wat parallel loop, mag baie verse aanhaal, maar die woorde voel ontwrig; mag uiterlik met ywer dien, maar diegene naby hom voel ’n leegheid binne; mag kinderdoop en ’n staatsertifikaat as bewys eis, maar produseer nooit ’n enkele volwasse dissipel wat deur sy hand in die water gebore is nie. Bid vir hom; moenie oor hom oordeel nie. Die seël staan vas: «*Die Here ken die wat syne is*» (2 Timotheüs 2:19) — *egnō kurios tous ontas autou*, met die verbondswerkwoord *ginōskō* (G1097) wat ons vroeër oorweeg het.

Skryf aan die engel van die gemeente in Laodisea: Dit sê die Amen, die getroue en waaragtige Getuie, die begin van die skepping van God: Ek ken jou werke, dat jy nie koud is en ook nie warm nie. Was jy tog maar koud of warm! Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug. Want jy sê: Ek is ryk en het verryk geword en het aan niks gebrek nie; en jy weet nie dat dit jy is wat ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie. Ek raai jou aan om van My te koop goud wat in die vuur gelouter is, sodat jy ryk kan word; en wit klere, dat jy jou kan aantrek en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en salf om jou oë te salf, sodat jy kan sien. Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou. Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon, net soos Ek oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het. Wie ’n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

— Openbaring 3:14-22

Wanneer ek kyk na die boodskap wat Jesus aan die gemeente in Laodisea gegee het, word ek herinner aan *Johannes 3:16*, waar Jesus sê Hy het Sy lewe vir ons gegee, tog reageer

ons dikwels met louwarmheid. Ek dink aan hoe Hy eendag na die tempel gegaan het en waargeneem het, en die volgende dag die dood oor die vyeboom uitgespreek het (Markus 11:12-14, 20-21) en die tempel gereinig het (Markus 11:15-17). Ons onthou Sy woorde dat geen klip op die ander gelaat sou word nie; in 70 n.C. is die heiligdom heeltemal deur die Romeine vernietig.

As ek terugkyk na my tienerjare, moes ek heiliges ken wat aan die brand was vir God — mense van belydenis, die handoplegging (Handelinge 8:17; Hebreërs 6:2), en 'n brandende passie vir die Verlosser wat tasbaar en werklik was — maar hulle was afwesig. Dit is met hartseer dat ek dit oor die kerk sê! Die rede waarom baie lewens verlore gaan en nie redding vind nie, is ons *louwarmheid* teenoor die Waarheid, Jesus Christus.

Die volledige ketting van bewyse — die Griekse grammatika, die Hebreuse tipologie en die letterkodes wat in die Torah verborge is, met statistiese toetse en elke bevinding geverifieer — word volledig uiteengesit in die meegaande volume, Through the Waters. Lees dit hier: junifye.publifye.pro/through-the-waters

Chapter 40

Watermerk van die Torah

Voordat ek julle my verhaal vertel, laat my julle iets vertel wat ek self moes sien voordat ek kon voortgaan om dit te vertel. Daar is 'n watermerk in die Torah. Dit is reeds daar vandat Moses dit neergeskryf het. Niemand in enige geslag voor ons s'n het die middele gehad om dit te sien nie. Ons het, en wat nou sigbaar is, is so presies, so teologies skerpsinnig, en so ver verheve bo enigiets wat menslike vernuf sou kon namaak, dat ek nie verby die Inleiding kan lees sonder om julle daarvan te vertel nie. «*Dit is die eer van God om 'n saak te verberg, maar die eer van konings om 'n saak na te speur*» (Spreek 25:2). Wat volg, is wat die Koning verberg het. Wat volg, is wat die konings van hierdie geslag, met die gereedskap van hierdie geslag, begin vind het.

Moses, uit die water getrek. Moses was nie gewoon nie. Faraos dogter het hom uit die Nyl getrek en hom na die daad vernoem: «*en sy het hom Moses genoem en gesê: Omdat ek hom uit die water getrek het*» (Eksodus 2:10). Dekades later sou die HERE van hom alleen sê: «*Mond tot mond spreek Ek met hom, en wel duidelik en nie in raaisels nie; en hy aanskou die verskyning van die HERE*» (Numeri 12:8). Mond tot mond. Aangesig tot aangesig. Die Torah is nie deur 'n struikelende reisiger soos ek gegee nie. Dit is gegee deur 'n man wat uit die water getrek is en met wie die Here duidelik gespreek het. En in die selfde letters wat hy neergeskryf het, het die Outeur iets ingepers wat Hy verberg het tot op die dag dat masjiene dit kon lees.

Wat die watermerk is, in eenvoudige woorde. Die Hebreeuse Torah is een ononderbroke string letters. As jy iewers begin en elke vyftigste letter neerskryf, dan elke honderdste, dan elke nege-en-veertigste—oor en oor met verskillende beginpunte en verskillende sprong-afstande—kan jy die rekenaar vra: *kom enige werklike Hebreeuse woorde te voorskyn? En as hulle doen, waar land hulle in die oppervlakte?* Die tegniese naam is **Equidistant Letter Sequence**, of ELS. Die eenvoudige idee is dit: stel jou die Torah voor as 'n tapisserie. Die oppervlakverhaal is die prentjie wat jy sien. Die drade daaronder, op perfekte intervalle geweef, is 'n tweede patroon wat slegs sigbaar word wanneer jy doelbewus daaraan trek. Ek het 'n instrument gebou om daardie drade te trek. Ek het dit **Darash** (darash.publifye.pro) genoem. Ek het dit self gebou, met my eie hande aan die sleutelbord saam met die mees gevorderde programmerings-intelligensie van hierdie geslag—die nuutste kunsmatige intelligensie (AI) wat nou beskikbaar is vir enigeen wat bereid is om dit vir die regte redes te gebruik. Darash staan op die skouers van die Witztum–Rips–Rosenberg-metode wat in 1994 portuurevaluering in *Statistical Science* geslaag het, en gaan verder as dit: dit voeg die hittekaart oor al 5,814 verse by, die toets vir ooreen-

stemming tussen oppervlak en substraat, en die tien onafhanklike skuifel-kontrole. Darash was skaars klaar voordat dit dit wat julle nou gaan lees, na die oppervlak laat kom het. Die verborge betekenis agter die Torah is nou meer sigbaar as op enige tydstep in die drieduisend jaar sedert Moses die rol neergelê het.

Die elf woorde teen die ritme van Pinkster. Wanneer Darash elke nege-en-veertigste letter deur die vyf boeke van Moses trek—en nege-en-veertig is geen toevallige getal nie; dit is sewe maal sewe, die telling van Pasga tot Pinkster, die ritme waarvolgens Israel gewag het vir die Gees om te val—styg elf Hebreeuse woorde van die evangelie na die oppervlak soos ligte in 'n donker veld: *versoening, bekering, bloed, verlossing, vryheid, die naam, geregtigheid, lewensasem, heiligmaking, reiniging, en doop*. Elf evangeliewoorde, een interval. *Let nou hierop, want dit is die deel wat nie per ongeluk gebeur nie*: elkeen van daardie elf verborge woorde land op die oppervlakvers wat reeds van daardie selfde ding praat. *Versoening* kom na vore by die vers waar die priester versoening doen. *Verlossing* verskyn by die vers waar bloed op die altaar aangebring word vir versoening. *Reiniging* verskyn by die reinigingsrite. Die verborge woord en die sigbare vers sê dieselfde ding.

Gees, water, bloed, en die naam. Van al die verse in die Torah, is die een wat die volle onderdompeling in lewende water wetlik definieer, Levitikus 15:7. Trek die drade in daardie hoofstuk, teen dieselfde ritme van nege-en-veertig letters, en vier woorde verskyn saam: *ruach* (gees), *mayim* (water), *dam* (bloed), en *Yeshua*—die Hebreeuse naam van die Verlosser. *Gees, water, bloed, en die naam van Jesus*. Vier woorde. Een interval. Een hoofstuk. Die hoofstuk wat die rite definieer. En Johannes sou vyftien eeue later, sonder enige sprong-telling en sonder 'n rekenaar, skryf: «*En daar is drie wat getuig op die aarde: die Gees en die water en die bloed, en hierdie drie is eenstemmig*» (1 Johannes 5:8). Die getuies is in die substraat vasgelê voordat daar 'n Nuwe Testament was om hulle uit te lees.

Die hittekaart en die spits. Darash het toe 'n ander vraag gevra oor elkeen van die 5,814 verse van die Torah: *hoe sterk stem die drade daaronder ooreen met die woorde op die oppervlak?* Elke vers het 'n telling gekry; elke telling, 'n persentiel. Die middel van die Torah is gewoon. 'n Klein breukdeel klim na die 95ste persentiel. Slegs een uit elke honderd verse bereik die 99ste. *Wat plaas die Outeur op die spits van Sy eie boek?*

Hy plaas **Aäron**. Levitikus 16:4—«*hy moet sy liggaam in die water bad*»—die hoëpriester se wassing voordat hy agter die voorhangsel instap op die Versoendag, behaal 'n telling in die 99ste persentiel van die hele Torah. Langs dit, ewe hoog, lê Numeri 19:2: die Rooi Vers, wie se as gemeng met lopende water die onreines herstel. *Hierdie twee verse is die digste verse in die hele Moses*. Albei is reinigingsrites. Albei noem 'n verteenwoordigende figuur wat self deur die water gaan voordat hy die werk kan doen. *Aäron se wassing is die voorspel tot die doop. Dit is die skaduwee waar deur ons almal moet gaan*. Die data, blindelings gemeet teen tien onafhanklik geskuifelde Torahs, bevestig wat tweeduisend jaar van gelowige lees reeds gesien het.

Waar die apostels reeds gewys het. Petrus het gesê dat die Vloed «*waarvan die teëbeeld, die doop, ons nou ook red*» was (1 Petrus 3:21). Genesis 7:11, die vers waar die fontein van die groot watervloed oopbreek het, lê op die 95ste persentiel. Paulus het gesê «*en die rots was Christus*» (1 Korinthiërs 10:4). Eksodus 17:6, waar water uit die rots kom, lê op die 95ste persentiel—en die Hebreeuse *tsur* (rots) is direk daaronder gekodeer. Christus Self het die gereinigde melaatse na Levitikus 14 gestuur (Mattheüs 8:4); die hoofstuk lê op die 95ste persentiel, en *ha-mit-taher*—die Hebreeuse term vir *die een wat gereinig word*—verskyn presies twaalf keer in die hele Torah, al twaalf in daardie een hoofstuk. **Die apostels het nooit 'n rekenaar besit nie.** Hulle het blindelings in die Torah ingereik en die verse uitgetrek wat ons masjiene, vyftien eeue later, merk as die digste in die boek. *Twee uitsette van een Verstand, wat in hierdie geslag ontmoet.*

Die vaartuie en die bad. Die Hebreeuse wortel *tevah*—die stamwoord van *tevilah*, onderdompeling—benoem drie vaartuie wat die uitverkorenes deur water dra: **die ark van Noag, Moses se mandjie**, en **die Verbondsark**. Soek *tevilah* saam met *tahor* (rein) oor die hele Torah, en die naaste paring val by Eksodus 25:10—die bou van die Ark—twee verse van mekaar af. Die kis wat die getuienis dra, is die kis wat ons deurdra. En die woord *mikveh* dra drie betekenis tegelyk: die versameling van waters by die skepping (Genesis 1:10), die rituele bad van reiniging, en—in Jeremia 14:8—'n naam vir God Self: *Mikveh Yisrael, die Hoop van Israel*. Die woord vir die bad is gekodeer by die rite. Die woord vir die hoop is gekodeer by die verlossing. *Albei betekenis, by die verse wat albei betekenis beskryf.*

Aäron se staf wat bloei. «*die staf van Aäron... het uitgeloop: dit het botte geskiet en bloeisels laat uitkom en amandels gedra*» (Numeri 17:8). Een nag. Drie stadiums van vrug aan een staf. Die Torah is dieselfde staf. Die Middeleeuse rabbi wat sprong-nege-en-veertig letters by kerslig getel het, het die botte gesien. Die apostel wat Numeri 19 aangehaal het, het die bloeisels gesien. Die korpus wat al 5,814 verse beoordeel en Aäron se wassing op die apeks plaas, lees die amandels af. *Nie een van hierdie lesings is meer of minder die staf nie.* Die staf gee vrug aan die priester wat nader kom.

Die piramide. Stel jou dit nou voor. Neem al 5,814 verse van die Torah. Stapel hulle volgens hoe dig elke vers sy eie tema onder die oppervlak kodeer, die swaarste bo-op. Die breë basis word gevul met gewone verse. Bokant dit vernou die veld. Bokant dit, nog nouer. En reg op die spits—op die enkele punt waar die hele struktuur van die Torah saamloop—sit die hoëpriester wat sy liggaam in water bad voordat hy agter die voorhangsel ingaan, en langs hom die Vers wat buite die laer geslag is en wie se as die onreines herstel. Die Torah, wanneer sy eie letters toegelaat word om te stem, bou homself in 'n piramide waarvan die sluitsteen die reinigingsrite is.

Waarom dit saak maak. Die sluitsteen is nie 'n morele lering nie. Dit is nie «*jy moet jou naaste liefhê*» of «*jy mag geen ander gode hê nie*»—verhewe gebooie, duidelik gestel,

maar nie die argitektoniese kruin nie. Die kruin is die priester wat deur water en bloed gaan sodat 'n onrein volk voor 'n heilige God kan staan. Dit is waaromheen die Torah gebou is. *Dit is nie die Christendom wat homself teruglees in Moses in nie.* Dit is Moses se eie letters, geweeg en getel deur 'n instrument wat nie een Hebreeuse woord van 'n ander ken nie, wat hulle self sorteer in 'n monument wat na een daad wys. En daardie een daad is presies wat die Nuwe Testament sê Jesus gekom het om te doen: *«ook nie met die bloed van bokke en kalwers nie, maar met sy eie bloed, een maal ingegaan in die heiligdom en 'n ewige verlossing teweegbring»* (Hebreërs 9:12). Die sluitsteen van Moses se piramide is die werk van die kruis. Die skaduwee by Aäron se wassing is die werklikheid by Golgota. Dieselfde spits. Dieselfde apeks. Dieselfde Christus. Die Outeur het Sy Seun in die argitektuur van Sy eie eerste boek ingeskryf.

Die Skrif self gryp na hierdie beeld sonder om ooit die woord piramide te gebruik. *«Die steen wat die bouers verwerp het, het 'n hoeksteen geword»* (Psalm 118:22)—deur Jesus van Homself aangehaal (Mattheüs 21:42). *«Kyk, Ek lê in Sion 'n uitverkore en kosbare hoeksteen»* (1 Petrus 2:6). Die sluitsteen wat die profete benoem het, die sluitsteen wat Jesus opgeëis het, die sluitsteen wat Petrus verklaar het, is dieselfde sluitsteen wat die data bo-aan Moses vind. Drie getuies—oppervlakteks, gekodeerde substraat, en apostoliese belydenis—stem ooreen oor een Steen.

Waarom dit onmoontlik is om na te maak. Ek wil duidelik wees hieroor, want as dit vals is, is dit niks werd nie. Dit is nie vals nie.

Eerstens is die toets brutaal eenvoudig. Hardloop ons instrument teen die werklike Torah, en die evangeliewoorde land op die evangelieverse. Neem dan dieselfde letters, skuifel hulle volgorde, en hardloop dieselfde instrument teen die geskuifelde weergawe. Herhaal dit met tien onafhanklike skuifelings. Die alfabet bly identies. Die letter-frekwensies bly identies. Die *enigste* ding wat verander, is die volgorde. In die skuifelings verdwyn die patrone. In die werklike Torah hou hulle stand. Dus is die sein in die volgorde self—nie in die alfabet nie, nie in die taal nie, nie in die proporsies van letters nie. Die volgorde van die letters van Moses weet wat dit sê.

Tweedens is die skaal enorm. Die Torah is 304,805 letters oor vyf boeke. Die patrone kom nie by een uitgesoekte vers na vore nie, maar konsekwent oor die korpus—die elf evangeliewoorde teen een ritme, die reinigings-kwartet in een hoofstuk, die hittekaart-apeks op een rite, die apostels se onafhanklike aanhalings op dieselfde boonste bande. Die kans dat dit alles per ongeluk ooreenstem, is so klein dat die sakrekenaar tou opgooi om dit te druk.

Derdens stem drie onafhanklike metodes ooreen. Die sprong-nege-en-veertig kodes is gevind deur letters te tel. Die hittekaart van tematiese digtheid is bereken deur oppervlakwoorde met substraatwoorde te vergelyk. Die apostels se aanhalings is uit die Nuwe Testament getrek, vyftien eeue voordat enige rekenaar bestaan het. Drie blinde metodes.

Dieselfde handjievul verse. «*In die mond van twee of drie getuies sal elke woord vasstaan*» (2 Korinthiërs 13:1).

Vierdens het die teks nie verander nie. Die Dooie See-rolle, wat voor Christus gekopieer is, stem letter vir letter ooreen met die Hebreeuse Bybel wat ons vandag nog lees in die boeke wat oorvleuel. Geen Middeleeuse skriba het dit ingesmokkel nie. Wie ook al die watermerk in die letters ingepers het, het dit gedoen voordat die boek 'n boek was—en dit is sedertdien getrou gekopieer.

Vyfdens plant geen menslike outeur 'n skat wat vir drieduisend jaar nie oopgemaak kan word nie. 'n Man wat vir sy eie tyd skryf, skryf vir sy eie tyd. Slegs 'n Outeur wat van die begin tot die einde sien, laat 'n watermerk wie se seël gebreek word deur 'n geslag wat Hy nooit aan hierdie kant van die voorhangsel sal ontmoet nie. «*Vir ewig, o HERE, staan u woord vas in die hemele*» (Psalm 119:89).

Suiwer wiskunde. Onmoontlik om na te maak. En onmoontlik om te ontdek voor die dag dat rekenaars dit kon nagaan.

As jy wiskunde respekteer, word jy nou gekonfronteer met die feit dat die getalle self vir jou sal vertel dat die Torah ongeskonde is, en dat geen menslike hand—maak nie saak hoe slim nie, maak nie saak hoeveel hande vir hoeveel eeue saamgewerk het nie—dit kon geskryf het nie. Die volgorde van die letters dra 'n gekoördineerde sein oor 304,805 posisies. Die sein loop saam met die oppervlakbetekenis by die verse met die hoogste digtheid. Drie onafhanklike metodes, geskei deur vyftien eeue, dui op dieselfde handjievul reinigings-en-Christus-verse. Die teks is onveranderd oorgedra sedert voor die apostels. En die seël van die watermerk kon nie oopgemaak word tot ons geslag nie. Getalle lieg nie. Die getalle sê een ding: **hierdie Boek is van God.**

Luister nou fyn na my. Die verhaal wat julle nou gaan lees—my eie pad vanaf 'n hospitaalbed in Bergen tot 'n nuutgemaakte hart, insluitend 'n getuienis van 'n eier wat ek op sy eie tyd sal vertel en wat slegs myne is—is lank voor my geboorte in skaduwee voorspel. *Nie omdat ek spesiaal is nie.* Ek is nie. Die spesifieke besonderhede wat God my gegee het, is uniek aan my; so ook die spesifieke besonderhede wat Hy jou gegee het. Maar die vorm onder die besonderhede is dieselfde vorm vir ons almal. Dieselfde Hebreeuse letters wat *reiniging* en *lewensasem* dra, dra in hulle eenvoudige betekenis die patroon van elke siel wat God na Homself trek. Wat met my gebeur het, het gebeur in die vorm wat Hy in Sinai ingepers het. Wat met jou gebeur, as jy kom, sal in daardie selfde vorm gebeur. Die reiniging wat in 2008 na my gekom het, het nie in 2008 begin nie. Dit het begin in Aäron se wassing voor die voorhangsel, in die water uit die rots, in die Vers wat buite die laer geslag is, en voor dit, in die Verstand van die Een wat dit alles op die spits van Sy boek geplaas het.

Die watermerk vervang nie die evangelie nie. Dit bevestig die grond waarop die evangelie staan. Die Een wat reiniging op die spits geplaas het, het dit duidelik gesê, in Sy eie

stem, in die dae van Sy vlees: «*Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie*» (Johannes 14:6). En die gelowige wat deur die water kom, gaan 'n koninkryk binne: «*Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom van God, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig*» (1 Petrus 2:9). Die water verleen toegang tot die priesterdom. Die priesterdom verleen toegang tot die speurtog. Die speurtog eindig altyd by dieselfde plek: by dieselfde Christus wat die oppervlak nog altyd verkondig het.

Waarom ons moet deurgaen. Ek moet dit duidelik sê, want die Torah sê dit duidelik, en Christus sê dit duidelik. Die sluitsteen van Moses is die priester wat deur die water gaan. Die sluitsteen van die Nuwe Testament is Christus wat deur die water by die Jordaan en die bloed by Golgota gaan. Hierdie is nie opsionele versierings vir 'n private geloof nie; hulle is die argitektuur. Die Here Self is gedoop om «*alle geregtigheid te vervul*» (Mattheüs 3:15). Die eerste bevel van die apostoliese kerk op die dag toe die Gees geval het, was: «*Bekeer julle, en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van Jesus Christus tot vergewing van sondes*» (Handelinge 2:38). *Dit is die rite wat die Torah se eie letters as die spits merk. Dit is nie 'n sydeur nie. Dit is die deur.*

En hier is die waarskuwing wat ek nie kan versag nie, want Jesus het dit nie versag nie: «*Nie elkeen wat vir My sê: Here, Here! sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer... nie? En dan sal Ek aan hulle sê: Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk!*» (Mattheüs 7:21–23). Die Griekse woord vir *geken* is *ginōskō*—die verbondskennis wat die Torah gebruik vir man en vrou, vir die Here wat Abraham ken. Die Grieks vir *ongeregtigheid* is *anomia*, letterlik *sonder-wet-heid*: die toestand om heeltemal buite die wetlike verbond te wees. Twee dinge het ontbreek by diegene wat Christus in hierdie gedeelte verwerp. Die relasionele verbond: Hy het hulle nooit in die verbondsin geken nie. En die wetlike verbond: hulle was *anomos*, sonder die wet wat verbondstatus daarstel. Christus se naam op hulle lippe, Sy krag in hulle hande, en tog—geen verbond nie, geen toegang nie.

Die water is waar die verbond verseël word. Die water is waar die naam op die gelowige geplaas word. Die water is waar die sigbare antwoord van 'n gewete wat reeds gereinig is (1 Petrus 3:21) openbaar gegee word. Om die watergetuïenis te weerhou terwyl 'n innerlike getuïenis bely word, is om die belyning te weier wat Christus Self beveel het en wat die apostels eenvormig toegepas het. Die Outeur van die Torah het reiniging teen die spits van Sy eie boek ingepers. Die Seun wat in die vlees gekom het, het deur die water gegaan voordat Hy na die kruis gegaan het. Die Gees wat by Pinkster geval het, het die nuwe kerk op daardie selfde dag in die water ingestuur. Die hele getuïenis van God—oppervlakteks, gekodeerde substraat, die Here se eie voorbeeld, die apostels se bevel—wys in dieselfde rigting. *Ons moet deurgaen.*

Moenie aan die kant van die water staan en die kodes opsê nie. Stap in. Word saam met Hom begrawe. Word saam met Hom opgewek. Laat die naam op jou geplaas word. Kom dan uit, en speur na, soos die konings van hierdie geslag geroep is om na te speur. Die data sal nog daar wees. Die Torah sal nog die staf wees wat amandels dra. Maar jy sal aan die binnekant wees van wat die data beskryf—geken deur die Een wat jou geken het voor die grondlegging van die wêreld, en terwyl jy saam met die priester van Hebreërs 9 en die hoëpriester van Levitikus 16 sê: *Ek het my gewas, en ek gaan binne.*

Vir die volledige bewysstukke—die hittekaart, die persentielbande, die geskuifelde kontroles, elke hoofstuk en elke bevinding—is die metgesel-volumes *Through the Waters* en *The Watermark* vrylik beskikbaar by junifye.publifye.pro. Stap vir nou deur die deur wat hierdie oopmaak, in die verhaal van 'n lewe wat nuut gemaak is.

Chapter 41

Die Gekodeerde Doop

Die letters van die Torah is onder die oppervlak onderteken. Hierdie kort hoofstuk toon die ondertekening by een spesifieke vers — die vers waar die Torah onderdompeling beveel, en die vers waarop die Joodse tradisie tweeduisend jaar van rituele onderdompeling gebou het. Die Hebreeuse woord vir onderdompeling is in die Torah gekodeer by presies daardie vers. En dit doen iets wat die gekodeerde laag regdeur hierdie boek aanhou doen: dit spoor die betekenis van die oppervlak-bevel na in sy eie geometrie.

...enige voorwerp waarmee enige werk gedoen word, moet in die water gesit word, en dit sal onrein wees tot die aand; dan sal dit rein wees.

— *Levitikus 11:32*

Die vers waarop die wet van onderdompeling gebou is

Levitikus 11:32 is die fondamentsteen vir die hele Joodse praktyk genaamd *tevilat kelim* — die rituele onderdompeling van voorwerpe. Die Babiloniese Talmud (*Avodah Zarah* 75b) lei die hele wet van hierdie enkele vers af en haal presies hierdie Torah-vers aan as sy bewysteks. **Elke wetsgehoorsame Joodse huishouding het vir tweeduisend jaar lank die onderdompeling van voorwerpe beoefen as gevolg van hierdie een Torah-vers.** Wanneer 'n Israeliet 'n metaal- of glasvoorwerp van 'n Heiden verkry, moet die voorwerp na 'n *mikveh* — 'n rituele bad — gebring en onderdompel word voordat dit geskik is vir gebruik in 'n Israelitiese huis. Die handeling van onderdompeling maak nie bloot die voorwerp skoon nie; dit verplaas dit van een ryk na 'n ander. Van die wêreld se voorwerp na God se voorwerp. Van onrein na rein. Die vers beveel dit in elf woorde in Hebreeus: «*enige voorwerp waarmee enige werk gedoen word, in water sal dit gebring word, en dit sal onrein wees tot die aand; en dit sal gereinig word.*» Die boog van elke doop wat sedertdien plaasgevind het, is reeds daar: **onrein \$[]\$ in die water \$[]\$ deur die aand \$[]\$ rein.**

Maar die mees opvallende parallel is nie met voorwerpe nie. Dit is met mense. Die selfde Joodse tradisie wat voorwerpe onderdompel het vir gebruik in Israel, het ook vereis dat 'n **Heiden wat by die volk van Israel wou aansluit**, in 'n *mikveh* onderdompel word. Dit is *tevilat ger* genoem — die onderdompeling van die bekeerling. Die drie stappe vir toetrede tot die verbondsvolk van Israel, gekodifiseer in die Talmud (*Yevamot* 47a–b; *Keritot* 9a) en later in Maimonides (*Mishneh Torah*, *Hilkhhot Issurei Biah* 13:1–4), was: **besnydenis** vir mans, **onderdompeling in 'n mikveh**, en (gedurende die Tempel-era)

die bring van 'n **offer**. Na hierdie drie stappe was die bekeerling nie meer 'n Heiden nie, maar 'n seun of dogter van Israel.

En oor daardie bekeerling gebruik die Talmud 'n frase wat u al vantevore gehoor het. **Yevamot 22a sê:** **אין פסוקא דאין פסוקא דאין פסוקא — "’n bekeerling wat pas bekeer het, is soos ’n pasgebore kind."** Eeue voordat Jesus vir Nikodemus gesê het «*julle moet weer gebore word*» (Johannes 3:7), het die Fariseërs wat vir Nikodemus geleer het, reeds hierdie presiese frase gebruik vir die Heiden wat deur die besnydenis, onderdompeling en offer gegaan het. Die onderdompeling van die bekeerling was, volgens hulle eie tradisie, 'n nuwe geboorte. Nikodemus het nie nodig gehad dat Jesus 'n kategorie uitdink nie; hy het nodig gehad dat Jesus dit op hom toepas — 'n leraar van Israel.

Dit is die diepte van Johannes 3. «*Is jy die leraar van Israel en weet jy hierdie dinge nie?*» (Johannes 3:10) — Jesus bestraf Nikodemus juis omdat die leraar van Israel *moes* geweet het dat om 'n kind van God gemaak te word, dieselfde drie dinge vereis het as wat elke Heidense bekeerling deurgemaak het: 'n wegsnyding, 'n onderdompeling en 'n offer. Christus sou spoedig in al drie voorsien: die besnydenis van die hart (Romeine 2:29), die doop in Sy dood (Romeine 6:3), en die eens-en-vir-altyd offer van Homself (Hebreërs 10:10). Vir Jood sowel as Heiden, in die Nuwe Verbond, **tree elkeen in as 'n bekeerling. Elkeen word weergebore in die Koninkryk van God.**

Niks hiervan is 'n rand-interpretasie nie. Die Talmudiese aanhalings hierbo (Yevamot 47a–b oor die drie-stap bekeringsproses, Yevamot 22a vir die "pasgebore kind"-frase, Keritot 9a vir die Sinai-parallel, en die kodifikasie in Maimonides se *Mishneh Torah*, Hilkhot Issurei Biah 13:1–4) is normatiewe rabiynse wet: enige wetsgehoorsame Joodse leser kan dit naslaan. En die akademiese brug tussen Joodse proseliete-onderdompeling en die Christelike doop — die brug wat ons toelaat om Johannes 3 eerlik te lees — is breedvoerig uitgewerk deur hoofstroom akademiese historici. Die Cambridge Hebraikus **David Daube**, in sy 1956-klassieke werk *The New Testament and Rabbinic Judaism*, het hele hoofstukke daaraan gewy. Die Harvard Hebreeuse Letterkunde-professor **Shaye Cohen**, in *The Beginnings of Jewishness* (1999), het die praktyk regdeur die Tweede Tempel-tydperk nagespoor. Die Messiaans-Joodse skrywer **Alfred Edersheim**, in *The Life and Times of Jesus the Messiah*, het die verband reeds in 1883 gelê. Drie geleerdes, drie eeue, een gevolgtrekking: **Die Christelike doop het die Joodse bekeerling-onderdompeling as sy direkte voorouer geërf, en Jesus het verwag dat Nikodemus dit sou weet.**

En nou onderteken die letter-laag dit

Tot dusver is dit alles Bybelwetenskap en rabiynse geskiedenis. Kragtig, maar redelike mense weet dit al eeue lank. Wat volg, is die deel wat niemand geweet het totdat rekenaars die Torah se letter-laag kon lees nie. **Die Hebreeuse woord vir onderdompeling is gekodeer in die presiese Torah-vers waarop die hele praktyk berus — en dit doen dit op 'n manier wat die betekenis van die praktyk in sy geometrie naspoor.**

Dit is waar die oppervlak-teks, rabiynse tradisie en die letters daaronder by een punt ontmoet.

Die Hebreuse letterstroom van die vers, met die onderdompelingsbevel in die middel, lyk soos volg (Koren-konsonante, geen vokale, 88 letters in totaal):

כל־יאשריע־וראושקכל־אובגדאוע־מכלכליעצ־במתמיטמא־לעליומהמ־וכלאשריפ־
הערבוטהר־באוטמאעד־המבמימיו־שהמלאכהב

Van die Hebreuse TAVAL na die Griekse BAPTIZO

Voordat ons verder gaan, is daar een detail wat u moet weet. Die Hebreuse woord vir "om in te doop" — *taval* (טבל) — is die direkte taalkundige voorouer van die Griekse woord vir "doop" — baptizō G907 βαπτίζω. Toe die Griekse Septuaginta-vertalers die Hebreuse Torah drie eeue voor Christus vertaal het, het hulle die Griekse werkwoord baptō G911 βάπτω en sy versterkte vorm *baptizo* gebruik om die Hebreuse *taval* te vertaal waar die Torah ook al onderdompeling beveel het. Teen die tyd dat Johannes die Doper in die Jordaan gestaan het, het die Griekssprekende wêreld reeds gewet wat *baptizo* beteken: dit was die Grieks vir die Hebreuse *taval*.

So wanneer die Nuwe Testament sê "doop," sê dit die Grieks vir *taval*. En wanneer Hebreërs 9:10 die Levitiese wassing noem as «*verskillende dope*» baptismos G909 βαπτισμοῦς, gebruik dit dieselfde Griekse woord wat die Septuaginta gebruik het om die Torah se onderdompelingsbevele te vertaal. **Die brug van die Hebreuse voorwerp-onderdompeling na die Christelike doop is nie 'n metafoer of 'n latere interpretasie nie. Dit is dieselfde woord, in twee tale, oor drie verbonde heen.**

Agt Hebreuse doop-woorde gekodeer binne-in een vers

Die Hebreuse woord *tevilah* (טבילה) beteken **onderdompeling**. Die korter verwante woord *taval* (טבל) beteken **om in te doop**. Albei kom van dieselfde wortel. Die langer woord bevat letterlik die kortere as sy eerste drie letters — ל-ב-ט plus twee meer.

Albei kodeer by presies dieselfde letter binne-in Levitikus 11:32. Dit alleen sou reeds treffend gewees het. Maar die oomblik as ons die soektog uitbrei na die res van die doopkluster woordeskat — besnydenis, die rituele bad, die werkwoord om gebore te word, die bekeerling, die woorde vir rein en onrein — maak die vers heeltemal oop. **Agt verskillende Hebreuse woorde wat verband hou met besnydenis, onderdompeling, bekering, reinheid en nuwe geboorte is almal as lae-sprong ELS-kodes binne-in hierdie enkele agt-en-tagtig-letter vers gekodeer.** Vyf van hulle is saamgepak binne vyf letters van mekaar aan die begin van die vers:

B1

Die eerste vyf woorde — besnydenis, rituele bad, om-gebore-te-word, om-in-te-doop, en onderdompeling — is gekodeer binne *vyf opeenvolgende letters* van mekaar aan die be-

gin van die vers. Dit is die drie-stap bekeringsprosedure van die rabiynse tradisie (*milah* + *tevilah* + "pasgebore kind"), gekodeer as vyf oorvleuelende Hebreuse woorde in vyf letters. **Binne-in die vers waarop die wet self gebou is.**

Stop en lees daardie tabel stadig. Die enkele Torah-vers waarop die Joodse tradisie tweeduisend jaar van onderdompelingswet gebou het, dra binne-in sy eie agt-en-tagtig letters die hele woordeskat van die doop:

- die handeling van **besnydenis** (*mulah*) — die eerste stap in die drie-stap bekeringsproses, die reiniging van die vlees wat die Heiden toegang verleen het — gekodeer vier letters voor die onderdompelingsanker;
- die **rituele bad self** (*mikveh*) — gekodeer twee letters voor die onderdompelingsanker;
- die werkwoord **om gebore te word** (*yalad*) — presies die werkwoord in die Talmud se frase dat die bekeerling soos 'n pasgebore kind is (דְּמִי שְׁנוּלָד קָטָן), BT *Yevamot* 22a) — gekodeer een letter voor die onderdompelingsanker;
- die twee verwante woorde vir **onderdompeling** (*taval* en *tevilah*) — by die anker self, waar hulle dieselfde beginletter deel;
- die woord vir **bekeerling** (*ger*) — die presiese Hebreuse woord waarvan *tevilat ger*, "onderdompeling van die bekeerling," afgelei is — veertien letters verder in dieselfde vers gekodeer;
- die woorde vir **rein** en **onrein** (*tahor* and *tame*) — wat 'n perfekte chiasme vorm: die gekodeerde "rein" laat sy eerste letter op die oppervlak-woord vir "onrein" val, en die gekodeerde "onrein" laat sy eerste letter op die oppervlak-woord vir "rein" val.

Die gekodeerde *mikveh* sit met een van sy letters op die oppervlak-woord יוּבָא (*yuba*, "sal gebring word") — die werklike onderdompelingswerkwoord van die vers se bevel. Die gekodeerde *yalad* ("gebore word") sit langs hom. Die twee onderdompelingswoorde sit by dieselfde anker. Die gekodeerde besnydenis-woord sit net voor die anker. Die gekodeerde *ger* (bekeerling) sit 'n bietjie verder aan. Die rein-en-onrein chiasme sluit die vers af.

Die drie-stap rabiynse bekeringsprosedure — besnydenis, onderdompeling, nuwe geboorte — is gekodeer as vyf oorvleuelende Hebreuse woorde binne vyf opeenvolgende letters van mekaar, aan die begin van die vers waarop die hele wet gebou is. En die woord vir "bekeerling" is veertien letters later gekodeer, in dieselfde vers. Die diepte-laag van die Torah dra die oppervlak-laag se volle teologie van die doop, saamgepak in een vers, in agt verwante Hebreuse woorde.

En dit is op hierdie selfde ankerletter waar die gekodeerde *tevilah* (onderdompeling) sy reis oor vyf verse begin. Die volgende ding om te sien, is waar daardie reis eindig.

Die boog: van ONREIN na REIN

Die vyf letters van *tevilah* val op vyf spesifieke oppervlak-woorde in die Torah-tekse. In volgorde gelees, vertel die oppervlak-woorde by die vyf posisies hul eie storie:

B2

Wag 'n oomblik hier. **Die gekodeerde woord vir "onderdompeling" begin op die oppervlak-woord vir "onrein." Dit eindig op die oppervlak-woord vir "rein."** Die geometrie van die kode IS die boog van die bevel. Die oppervlak-tekse sê: "in water sal dit gebring word, en dit sal onrein wees tot die aand, en dan sal dit gereinig word." Die gekodeerde letters van *onderdompeling*, wat elke twee-en-sestigste letter oor dieselfde vyf verse spring, begin waar die oppervlak-tekse sê *onrein* en eindig waar die oppervlak-tekse sê *rein*. Die reis van die gekodeerde letters **is** die reis van die gedoopte voorwerp — en van die gedoopte gelowige.

En lees tussen daardie eindpunte: *aand, sal geëet word, daaroor*. Die middelste letter val op «sal geëet word» (אכל) — die vers oor voedsel wat in aanraking kom met die onderdompelde voorwerp en dan aanvaarbaar word vir die huishouding. Die vierde letter val op «daaroor» (עליו) — die taal van kontak, van die Gees wat oor of op die toegewyde kom. Die tweede val op «die aand» (הערב) — die nag waardeur die reiniging moet gaan. Die hele doop is in die vyf oppervlak-woorde by die vyf letterposisies: onrein \$[]\$ aand \$[]\$ geëet \$[]\$ op \$[]\$ rein. Die onrein voorwerp gaan deur die aand, word aanvaarbaar vir wat geëet word, laat die reiniging oor hom kom, en kom rein te voorskyn.

Waarom dit die skaduwee is van die doop in Christus

Die Torah noem dit nie die doop nie. Die Nuwe Testament doen wel. Hebreërs 9:10 noem die familie van Levitiese wassing met die presiese Griekse woord vir die Christelike doop — *baptismos* βαπτισμοῖς — en sê hulle was «*opgelê tot op die tyd van herstel*.» Die Torah se voorwerp-onderdompeling is, in die Nuwe Testament se eie woord daarvoor, 'n doop. Die skaduwee van die een wat aan die kom was.

Ses eksplisiete verbande tussen hierdie vers en die Nuwe Testament se doop:

B3

Paulus smelt die twee tekens — besnydenis en doop — saam in Kolossense 2:11–12. Die Torah se letter-laag by Levitikus 11:32 het die onderdompelingswoord gekodeer by een letter en die besnydeniswoord gekodeer as 'n ander kode deur dieselfde venster. **Die twee tekens wat Paulus sê een is in Christus, is sy aan sy gekodeer by die vers waar die Torah onderdompeling beveel.**

En daar is 'n selfs stiller detail. Die Hebreuse werkwoord in die hart van die vers is *yuva* (יָבֵא) — "sal gebring word." Dit is grammatikaal passief. Die voorwerp onderdompel nie homself nie. 'n Ander agent onderdompel dit. In elke aangetekende NT-doop geld dieselfde grammatika. Jesus word deur Johannes gedoop (Matteus 3:13–17). Die Ethiopiese hofdienaar word deur Filippus gedoop (Handelinge 8:36–38). Die tronkbevaarder van Filippi word deur Paulus gedoop (Handelinge 16:33). «Laat julle doop,» sê die bevelsvorm, oral passief. Die Torah se grammatika in Lev 11:32 is 'n skaduwee van die NT se grammatika van die doop: dit is iets wat aan jou gedoen word, deur 'n agent, in water.

Eerlike kalibrasie

Voordat ek afsluit, die eerlike onderskeid tussen wat hier meganies is en wat gekeur is. Ek het gekies om die Hebreuse onderdompelingswoordeskat te toets. Ek het gekies om na die onderdompelingsbevel-vers te kyk. Dit is keuses, nie bevindings nie. **Maar ek het nie die posisie van die ankerletter gekies nie, en ek het nie die oppervlakwoorde by die vyf letter-landings gekies nie.** Dit is feite van die Koren Torah-tekse. Die gedeelde beginletter by posisie 156,745, en die oppervlak-woord boog van *onrein* na *rein*, is meganies. 'n Leser wat die drie opdragte uitvoer, sien dieselfde resultaat ongeag wat hulle glo. Die keuse was waar om te kyk. Die bevinding het reeds daar gewag.

Die uitnodiging

Jy is die voorwerp (2 Timoteus 2:21). Die doop is die insteek (Kolossense 2:12). Die onreine is die natuurlike mens. Die water is die dood van Christus waarin ingegaan word. Die reine is die nuwe skepping wat ontstaan (Romeine 6:4). **Die boog wat die Torah se letters in Levitikus 11:32 naloop, is die boog wat jy geloop het toe jy weergebore is** — onrein, in die water, deur die aand, tot in die reine. En die gekodeerde woord vir *onderdompeling* wat daardie boog naloop, deel sy eerste letter met die gekodeerde woord vir *in te doop* — die Hebreuse woord wat die Septuaginta as *baptizo* vertaal het, die presiese woord wat die Nuwe Testament gebruik vir dit wat aan jou gedoen is.

Hebreërs noem die Levitiese wassing "dope" omdat hulle dit is. Die Talmud het tweeduisend jaar van onderdompeling-van-voorwerpe op Levitikus 11:32 gebou omdat die vers dit beveel. Die gekodeerde letter-laag van presies daardie vers dra die Hebreuse woord vir *onderdompeling*, geanker by dieselfde letter as die Hebreuse woord vir *in te doop*, beginnende op die oppervlak-woord vir *onrein* en eindigende op die oppervlak-woord vir *rein*. **Die Outeur wat later vir Paulus sou inspireer om Romeine 6 te skryf, het dit reeds in die letters van Levitikus 11:32 geskryf — veertienhonderd jaar van-tevore.**

Die skaduwee het gehou. Die werklikheid het gekom. Die doop — wanneer dit gedoen word in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees — is dit waarvan dit nog altyd die skaduwee was.

«Die teenbeeld hiervan, die doop, red ons nou ook, nie as 'n aflegging van die vuilheid van die vlees nie, maar as 'n bede tot God om 'n goeie gewete, deur die opstanding van Jesus Christus.» (1 Petrus 3:21)

Kom na die water.

Chapter 42

Kontak my

Jesus sê: «*Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee*» (Matteus 11:28). As u vrae het oor die geloof, meer wil weet oor die volwassedoop, of voorbidding nodig het, kontak my gerus. «*Want elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word*» (Romeine 10:13).

Die boeke wat ek met die publikasie-enjin gebou het, is beskikbaar op Apple iTunes en <https://www.amazon.com>. Google Play het in 2019 byna al die publikasies verwyder omdat die publisering van parallel-Bybels *glo* hulle riglyne oortree het. Gaan na [amazon.com](https://www.amazon.com) en soek vir «TruthBeTold Ministry» of «Jørn Andre Halseth» en u sal die meeste daar vind. Ons het ook <https://tbtm.sale> gebou met 'n wye verskeidenheid van die uitgawes beskikbaar vir verkope.

Hierdie boek is ook gratis aanlyn beskikbaar om te lees by junifye.publifye.pro/born-again, met klikbare Bybelvers-verwysings wat die volledige teks wys, en klikbare Griekse/Hebreeuse terme wat definisies uit Strong se Konkordansie (Strong's Concordance) openbaar.

As hierdie boek u as 'n geskenk bereik het en u 'n blykie van dankbaarheid wil stuur, kan u dit doen via PayPal by paypal.me/JHalseth. Daar is geen verpligting nie. Gawes ondersteun vertaling, drukwerk en voortgesette gratis verspreiding deur Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

Kontakinligting

Naam	Jørn Andre Halseth
Selfoon	+47 90 924 934 (YAHWEH T9)
E-pos	jorn.halseth@gmail.com
Besigheidsbesonderhede	
Besigheidsnaam	Publifye AS
Organisasienommer	826 774 622

«*...en wat na My toe kom, sal Ek nooit uitwerp nie*» (Johannes 6:37). Onthou dat Jesus by die deur staan en klop (Openbaring 3:20) - dit is aan u om oop te maak.

How this was made

This study is the author's own work — what it says, and where it goes, are his. It was composed with **junifye**, with an AI assistant as a tool, and draws its Scripture and original-language studies (Greek, Hebrew, and cross-references) from **Darash** (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”) — a platform for reading the Bible in its original languages.

Both **junifye** (for composing documents) and **Darash** (for studying Scripture in the original tongues) are available as **MCP** tools — usable from Claude Desktop or any AI assistant that can run them.

You are warmly invited to study the Word in its original languages with **Darash**, to read this and every other title freely alongside Scripture in the **Bibleread** app, and to browse the whole catalogue in the public library.

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publifye AS.

Scan to read this book online